

Casa

Gab. R

Est.

Tab. 4

N.º 21

R

4

21

Coimbra

OFFICIUM
Hebdomadae Sanctae.

secundum consuetudinem
sanctae Romanae ecclesiae.

a Dominica oliuarum vsq. ad
diem Pasche.

44925

CONIMBRICÆ.

Apud Ioannem Barrerium.

21562. 1812

Dominica

DOMINICA PALMARVM

tertia & sexta aliquāto maturius solito decantata: seu aliter dicta: & oliuarum ramusculis super altare præparatis: sacerdos induit⁹ pluuiali albo, vna cū ministris, & ceroferarijs, e sacrario pcedit, & cū ad altare peruenerit añam intonat.

Asperges me dñe. Finitaq; aspsiõe aquę benedictę more solito: mox sublequens añā à choro decātatus.

Hosanna filio Dauid: benedict⁹ qui venit in nomine dñi: o rex israel hosanna in excelsis. *Qua decantata sacerdos dicit.* Dñs vobiscū. *Rel.* Et cū spū tuo. Oremus.

Hęc oratio in tono orationum missę cantatur. Oratio.

Deus quę diligere, & amare, iustitia est: ineffabilis gratiæ tuę dona in nobis multiplicata: & qui fecisti nos in morte finis tui sperare, quę credimus: fac nos eodem resurgēte peruenire,

quo tendimus. Qui tecum viuit & regnat in vnitate eiusdem spiritus sancti Deus. Per omnia secula.

Subscripta lectio citatur in tono epistole ferialis à subdiacono.

Lectio libri. Exodi.

IN diebus illis: Venerunt filij Israel in Elim: vbi erant duodecim fontes aquarū, & septuaginta palmarum: & castramentati sunt iuxta aquas. Profectique sunt de Elim: & venit omnis multitudo filiorū Israel in desertum Sin: quod est inter Elim & Sinai: quintodecimo die mensis secundi: postquam egressi sunt de terra Ægypti. Et murmurauit omnis congregatio filiorum Israel contra Moysen & Aaron in solitudine: dixerūtque ad eos filij Israel. Vtinam mortui essemus per manum dñi in terra Ægypti: quando sedebamus super ollas carniū: & comedebamus panem in saturitate? Cur induxistis nos in desertum istud: vt occideretis omnem multitudinem in fine fame? Dixit autem dominus ad Moysen. Ecce

dominica

ego pluam vobis panē de cœlo.
Egrediatur popul⁹, & colligat quę
sufficiunt per singulos dies: vt tē-
tem eum: vtrum ambulet in lege
mea an non. Die autem sexto pa-
rent quod inferant: & sit duplum
quam colligere solebant per singu-
los dies. Dixeruntq; Moyſes & Aa-
ron ad omnes filios Israel, Vespere
ſcietis quod domin⁹ eduxerit vos
de terra Ægypti: & mane videbitis
gloriā eius. *Deinde cantatur per
gradua. Resp.* Collegerunt ponti-
ficēs & pharisei concilium: & dice-
bant: quid facimus, quia hic homo
multa ſigna facit: ſi dimittimus eū
ſic, omnes credent in eum: Ne for-
te veniant Romani, & tollant no-
ſtrum locum & gentē. *Ver.* Vnus
autē ex illis Cayphas nomine, cum
eſſet pontifex anni illius prophe-
tauit, dicēs: Expedi vobis: vt vn⁹
homo moriatur pro populo, & nō
tota gens pereat. Ab illo ergo die
cogitauerunt interficere eum di-
centes. Ne for. *Vel aliu I. Resp.* In
monte oliueti orauit ad patrem: pa-
ter ſi fieri poteſt, tranſeat à me ca-

lix iste. Spiritus quidē promptus
est: caro autem infirma: fiat volū-
tas tua. *Verf.* Vigilate & orate:
vt non intretis in tentationem.

Spiritus quidem. *Postea cantatur
euangeliū in tono quadragesima
li, sine luminaribus & incenso.*

*Sequentia sancti euangelij secun-
dum Mattheum.*

In illo tempore: Cum appropin-
quasset Iesus hierosolymis: & ve-
nisset Bethphage ad montē oli-
ueti: tunc misit duos discipulos su-
os, dicens eis. Ite in castellum quod
cōtra vos est: & statim inuenietis
asinam alligatam & pullum cum
ea: soluite & adducite mihi. Et si
quis vobis aliquid dixerit: dicite
quia dominus his opus habet: &
confestim dimittet eos. Hoc autē
totum factum est: vt adimplere-
tur quod dictum est per Prophetā
dicentem. Dicite filiæ Sion: ecce
rex tuus venit tibi mansuetus: se-
dens super asinam & pullum: filiū
subiugalis. Euntes autem discipuli
fecerunt sicut p̄ceperat illis, Ie-
sus. Et adduxerunt asinam & pul-

Dom:inica

ram: & imposuerunt super eos vestimēta sua: & eum desuper sedere fecerunt. Plurima autē turba strauerunt vestimenta sua in via. Alij autem cēdebant ramos de arboribus & sternebant in via. Turbę autem, quę præcedebant, & quę sequebantur, clamabant dicentes. **Olanna filio David: benedi&sup9 qui venit in nomine domini. Deinde oliuarū rami benedicuntur. Tunc sacerdos dicit. Dominus vobiscū. Et non vertit se ad chorum vt sit in missa. Oremus.**

AVge fidē in te sperantiū Deus: & supplicum preces clemēter exaudi: vt veniat super nos multiplex misericordia tua. Bene **†**dicantur & hi palmites oliuarū: & sicut in figura ecclesię multiplicasti Noe egredientem de arca: & Moysen exeuntē de Ægypto cū filiis Israel, ita & nos portantes palmas & ramos oliuarū, bonis actib9 occurramus obuiā Christo: & periplum in gaudium introeamus eternum. Qui tecum viuit & regnat in vnitatē spiritus sancti Deus.

Hic mutat vocem in tono præfationis ferialis. Per omnia sæcula sæculorū. *Resp. Amē. Ver. Dñs vobiscū. Ref. Et cū spiritu tuo. Ver. Sursum corda. Resp. Habemus ad dominum. Ver. Gratias agamus domino Deo nostro. Ref. Dignum & iustum est. Ver. Vere dignū & iustum est: æquum & salutare: nos tibi semper & vbiq; gratias agere, domine sancte, pater omnipotēs, eterne Deus: qui gloriaris in consilio sanctorum tuorum: tibi enim seruiunt creaturæ tuæ: quia te solum auctorē, & Deum cognoscūt. Et omnis facturā tua te collaudat: & benedicūt te sancti tui. Quia illud magnū vnigeniti tui nomē corā regibus & potestatibus huius sæculi, libera voce cōfitentur. Cui assistūt angeli & archāgeli: throni & dominationes. Cūque omni militia cœlestis exercitus: hūmū glorię tuę concinūt: sine fine dicētes.*

Cantatur à choro in tono feriali.
 Sanctus, Sanctus, Sanctus, domin⁹
 Deus sabaoth. Pleni sunt cœli &
 terra gloria tua, olāna in excelsis.

Dominica

Benedict⁹ qui venit in nomine do-
mini, osanna in excelsis. **Deinde.**

Ve Dominus vobiscum. **Ref.** Et
cum spiritu tuo. **Oremus.**

PEtimus domine s^ac^onde: pater om-
nipotens: æterne Deus: vt hanc
creaturam oliuæ, quã ex ligni ma-
teria prodire iussisti: quãque colu-
ba rediēs ad arcam proprio pertu-
lit ore: bene† dicere: & sancti† fi-
care digneris: vt quicunq̃ue ex ea
acceperint: accipiant sibi ad pro-
tectionē animæ & corporis: fiatq;
domine nostræ salutis remedium:
tuęque gratiæ sacramentum. Per
Christum de minum nostrum. **Ref.**
Amen. **Oremus.**

DEus qui dispersa cōgregas,
& cōgregata cōseruas: qui
populis obuiã Iesu ramos
portatib⁹ bñdixisti: bene† dic etiã
& hos ramos palinæ & oliuę: quos
tui famuli ad honorē nominis tui
fideliter suscipiant: vt in quem-
cunq̃ue locum introducti fuerit:
tuam benedictionem habitatores
loci illius consequantur: & omni
aduersitate effugata: dextera tua

protegat: quos redemit Iesus Chri-
 stus filius tuus dominus noster: qui
 tecum vivit & regnat in unitate
 spiritus sancti Deus, per omnia se-
 cula seculorum. *Ref. Amē. Oremus.*

DEUS qui miro dispositionis or-
 dine: ex rebus etiam insensibi-
 libus dispensationem nostræ salu-
 tis ostendere voluisti: da quęsumus:
 vt devota tuorum turma fidelium
 salubriter intelligat: quicquid my-
 stice designatur in factis: quę hodie
 cœlesti lumine afflata: & redē-
 ptori obviam procedens: palmarū
 atq; oliuarum ramos vestigijs eius
 subtrahit. Palmarum ergo rami,
 de mortis principe triumphos ex-
 pectant: furculi vero oliuarum: spi-
 ritualem vactionē aduenisse quo-
 dammodo clamāt. Intellexit enim
 iam tunc illa beata hominum mul-
 tudo præfigurari: quia redēptor
 noster humanis condolens mise-
 rijs, pro totius mundi vita, cū mor-
 tis principe esset pugnaturus: ac
 moriendo triumphaturus. Et ideo
 talia obseques administravit: quę
 in illo, & triumphos victorię: &

Dominica

miseri cordiæ pinguedinẽm de-
clarent. Quod nos quoq; plena fide
& factum, & significatum retinen-
tes: te dñe sancte: pater omni-
põtes: eterne Deus: per eundẽ do-
minum nostrum Iesum Christum sup-
pliciter exoramus, vt in ipso, atq;ue
per ipsum: cuius nos membra fieri
voluisti, de mortis imperio victo-
riam reportates: ipsius gloriosę re-
surre- ionis participes esse merea-
mur. Qui tecum vi- it & regnat in
vnitate spiritus sancti Deus: per
omnia sæcula sæculorũ. **Oremus.**

DEus qui per oliuę ramũ, pacem
terris: columbã nunciare volu-
isti præsta quæsumus: vt hos oliuę,
ceterarumq; arborũ ramos: cœle-
sti bene ✠ dictione sanctifices: vt
cuncto populo tuo proficiant ad sa-
lutem. Per Christum dominũ no-
strum. **Resp. Amen. Oremus.**

Bene ✠ dic quæsumus dñe hos
palmarum seu oliuarum ramos:
& præsta: vt quod populus tuus
tua veneratione hodierna die cor-
poraliter agit, hoc spiritualiter sũ-
ma deuotione perficiat: de hoste

victoriam reportando: & opus misericordiae summopere diligendo. Per dominum nostrum Iesum Christum filium. *Hic rami asperguntur aqua benedicta cum ana. Asperges me domine, &c. sine cantu & sine psalmo, & incensantur. Deinde dicit sacerdos. Dñs vobiscum. Resp. Et cū spiritu tuo. Oremus.*

DEus, qui filium tuum dominum nostrum Iesum Christum pro salute nostra in hunc mundum misisti. vt se humiliaret ad nos: & nos reuocaret ad te: cui etiam dum Hierusalem veniret: vt adimpleret scripturas: credentium populorum turba: fidelissima deuotione vestimenta sua cum ramis palmarum in via sternebant: praestamus: vt illi viam fidei praeparemus: de qua remoto lapide offensionis, & petra scandali: frondeant apud te opera nostra, iustitiae ramis: vt eius vestigia sequi mereamur. Qui tecum viuit & regnat in vnitate spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Diaco. nus & subdiaco. n. primus.

Dominica

ac ceteri ministri altaris : deinde monachi, & primo, qui prouectioris ætatis seu dignitatis sunt : reuerter capite discooperto, bini accedentes ad altare: accipiunt à sacerdote ramos oliuarum. Interea à choro cantatur: *W. aña.* Pueri hebreorum, portantes ramos oliuarum, obuiauerunt domino, clamantes, & dicentes, osanna in excelsis. *Alia aña.* Pueri hebreorum, vestimenta prosternebant in via: & clamabant dicentes: osanna filio David: benedictus qui venit in nomine domini. *Quæ si non sufficiant, repetatur quousque ramorū distributio finatur. Deinde dicit sacerdos. Dominus uobiscum. Resp.*

Et cum spiritu tuo.

Oremus.

O Mps sempiternæ Deus : qui dñm nostrum Iesum Christum die azimorū super pallium asine sedere fecisti, & turbas populorum vestimenta vel ramos arborum in via sternere, & osanna decantare in laudem ipsius docuisti: da quesumus: ut illorum innocentiam imitari possimus: & eo-

rum meritum cōsequi mereamur:
 Per eundem Christum dominum
 nostrum. *Postea fit processio, & cā-
 tantur antiphonę subscriptę cu-
 uſque redeunt ad ecclesiam. Ana.*

Quum appropinquaret dōminus
 Ierolōymam, misit duos ex disci-
 pulis suis dicens: ite in castellum
 quod contra vos est: & inuenietis
 pullum alinę alligatum: super quē
 nullus hominum sedit: soluite, &
 adducite mihi. Si quis vos interro-
 gauerit: dicite, opus domini est. Sol-
 uentes adduxerūt ad Iesum: & im-
 posuerunt illi vestimēta sua: & se-
 dit super eum. Alij expādebant ve-
 stimēta sua in via: alij ramos de ar-
 boribus externebant: & qui seque-
 bantur clamabant: osanna, bene-
 dictus qui venit in nomine domi-
 ni: benedictum regnum patris no-
 stri David: osanna in excelsis: mi-
 serere nobis fili David. *Alia añā.*

Quum audisset populus: quia Ie-
 sus venit Ierololymā: acceperunt
 ramos palmarum, & exierunt ei
 obuiam: & clamabant pueri dice-
 tes. Hic est, qui venturus est in sa-

Dominica

lutem populi: hic est salus nostra:
& redemptio Israel. Quantus est
iste: cui throni & dominationes
occurrunt? Noli timete filia Si-
on: ecce rex tuus venit tibi se-
dens super pullum asine, sicut scri-
ptum est. Salve Rex fabricator
mundi: qui venisti redimere nos.

Alia antipho. Ante sex dies so-
lennis pasche, quando venit dñs
in ciuitatem Hierusalem, occurre-
runt ei pueri: & in manibus porta-
bant ramos palmarum: & clama-
bant voce magna dicetes Osanna
in excelsis benedictus qui vinit in
multitudine misericordie tue: osan-
na in excelsis. **Alia añã.** Occur-
runt turbe cum floribus & palmis
redemptori obuiam: & victori tri-
umphanti digna dant obiequia fi-
lium Dei, ore, gentes prædicant: &
in laudem Christi voces tonat per
nubila, osanna in excelsis. **Alia añã.**
Cum angelis & pueris fideles in-
ueniamur triumphatori mortis cla-
mantes: osanna in excelsis. **Alia
añã.** Turba multa quæ cõuenerat
ad diem festũ clamabat domino,

benedictus qui venit in nomine domini, osanna in excelsis. *Quum* autem peruentum fuerit ad ecclesiam: confestim duo cantores pluvialibus induti, in eam ingrediuntur: & clauso ostio, facieque cōversa ad processionē, incipiunt. *Gloria laus & honor: tibi sit rex* Cariste redēptor. *Et totū decantāt vsque* Israel es tu rex Davidis, &c. *Qui* vero foris stant, mox iud repertunt. Deinde cantores qui in ecclesia sunt, reliquos versus prosequuntur. Et qui foris stant, post duos quosque versus elegos respondent. *Gloria laus & honor, tibi sit rex* Christe redemptor. Cui puerile decus prompsit osanna pium.

¶ Hi subscripti versus vel in toto vel in parte decantandi sunt ad arbitrium superioris. Cantores incipiūt. Gloria laus & honor: tibi sit rex Christe redemptor. Cui puerile decus prompsit osanna piū. *Chorus respōdet. Gloria laus & honor tibi sit rex* Christe redēptor, &c. *Cantores. Israel es tu rex Davi-*

Dominica

dis & incl'ya proles. Nomine qui
in domini, rex hñdicte venis. **Cho-
rus.** Cui puerile dec⁹ prōpsit ofan-
na pium. **Cantores.** Cetus in excel-
lis, te laudat cœlic⁹ omnis. Et mor-
talis homo, cuncta creata simul.
Chorus. Gloria laus & honor tibi
fit rex Christe redemptor: Cui pu-
erile decus prōpsit ofanna piū.
Cantores. Plebs hebr̄a tibi cum
palmis obuia venit: Cum prece vo-
to hymnis. adiūmus ecce tibi. **Cho-
rus.** Cui puerile decus prōpsit
ofanna pium. **Cantores.** Hi tibi pal-
suro, soluebant munia laudis: Nos
tibi regnanti, pangimus ecce me-
los. **Chorus.** Gloria laus. **Cantores.**
Hi placuere tibi, placeat deuotio
nostra. Rex bone, rex clemens: cui
bona cuncta placent. **Chorus.** Cui
puerile dec⁹ prōpsit ofanna piū.
Cantores. Fecerat hebr̄os hos glo-
ria sanguinis almi. Nos facit he-
br̄eos transitus ecce pius. **Chorus.**
Gloria, laus, & honor, tibi sit rex
Christe redemptor. **Cantores.** Sis
pius ascensor tu: nos & simus asel-
lus. Tecu. n nos capiat vrbs vene-

Palmarum.

randa Dei. **Chorus.** Cui puerile de-
cus prompsit osanna pium. **Can-
tores.** Vestis apostolicæ rutilo ful-
gore tegamur: Te benedicta vt
eam, nostra ceterua vehat. **Chor⁹.**
Gloria laus, & honor, tibi sit rex
Christe redemptor. **Cântores.** Teg-
mine sic animę sternamus corpora
nostra: Quo per nos semper sit via
tuta tibi. **Chorus.** Cui puerile de-
cus prompsit osanna pium. **Can-
tores.** Sit pia propalmæ nobis vi-
ctoria ramis: Vt tibi victrici sorte
canamus ita. **Chorus.** Gloria, la⁹,
& honor, tibi sit rex Christe redē-
ptor. **Facto signo à cantoribus per
diaconum, fores aperiuntur eccle-
się: & sacerdos incipit. Añã.** Ingre-
diente domino in sanctam ciuita-
tem: hebręorum pueri resurrecti-
onem vitę pronunciantes: cum ra-
mis palmarum osanna clamabant
in excelsis. **Ver.** Cumque audisset
populus quod Iesus veniret Iero-
solymanam: exierunt obviam ei cū
ramis. **Et nō dicitur.** Gloria, laus,
- **Dominica in palmis. Statio ad
sanctum Iohannem in lateran.**

Dominica

Ad missam. Introitus.

Domine, ne longe facias auxilium tuum a me: ad defensionem meam aspice: libera me de ore leonis: & a cornibus unicornium humilitatem meam. *ps* Deus Deus meus respice in me: quare me dereliquisti: longe a salute mea, verba delictorum meorum? *Iterum.* Domine ne longe.

Oratio.

Omni potens sempiternus deus: qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, saluatorem nostrum carne sumere, & crucem subire fecisti: concede propitius: ut & patientiam ipsius habere documenta: & resurrectionis consortia mereamur. Per eundem dominum nostrum Iesum.

Hec oratio tantum dicitur.

Lectio epistolę beati Pauli apostoli ad Philippenses.

Fratres. Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu: qui cum in forma Dei esset: non rapinam arbitratus est, esse se equalem Deo: sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens: in similitudinem hominum factus: & ha-

bitu inuētus vt homo. Humiliauit
femetipsum : factus obediens vsq;
ad mortem : mortē autem crucis.
Propter quod & Deus exaltauit il-
lum : & donauit illi nomen , quod
est super omne nomē : vt in nomi-
ne Iesu, omne genu flectatur : cœle-
stum : terrestriū : & infernorum : &
omnis lingua confiteatur : quia do-
minus Iesus Christus : in gloria est
Dei patris. **Grad.** Tenuisti manū
dexterā meā : & in volūtate tua de-
duxisti me : & cū gloria assumpsisti
me. **ver.** Quā bonus Israel Deus re-
ctis corde : mei autē pene moti sūt
pedes : pene effusi sunt gress⁹ mei :
quia zelauit in pctōrib⁹ pacē pecca-
torū videns. **Tractus.** Deus Deus
meus respice in me : quare me de-
reliquisti. **ver.** Lōge a salute mea :
verba delictorum meorum. **Vers.**
Deus meus clamabo per diē : nec
exaudies : in nocte : & non ad insi-
pientiā mihi. **Ver.** Tu autē in san-
cto habitas , laus Israel. **Ver.** In te
speraerūt patres nostri , speraue-
rūt , & liberaisti eos. **Ver.** Ad te cla-
mauerunt , & salui facti sunt : in te

Dominica

sperauerunt, & nō sunt cōfusi. **v.**
Ego autē sum vermis & nō homo:
opprobriū hominū; & abiectio ple
bis. **ver.** Omnes qui videbant me,
aspnabantur me: locuti sunt labijs
& mouerunt caput. **ver.** Sperauit ī
dño eripiat eū: ī aluū faciat eū: qm
vult eum. **ver.** Ipsi vero considera
uerunt, & cōspexerunt me: diuise
runt sibi vestimenta mea: & super
vestē meā miserunt sortē. **ver.** Libe
ra me de ore leonis: & a cornibus
vnicorniū humilitatem meā. **ver.**
Qui timetis dñm, laudate eū: vni
uersum semē iacob magnificate eū
ver. Annūciabitur dño generatio
ventura: & annūciabūt cœli iusti
tiā eius. **ver.** Populo qui nascetur:
quem fecit dñs. **Passio dñi absq; bñ**
dictione dicitur: & sine Dñs vobis
cū. Et sine luminaribus & incēso:
absoluteq; incipitur: nec rñdetur.
Gloria tibi dñe. Peruenio autē ad
partem illam quæ in tono euāgelij
legitur: benedictio petitur: & incē
sum atq; luminaria portatur: sicut
cōsuetum est fieri ad euāgelium.
Similiter fit alijs diebus quando le

palmarum.

gitur passio. Passio dñi nostri Iesu Christi secundum Matthæum.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Scitis quia post bicus pascha fiet: & filius hominis tradetur vt crucifigatur. Tunc cōgregati sunt principes sacerdotū, & seniores populi, in atrium principis sacerdotū, qui dicebatur Caiphas: & cōsilium fecerunt, vt Iesum dolo tenerent, & occiderent. Dicebant autē. Non in die festo: ne forte tumultus fieret in populo. Cum autē esset Iesus in Bethania, in domo Simonis leprosi: accessit ad eū mulier habens alabastrū vnguenti preciosi: & effudit super caput ipsius recubentis. Videntes autē discipuli, indignati sunt, dicētes. Vt quid p̄ditio hæc? Potuit enim vnguentū istud venū dari multo: & dari pauperib⁹. Sciēs autem Iesus, ait illis. Quid molesti estis huic mulieri? Opus enī bonū operata est in me. Nam semp pau-

Dominica

peres habebitis vobiscum: me autem non semper habebitis. Mittens enim hoc, unguentum hoc, in corpus meum: ad sepeliendum me fecit. Amen dico vobis: ubicumque predicatum fuerit hoc euangelium in toto mundo, dicetur & quod hoc fecit in memoria eius. Tunc abiit unus de duodecim, qui dicitur Iudas Scarioth, ad principes sacerdotum, & ait illis. Quid vultis mihi dare: & ego eum vobis tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et exinde quaerebat opportunitatem: ut eum traderet. Prima autem die azimorum, accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes. Vbi vis paremus tibi comedere pascha? At Iesus dixit. Ite in civitatem ad quandam: & dicite ei. Magister dicit. Tempus meum prope est: apud te facio pascha cum discipulis meis. Et fecerunt discipuli sicut constituit illis Iesus: & paraverunt pascha. Vespere autem facta, discubebat cum duodecim discipulis suis: & edentibus illis, dixit. Amen dico vobis: quia vnus vestrum me traditurus est. Et constabat valde, ceperat lingua dice-

re, Nūquid ego sum dñe? At ipse ref
pōdēs, ait. Qui intingit mecū ma
nū in paropside: hic me tradet. Fi
lius quidē hominis vadit: sicut scri
ptū est de illo. Væ aut homini illi:
per quē fili⁹ hominis tradetur. Bo
nū erat ei, si natus nō fuisset homo
ille. Respōdens autē Iudas qui tra
didit eū, dixit. Nūquid ego sū rab
bi? Ait illi. Tu dixisti. Cēnātib⁹ aut
eis: accepit Iesus panē: & bñdixit,
ac fregit: deditq; discipulis suis: &
ait. Accipite, & comedite: hoc est
corpus meū. Et accipiēs calicē, gra
tias egit, & dedit illis, dicens. Bibite
ex hoc oēs. Hic est enī sanguis me⁹
noui testamēti: qui pro multis effū
detur in remissionē peccatorū. Di
co autē vobis: non bibā amodo: de
hoc genimine vitis, vsq; in diē illū:
eū illud bibā vobiscū nouū ī regno
patris mei. Et hymno dicto, exie
rūt in mōtē oliueti. Tūc dixit illis
Iesus. Omnes vos scādālū patiemini
nūn me in ista nocte. Scriptum est
enim. Percutiā pastorem: & disper
gentur oves gregis. Postquam au
tem resurrexero: præcedam vos in

Dominica

Galilæam. Respondēs aut Petrus,
ait illi. Et si omnes scādalizati fue-
rin in te: ego nunq̄ scandalizabor.
Ait illi Iesus. Amen dico tibi: quia
in hac nocte, antequā gallus cātet
ter me negabis. Ait illi Petr⁹. Etiā
si oportuerit me mori tecū: nō te
negabo. Similiter & oēs discipuli
dixerunt. Tunc venit Iesus cū illis
in villam quę dicitur Gethsemani
& dixit discipulis suis. Sedete hic,
donec vadā illuc, & orem. Et assum-
pto Petro, & duobus filiis zebedę:
cepit cōtritari, & męstus esse. Tunc
ait illis. Tristis est anima mea vsq̄
ad mortem. Sustinete hic, & vigila-
te mecum. Et progressus pusillum:
procidit in faciē suam orans & di-
cens. Pater mi, si possibile est: tran-
seat a me calix iste: Veruntñ non
sicut ego volo: sed sicut tu. Et venit
ad discipulos suos: & inuenit eos
dormientes. Et dicit Petro. Sic Nō
potuistis vna hora vigilare mecū?
Vigilate, & orate: vt non intretis
in tetationē. spiritus quidem prō-
ptus est: caro autem infirma. Iterū
secūdo abiit: & orauit dicēs. Pater

mi: si non potest hic calix trāsire
nisi bibā illum: fiat volūtas tua. Et
venit iterū: & inuenit eos dormiē-
tes: Erant enim oculi eorū graua-
ti. Et relictis illis, iterū abiit: & ora-
uit tertio, eūdem sermone dicens.
Tunc venit ad discipulos suos, &
dixit illis: Dormite iā, & requiesci-
te. Ecce appropinquabit hora: & fi-
lius hominis tradetur í manus pec-
catorū. Surgite, eamus: Ecce ap-
propinquabit qui me tradet. Ad
huc eo loquente: ecce iudas vnus
de duodecim venit: & cū eo turba
multa: cum gladijs & fustibus: mis-
si à principibus sacerdotū: & seni-
oribus populi. Qui autem tradidit
eum, dedit illis signū dicens. Quē-
cunq; osculatus fuero, ipse est, te-
nete eū. Et cōfestim accedēs ad le-
sum dixit: Aue rabbi. Et osculatus
est eū. Dixitq; illi Iesus. Amice ad
quid venisti? Tūc accesserūt & ma-
nus iniecerunt in Iesum, & tenuerūt
eū. Et ecce vnus ex his qui erāt
cum Iesū extēdens manū: ex: mit-
gladiū suū: & pecutiēs seruū prin-
cipis sacerdotū: amputauit auricu-

Passio

lam eius. Tūc ait illi Iesus. Cōuer-
 te gladiū tuum in locū suam. Om-
 nes enim qui acceperint gladium:
 gladio peribūt. An putas quia non
 possum rogare patrē meū:& exhi-
 bebūt mihi modo plus quā duode-
 cim legiones angelorū? Quomodo
 ergo implebūtur scripturæ? Quia
 sic oportet fieri. In illa hora dixit Ie-
 sus turbis. Tanquā ad latronē ex-
 istis cum gladijs & fustibus com-
 prehēdere me. Quotidie apud vos
 sedebam docens in templo:& non
 me tenuistis. Hoc autē totū factum
 est: vt adimplerētur scripturæ pro-
 phetarum. Tunc discipuli omnes
 relicto eo fugerunt. At illi tenētes
 Iesum: duxerūt eum ad Caypham
 principem sacerdotum: vbi scribæ
 & seniores cōuenerant. Petrus au-
 tem sequebatur eum à longe, vsq;
 in atrium principis sacerdotum.
 Et ingressus intro, sedebat cum mi-
 nistris vt videret finem. Principes
 autem sacerdotum & omne con-
 cilium quærebant falsum testimo-
 nium contra Iesum: vt eum morti
 traderēt: & nō inuenerunt: quum

multi falsi testes accessissent. Nouissime autē venerūt duo falsi testes: & dixerunt. Hic dixit, Possum destruere templū Dei: & post tridū reedificari illud. Et surgēs princeps sacerdotū ait illi. Nihil respondes ad ea, quę isti aduersum te testificantur? Iesus autem tacebat. Et princeps sacerdotū ait illi. Adiuro te per Deū viuū, ut dicas nobis, si tu es Christus filius Dei viui. Dixit illi Iesus. Tu dixisti. Verūtamen dico vobis: amodo videbitis filiū hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientē in nubibus cęli. Tūc princeps sacerdotū scidit vestimenta sua dicēs, Blasphemauit. Quid adhuc egemus testibus? Ecce nūc audistis blasphemiam. Quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt, Reus est mortis. Tūc expuerunt in faciem eius: & colaphis eum cęciderunt. Alij autē palmas in faciem eius dederunt dicentes: Prophetiza nobis Christe, quis est qui te percussit? Petrus vero sedebat foris in atrio. Et accessit ad eū vna ancilla dicens. Et tūc eū leu-

galileo eras. At ille negavit coram omnibus dicēs. Nescio quid dicis. Exeunte autem illo ianuá: vidit eū alia ancilla: & ait his qui erant ibi. Et hic erat cum Iesu Nazareno: Et iterū negavit cum iuramēto: quia nō noui hominē. Et post pusillum accesserūt qui astabant: & dixerūt Petro. Vere & tu ex illis es: nam & loquela tua manifestum te facit. Tūc cępit detestari & iurare: quia nō nouisset hominē. Et continuo gallus cantauit. Et recordatus est Petr⁹ verbi Iesu quod dixerat: priusquā gallus cātet, ter me negabis. Et egressus foras fleuit amare. Mane autē factō cōsiliū inierūt oēs principes sacerdotū & seniores populi aduersus Iesum: vt eum morti traderēt. Et vinctum adduxerunt eū: & tradiderūt Pōtio Pilato p̄sidi. Tūc videns Iudas qui tradidit eū: quod dānatus esset: p̄nitētia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotū & seniorib⁹ dicens. Peccaui, tradēs sanguinem iustū. At illi dixerūt. Quid ad nos? tu videris? Et proiectis argenteis

in tēplo recessit: & abiens laqueo se suspēdit. Principes autē sacerdotū acceptis argenteis dixerūt. Nō licet eos mittere in carbonā: quia precium sanguinis est. Cōsilio autem inuito, emerunt ex illis agrū figuli in sepulturā peregrinorū. Propter hoc vocat⁹ est ager ille Acheldama: hoc est ager sanguinis, vsq; in hodiernū diem. Tūc impletum est quod dictū est per Hieremiam prophetam dicentē. Et acceperūt triginta argenteos precium appreciati: quē appreciauerunt à filijs Israel: & dederunt eos in agrum figuli: sicut constituit mihi domin⁹. Iesus autē stetit ante præsidem: Et interrogauit eum præses dicēs. Tu es rex iudæorum? Dicit ei Iesus. Tu dicis. Et quum accusaretur à principibus sacerdotum & senioribus: nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus. Non audis quanta aduersum te dicunt testimonia? Et non respondit ei ad vllum verbum: ita vt miraretur præses vehementer. Per diem autem solennem consueuerat præses dimittere populo vnum

vinetum quē voluissent. Habebat autē tūc vnū vinetum insignē qui dicebatur Barrabas: qui propter seditionē iustus fuerat in carcerem. Cōgregatis autē illis dixit Pilatus: Quē vultis dimittā vobis: Barrabā an Iesum: qui dicitur Christus? Sciebat enim quod per inuidiā tradidissent eū. Sedente autem illo pro tribunali: misit ad illū vxor eius dicens, Nihil tibi & iusto illi. Multa enim passa sum hodie per vīsum propter eum. Principes autem sacerdotum & seniores persuaserūt populo, vt peterēt Barrabā: Iesum vero perderēt. Respondēs autē p̄ses ait illis, Quem vultis vobis deducibus dimitti? At illi dixerunt, Barrabam. Dicit illis Pilat⁹, Quid ergo faciam de Iesu: qui dicitur Christus? Dicūt omnes, Crucifigatur. Ait illis p̄ses, Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant dicentes, Crucifigatur. Videns autē Pilatus quia nihil proficeret: sed magis tumultus fieret: accepta aqua: lauit manus coram populo dicens, Innocens ego sum a san-

guine iusti huius: vos videritis. Et respondens vniversus populus dixit. Nāguis eius super nos, & super filios nostros. Tūc dimisit illis Barabam: Iesum autem flagellatum tradidit eis vt crucifigeretur. Tūc milites præsidis suscipientes Iesum in prætorio: congregauerunt ad eum vn.uersam cohortem. Et exuentes eum, clamydem coccineam circumdederunt ei: & plerentes coronam de spinis posuerunt super caput eius: & arundinem in dextera eius: & genu flexo ante eum illudebant ei, dicentes. Aue Rex Iudæorum. Et expuentes in eum, acceperunt arundinem: & percutiebant caput eius. Et postquā illuserūt ei: exuerūt eum clamyde: & induerunt eū vestimentis eius: & duxerūt eū vt crucifigeret. Exeuntes autē inuenierunt hominē cyreneum venientem obusā sibi, nomine Simonem. Hunc angariauerunt: vt tolleret crucē eius. Et venerunt in locū qui dicitur Golgotha: quod est Caluarię locus: & dederūt ei vinū bibere

cum felle mixtum. Et cum gustasset noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum; diuiserunt uelimenta eius sortem mittentes: ut impleretur quod dictum est per prophetam dicentem: Diuiserunt sibi uelimenta mea: & super uestem meam miserunt sortem. Et sedentes seruabant eum. Et imposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam. Hic est Iesus Nazarenus rex iudeorum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: unus a dextris, & unus a sinistris. Prætereuntes autem blasphemabant eum: mouentes capita sua & dicentes. Vah qui destruis templum Dei: & in triduo illud reedificas. Salua te ipsum. Si filius Dei es: descende de cruce. Similiter & principes sacerdotum illudentes cum scribis & senioribus dicebant. Alios saluos fecit: seipsum non potest saluum facere. Si rex Israel est, descendat nunc de cruce: & credemus ei. Confidit in Deo: liberet eum nunc si uult. Dixit enim, quia filius Dei sum. Id ipsum autem & latrones qui crucifixi erant cum eo: improperebant ei.

A sexta autē hora, tenebræ factæ sunt super vniuersam terrā vsq; ad horam nonā. Et circa horam nonā clamauit Iesus voce magna dicēs. Eli, Eli lamafabathani. Hoc est: Deus meus: Deus meus: vt quid dereliquisti me? Quidā autem illic stātes & audiētes dicebant. Eliam vocat iste? Et cōtinuo currēs vnus ex eis acceptā spongiam impleuit aceto, & imposuit arundini, & dabat ei bibere. Cæteri vero dicebāt. Sine videamus an veniat Elias liberans eū, Iesus autē iterum clamans voce magna emisit spiritum. & Et ecce velū tēpli scissum est in duas partes: a summo vsq; deorsum. Et terra mota est: & petreæ scissæ sunt: & monumenta aperta sunt: & multa corpora sanctorum qui dormierant surrexerunt & exeuntes de monumentis post resurrectionē eius, venerūt in sanctam ciuitatē: & apparuerunt multis. Cēturio autem & qui cū eo erant custodiētes Iesum: visō terremotu, & his quæ fiebāt, timuerūt valde dicētes. Vere filius Dei erat iste. Erāt autē ibi

mulieres multę a longe quę secute
 lerant Iesum a galilęa ministrates
 ei: inter quas erat Maria Magdale-
 nes & Maria iacobi: & Ioseph ma-
 ter: & mater filiorũ Zebedei. Quũ
 fero autę factũ esset: venit quidã
 homo diues ab Arimathęa nomine
 Ioseph: qui & ipse discipulus erat
 Iesu. Hic accessit ad Pilatũ: & petijt
 corpus Iesu. Tũc Pilatus iussit red-
 di corpus. Et accepto corpore Ioseph:
 inuoluit illud in sindone mũ-
 da & posuit illud in monumento
 suo nouo: quod exciderat in petra.
 Et aduoluit saxum magnũ ad ostiũ
 monumenti: & abiit. Erant autem
 ibi Maria Magdalena. & altera Ma-
 ria sedentes contra sepulchrum.

Euangelium.

Altera autem die quę est post pa-
 rasceuen, cõuenerũt principes
 sacerdotũ & pharisei ad Pilatũ di-
 centes. Dñe recordati sumus: quia
 seductor ille dixit: adhuc uiuens:
 post tres dies resurgã. Iube ergo cu-
 stodiri sepulchrũ usq; in diẽ tertĩ:
 ne forte veniant discipuli ei⁹ & fu-
 rentur eum: & dicant plebi: surte-

xit à mortuis. Et erit nouissim⁹ error peior priore. Ait illis Pilat⁹. Habetis custodiã: ite custodite sicut scitis. Illi autē abeuntes munierūt sepulchrum, signantes lapidē cum custodibus. (Offert.) Improperiū expectauit cor meum & miseriam & sustinui qui simul cōtristaretur & non fuit: consolantē me quæsiui & non inueni: & dederunt in escā meam fel: & in siti mea potauerūt me aceto. *Quisquis dicit* Secreta.

Concede quæsum⁹ dñe, vt oculis tuæ maiestatis munus oblatū: & gratiam nobis deuotionis obtineat: & effectum beatæ perēnitatis acquirat. Per. (Præfatio.) Æterne Deus, Qui salutē humani generis in ligno crucis contulisti.

(Et dicitur quotidie vsque ad feriã sextã, nisi in missa de festo: si occurrerit. Cōio.) Pater, si nō potest hic calix transire nisi bibam illum: fiet voluntas tua. *Qui dicit* Postcōio.

Per huius dñe operationem mysterij: & vitia nostra purgentur: & iusta desideria compleantur. Per dñm nostrum Iesum Christum.

Die martis.

Passio domini nostri Iesu Christi
secundum Marcū. Cap. xiii.

In illo tempore.
Erat pascha, &
lazyma post bidu-
um: & quærebant
sūm: sacerdotes &
scribę quomodo eū
dolo tenerent & oc-
ciderent. Dicebant
autē. Non in die festo, ne forte tu-
multus fieret in populo. Et cū esset
Bethaniæ in domo Simonis lepro-
si, & recumberet, venit mulier ha-
bēs alabastrum vnguenti nardi pi-
sticæ pretiosi: & fracto alabastro
effudit super caput eius. Erant au-
tem quidam indigne ferētes intra
semetipsos, & dicētes. Vt quid per-
ditio ista vnguenti facta est? Pote-
rat enim vnguentum istud vænun-
dari plusquam trecentis denarijs,
& dari pauperibus. Et fremebāt in
eam. Iesus autē dixit. Sinite eam:
quid illi molesti estis? Bonum opus
operata est in me: semper enī pau-
peres habebitis vobiscum, & cum
volueritis potestis illis benefacere:

me aut non semper habebitis. Quā
 habuit hæc fecit, præuenit ungere
 corpus meum in sepulturā. Amen
 dico vobis, vbicunque prædicatum
 fuerit euangelium illud in vniuer
 so mundo, & quod fecit hæc narra
 bitur in memoriam eius. Et Iudas
 Iscariotes vnus de duodecim, abiit
 ad sūmos sacerdotes, vt proderet
 cum illis. Qui audiētes gauisi sunt
 & promiserunt ei pecuniā sedatu
 ros. Et querebat quomodo illum
 opportune traderet. Et primo die
 azimorū quando pascha imolabāt
 dicunt ei discipuli. Quo vis eamus
 & paremus tibi vt manduces pas
 cha? Et mittit duos ex discipulis
 suis & dicit eis. Ite in ciuitatē: &
 occurret vobis homo lagenā aquæ
 baiulans. Sequimini eum: & quocū
 que introierit dicite dño domus,
 Quia magister dicit. Vbi est refe
 ctio mea, vbi pascha cū discipulis
 meis māducē? Et ipse vobis demō
 strabit cœnaculum grande stratū:
 & illic parate nobis. Et abierunt
 discipuli eius, & venerunt in ciuita
 tē, & inuenerunt sicut dixerat illis

& parauerunt pascha. Vespere autē
 facto, venit cum duodecim: & dis-
 cūbentibus eis & manducantibus,
 ait iesus. Amē dico vobis quia vn⁹
 ex vobis tradet me, qui manducat
 mecum. At illi cęperunt cōtristari,
 & dicere ei sigillatim. Nūquid ego?
 Qui ait illis. Vn⁹ ex duodecim, qui
 intingit mecum manum in catino.
 Et filius quidem hominis vadit, si-
 cut scriptum est de eo. Vē autē ho-
 mini illi, per quem filius hominis
 tradetur. Bonū erat ei, si nō esset na-
 tus homo ille. Et māducantibus il-
 lis, accepit iesus panem & benedi-
 cens fregit & dedit eis, & ait illis.
 Sumite, hec est corpus meū. Et ac-
 cepto calice, gratias agēs dedit eis:
 & biberunt ex illo omnes. Et ait il-
 lis. Hic est sanguis meus novi testa-
 menti, qui pro multis effundetur.
 Amen dico vobis, quia iam non bi-
 bam de gemmine vitis vsq; in diem
 illū, cum illud bibā nouū in regno
 Dei. Et hymno dicto, exierunt in
 montē Oliuarū. Et ait eis iesus. Oēs
 scandalizabimini in me in nocte
 ista: quia scriptum est. Percutiam

pastorem, & dispergētur oves. Sed
 postquam resurrexero, præcedā vos
 in Galileā. Petrus autē ait illi. Et si
 omnes scādalizati fuerint: sed non
 ego. Et ait illi Iesus. Amē dico tibi
 quia tu hodie i nocte hac prius quā
 gallus vocē bis dederit, ter me es ne-
 gaturus. At ille amplius loqueba-
 tur, Et si oportuerit me simul com-
 mori tibi, non te negabo. Similiter
 autē & omnes dicebant. Et veniāt
 in prædiū cui nomē Gethsemani. Et
 ait discipulis suis, Sedete hic donec
 rorem. Et assumit Petrū & Iacobū &
 Ioannē secū: & cepit puerere & ræ-
 dere. Et ait illis. Tristis est anima
 mea vsq; ad mortē: sustinete hic &
 vigilate. Et cū processisset paululū,
 procidit super terram, & orabat, ut
 si fieri posset trāsiret ab eo hora, &
 dixit. Abba pater, omnia tibi possi-
 bilia sunt: trāsfer calicē hunc à me,
 sed non quod ego volo, sed quod
 tu. Et venit, & inuenit eos dormiē-
 tes. Et ait Petro, Simon dormis? nō
 potuisti vna hora vigilare? vigila-
 te & orate ut non intretis in tenta-
 tionē: spiritus quidē prompsus est,

Secundū Marc.

caro vero infirma. Et iterū abiens
orauit eundē sermonum dicēs. Et
reuerſus, denuo inueniet eos dor-
mientes (erant enim oculi eorum
grauati) & ignorabant quid respō-
derēt ei. Et venit tertio, & ait illis,
Dormite iam & requiescite. Suffi-
cit, venit hora, ecce filius hominis
tradetur in manus peccatorū. Sur-
gite eamus: ecce qui me tradet pro-
pe est. Et adhuc eo loquente venit
Iudas Iſcariotes vnus de duodecī,
& cum eo turba multa cum gladijs
& lignis, à summis sacerdotibus &
scribis & senioribus. Dederat autē
traditor eius signū eis dicens. Quē-
cunq̄ue osculatus fuero, ipse est: te-
nete eum, & ducite caute. Et cum
venisset, statim accedēs ad eū ait.
Rabbi, & osculatus est eum. At illi
manus iniecerūt in Iesum, & tenue-
runt eum. Vnus autem quidem de
circumstantibus, educens gladium
percussit seruū summi sacerdotis,
& amputauit illi auriculam. Et res-
pondēs Iesus ait illi. Tanquā ad la-
tronē existis cum gladijs & lignis
comprehendere me? Quotidie erā

apud vos in templo docens, & non me tenuistis. Sed vt impleatur scripturæ. Tūc discipuli eius relinquētes eum omnes fugerūt. Adolefcēs autē quidam sequebatur eum amictus syndone super nudo, & tenuerūt eū. At ille reiecta sindone, nudus profugit ab eis. Et adduxerunt Iesum ad summū sacerdotē, & cōuenerūt omnes sacerdotes & scribæ & seniores. Petrus autem a lōge secutus est eum vsq; intrō in atrium summi sacēdotis: & sedebat cum ministris ad ignē, & calefaciebāt iē. Summi vero sacerdotes & omne conciliū quarebant aduersus Iesum testimoniū, vt eum morti traderent, nec inueniebāt. Multi autē & testimoniū falsum dicebant aduersus eum: & cōuenientia testimonia non erant. Et quidam surgentes: falsum testimoniū ferebant aduersus eū, dicentes. Quoniam nos audiimus eum, dicentē. Ego dissoluam templum hoc manufactum: & post triduū aliud non manufactum ædificabo. Et nō erat conueniēs testimoniū illorum.

Passio

Et exurgens summus sacerdos in
medium, interrogauit Iesum dicēs.
Non respondes quicquam ad ea
quæ tibi obijciuntur ab his? ille au-
tem tacebat, & nihil respondit.
Rursum summus sacerdos inter-
rogabat eū, & dixit ei. Tu es Chri-
stus filius Dei benedicti? Iesus au-
tem dixit illi. Ego sum. Et vide-
bitis filium hominis sedentem à
dextris virtutis: & venientem cum
nubibus cœli. Summus autem sa-
cerdos scindens vestimēta sua ait.
Quid adhuc desideramus testes?
Auditis blasphemiam. Quid vo-
bis videtur? Qui omnes condem-
nauerunt eum esse reum mortis.
Et ceperunt quidam cōspuere eū,
& velare faciem eius, & colaphis
eum cædere, & dicere ei, prophe-
tiza. Et ministri alapis eum cade-
bant. Et cum esset Petrus in atrio
deorsum, venit vna ex ancillis sū-
mi sacerdotis, Et cum vidisset Pe-
trum calefacientem se, aspiciens
illum ait. Et tu cum Iesu Nazare-
no eras. At ille negauit dicens.
Neque scio, neque noui quid di-

cas. Et xij foras ante atrium: & gallus cātauit. Rursus autem cum vidisset illū alia ancilla, cepit dicere circumstantibus. Quia hic ex illis est. At ille iterum negauit. Et post pusillum rursus qui astabant, dicebant Petro. Verē ex illis es, nam & Galilæus es. Ille autem cepit anathematizare & iurare, Quia nescio hominem istum quem dicitis. Et statim gallus iterum cantauit. Et recordatus est Petrus verbi quod dixerat ei Iesus, Priusquam gallus cantet bis, ter me negabis. Et cepit flere. Et confest in mane consilium facientes summi sacerdotes cum senioribus & scribis & vniuerso cōcilio, vincientes Iesum, duxerunt & tradiderunt Pilato. Et interrogauit eum Pilatus. Tu es Rex Iudæorum? At illi. Tu dicis. Et acculabant eum summi sacerdotes in multis. Pilatus autem rursus interrogauit eū dicens. Nō respōdes quicquam? vide in quātis te acculant? Iesus autem amplius nihil respondit, ita vt miraretur Pilatus.

Passio

Per diem autem festum solebat di-
 mittere illis vnum ex vincētis quē-
 cunq̄ue petiissent. Erat autem qui
 dicebatur Barrabas, qui cum sedi-
 tiosis erat vincētus, qu. in seditione
 fecerat homicidium. Et cū ascen-
 disset turba, cepit rogare, sicut sem-
 per faciebat illis. Pilatus autē res-
 pondit eis, & dixit. Vultis dimittā
 vobis regē Iudæorū? Sciebat enim
 quod per inuidiam tradidissent eū
 summi sacerdotes. Pontifices autē
 cōcitauerūt turbam, vt magis Bar-
 rabam dimitteret eis. Pilatus autē
 respondens, ait illis. Quid ergo v-
 l-
 tis faciam regi Iudæorū? At illi ite-
 rum clamauerunt. Crucifige eum.
 Pilatus vero dicebat illis. Quid enī
 mali fecit? At illi magis clamabāt.
 Crucifige eum. Pilatus autem vo-
 lens populo satisfacere dimisit illis
 Barrabā & tradidit Iesum flagellis
 cæsum, vt crucifigeretur. Milites
 autem duxerunt eum in atriū præ-
 torij: & cōuocant totam cohortē,
 & induunt eum purpura, & impo-
 nūt ei plectentes spineam coronā.
 Et cæperūt salutare eum. Ave rex

Iudæorum. Et percutiebant caput eius arundine, & cōspuebant eum: & ponentes genua, adorabant eū. Et postquam illuserunt ei, exuerūt illum purpura, & induerunt eū vestimentis suis: & educunt illum vt crucifigerent eum. Et angariaeuerunt prætereuntē quempiā Simonē Cyreneum venientē de villa, patrē Alexandri & Rufi, vt tolleret crucē eius. Et perducunt illum in Golgotha locum, quod est interpretatum, Caluarię locus. Et dabāt ei bibere myrhatū vinum: & nō accepit. Et crucifigentes eū, diuiserunt vestimenta eius, mittentes sortem super eis, quis quid tolleret. Erat autem hora tertia, & crucifixerūt eum. Et erat titulus causæ eius inscriptus. Rex Iudæorum. Et cum eo crucifigunt duos latrones, vnum a dextris, & aliū a sinistris. Et impleta est scriptura quæ dicit. Et cum iniquis reputatus est. Et prætereuntes blasphemabant eum, mouētes capita sua, & dicētes. Vah qui destruis templum dei, & in tribus diebus reædificas. Saluū fac te met

Passio

ipsum descēdēs de cruce. Similiter
 & summi sacerdotes illudentes, ad
 alterutrum cum scribis dicebant.
 Alios saluos fecit, seipsum nō pōt
 saluum facere. Christus rex Israel
 descendat nunc de cruce, vt videa
 mus & credamus. Et qui cū eo cru
 ci fixi erant, cōuitiabantur ei. Et fa
 cta hora sexta tenebræ faciæ sunt
 per totā terrā vsque in horā nonā.
 Et hora nona exclamauit Iesus vo
 ce magna dicens. Eloi, Eloi, lāma
 zabathani. Quod est interpretatū
 Deus meus, Deus meus, vt quid de
 reliquisti me. Et quidam de circū
 stantibus audiētes, dicebant. Ecce
 Eliam vocat. Currēs autem vnus
 & implens spongiam aceto, circū
 ponensque calamo, potū dabat ei,
 dicens. Sinite videamus si veniat
 Elias ad deponendū eum. Iesus au
 tē emissa voce magna expirauit. →
 Et velū templi scilum est in duo, à
 summo vsque deorsum. Videns au
 tē Centurio qui ex aduerso stabat,
 quia sic clamās expirasset: ait. Ve
 rē hic homo filius dei erat. Erāt au
 tem & mulieres de lōge aspiciētes,

inter quas erat Maria Magdalene,
& Maria Iacobi minoris, & Ioseph
mater, & Salome: & cum esset in
Galilæa, sequebantur eum, & mi-
nistrabant ei, & alię multę quę si-
mul cū eo ascēderāt Hierosoly mā.

Euangelium.

ET cum iam sero esset factū (quia
erat parasceue, quod est ante
sabbatum) venit Ioseph ab Arima-
thæa nobilis decurio, qui & ipse
erat expectans regnum Dei. Et au-
dacter introiuit ad Pilatum & pe-
tuit corpus Iesu. Pilatus autem mi-
rabatur si iam obiisset. Et accersito
Centurione, interrogauit eum si
iam mortuus esset. Et cum cogno-
uisset à Centurione: donauit cor-
pus Ioseph. Ioseph autem merca-
tus sindonem, & deponens eum
inuoluit sindone, & posuit eum in
monunēto quod erat excisum de
petra, & aduoluit lapidem ad ostiū
monumenti.

Die Mercurij.

Passio dñi nostri Iesu Christi
secundum Lucam.

Cap. xxij.

Palsio

In illo tēpore. Appropinquabat dies festus azimorū, qui dicitur pascha: & quærebāt principes sacerdotum & scribæ quomodo eum interficerent: timebāt vero plebē, Intrauit autē sathanas in Iudā qui cognominabatur Iscariotes, vnū de duodecī: & abiit & locutus est cū principib⁹ sacerdotū & magistratibus quemadmodum illum traderet eis. Et gauisi sunt, & pacti sunt pecuniam illi dare. Et spondit. Et quærebat opportunitatem vt traderet illū sine turbis. Venit autē dies azimorum, in qua necesse erat occidi pascha. Et misit Petrum & Ioannem dicens. Eūtes parate nobis pascha, vt māducemus. At illi dixerunt. Vbi vis paremus? Et dixit ad eos. Ecce introeūtibus vobis in ciuitatem, occurret vobis homo amphorā aquæ portās: sequimini eum in domum in quam intrat, & dicetis patri familias domus. Dicit tibi magister.

Vbi est diuerforium vbi pascha cū
 discipulis meis manducem? Et ipse
 ostendet vobis cœnaculum magnū
 stratum, & ibi parate. Euntes au-
 tem inuenerunt sicut dixit illis: &
 parauerunt pascha. Et cum facta
 esset hora, discubuit, & duodecim
 apostoli cum eo, & ait illis. Deside-
 rio desiraui hoc pascha māducare
 vobiscum antequam patiar. Dico
 enim vobis quia ex hoc non man-
 ducabo illud donec impleatur in
 regno Dei. Et accepto calice gra-
 tias egit, & dixit. Accipite & diui-
 dite inter vos, dico enī vobis quod
 non bibam de generatione vitis,
 donec regnum Dei veniat. Et ac-
 cepto pane gratias egit, & fregit,
 & dedit eis, dicens. Hoc est corpus
 meum quod pro vobis detur, hoc
 facite in meam cōmemorationē.
 Similiter & calicem, postquam cœ-
 nauit, dicens. Hic est calix nouum
 testamētum in sanguine meo, qui
 pro vobis fundetur. Verūtamenē ec-
 ce manus tradētis me, mecum est
 in mēsa. Et quidem filius hominis
 secundum quod definitum est, va-

dit: verū tamen vē homini illi per quem tradetur. Et ipsi cæperunt quærere inter se quis esset ex eis qui hoc facturū esset. Facta est autem contentio inter eos, quis eorū videretur esse maior. Dixit autē eis Reges gentium dominantur eorū: & qui potestatem habent super eos benefici vocantur: vos autē nō sic sed qui maior est in vobis, fiat sicut iunior, & qui p̄cessor est, sicut ministrator. Nam quis maior est, qui recumbit, an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autē in medio vestrum sum, sicut qui ministrat: vos autē estis qui permanistis mecum in tētationibus meis. Et ego dispono vobis sicut disposuit mihi pater meus regnū, vt edatis & bibatis super mensam meā in regno meo, & sedeat̄is super thronos iudicantes duodecim tribus Israel. Ait autē dñs Simoni, Simō, ecce factanas expetiunt vos vt eribaret̄ sicut triticū, ego autē rogavi pro te vt nō deficiat fides tua, & tu aliquñ conuersus, confirma fratres tuos. Qui dixit ei. Dñe tecū paratus sum

& in carcerē & in mortē ire. Et ille dixit. Dico tibi Petre non cantabit hodie gallus, donec ter abneges nosse me. Et dixit eis, Quando nisi vos sine sacculo & pera, & calciamentis: nūquid aliquid defuit vobis? At illi dixerunt. Nihil. Dixit ergo eis. Sed nūc qui habet sacculum, tollat: similiter & peram: & qui non habet, vendat tunicam suam, & emat gladiū. Dico enim vobis quoniam adhuc quod scriptū est oportet impleri in me: Et cum iniquis reputatus est. Etenim ea quæ sunt de me finem habent. At illi dixerunt. Dñe ecce duo gladij hic. At ille dixit eis, Satis est. Et egressus ibat secundum consuetudinem in montem oliuarum. Secuti sunt autem illum & discipuli. Et cū peruenisset ad locū, dixit illis. Orate, ne intretis in tentationem. Et ipse auulsus est ab eis quantum iactus est lapidis: & positus genibus orabat dicens. Pater si vis transfer calicem istum à me. Veruntamen non mea voluntas, sed tua fiat. Apparuit autem illi angelus de cœlo

Passio

confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. Et factus est sudor eius sicut gutte sanguinis decurrētis in terram. Et cum surrexisset ab oratione, & venisset ad discipulos suos, inuenit eos dormientes pro tristitia. Et ait illis. Quid dormitis? surgite, orate ne intretis in tentationem. Adhuc e loquēte, ecce turba, & qui vocabatur Iudas, vnus de duodecim, antecedebat eos: & appropinquauit Iesu, vt oscularetur eum. Iesus autem dixit illi, Iuda, osculo filium hominis tradis? Videntes, autem hi qui circa ipsum erāt quod futurum erat dixerūt ei. Domine, si percutimus in gladio? Et percussit vnus ex illis seruum principis sacerdotum, & amputauit auriculam eius dexteram. Respondens autem Iesus, ait. Sinite vsque huc. Et cū tetigisset auriculam eius, sanauit eum. Dixit autem Iesus ad eos qui venerāt ad se, principes sacerdotum & magistratus templi & seniores. Quasi ad latronem existis cum gladijs & fustibus? Cum quotidie vobiscū

fuerim in templo, non extendistis manus in me: sed hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum. Cōprehendentes autem eum, duxerunt ad domum principis sacerdotum, Petrus vero sequebatur eum a longe. Accenso autem igne in medio atrij, & circūsedentibus illis, erat Petrus in medio eorum. Quē cum vidisset ancilla quædam sedentem ad lumē, & cū fuisset intuita, dixit, Et hic cū illo erat. At ille negavit eum, dicens: Mulier non novi illum. Et post postillum alius vidēs eum dixit, Et tu de illis es. Petrus vero ait, O homo, non sum. Et interuallo factō quasi horæ unius, alius quidam affirmabat dicēs, Verè & hic cum illo erat, nam & Galileus est. Et ait Petrus, Homo, nescio quid dicis. Et continuo adhuc illo loquente, cantavit gallus. Et cōuersus dominus, respexit Petrū. Et recordatus est Petrus verbi domini sicut dixerat. Quia priusquā gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras Petrus fleuit amarè. Et viri qui tenebant Iesum, illude-

Passio

bāt ei, cædētes eū. Et velaucrūt eū,
& percutiebāt faciē ei⁹, & interro-
gabāt eū dicētes. Prophetiza: quis
est qui te percussit? Et alia multa
blasphemantes dicebant in eū. Et
vt factus est dies, conuenerunt se-
niores plebis & principes sacerdo-
tū & scribæ, & duxerunt illū in cō-
ciliū suū, dicētes. Si tu es Christus,
dic nobis. Et ait illis: Si vobis dixe-
ro, nō credetis mihi: si autē & interro-
gauero, nō respōdebitis mihi, neq;
dimittetis: ex hoc autē erit fili⁹ hoīs
sedens à dextris virtutis dei. Dixe-
runt autē oēs. Tu ergo es filius dei?
Qui ait. Vos dicitis, quia ego sum.
At illi dixerunt. Quid adhuc desi-
deramus testimoniū? ipsi enim au-
diuimus de ore eius. Et surgēs om-
nis multitudo eorū, duxerūt illum
ad Pilatū. Cæperūt autē illum ac-
cusare, dicentes. Hunc inuenimus
subuertentē gentem nostrā, & pro-
hibentē tributa dare Cæsari, & di-
centē se Christum regē esse. Pilat⁹
autem interrogauit eum, dicens.
Tu es rex iudæorum? At ille respō-
dens ait: Tu dicis. Ait autē Pilatus

ad principes sacerdotū & turbas.
 Nihil inuenio causæ in hoc hoīe.
 At illi inualescebant dicentes. Cō
 mouit populū docēs per vniuersā
 Iudæā, incipiēs a Galilæa vsq; huc
 Pilatus autem audiens Galilæā, in-
 terrogauit si homo Galilæus esset.
 Et vt cognouit quod de Herodis
 potestate esset, remisit eum ad He-
 rodem, qui & ipse Hierosolymis
 erat illis diebus. Herodes autem
 visu Iesu, gauisus est valde: erat
 enim cupiens ex multo tempore
 videre eū, eo quod audierat multa
 de eo: & sperabat signum aliquod
 videre ab eo fieri. Interrogabat
 autem eum multis sermonibus,
 At ipse nihil illi respondebat. Sta-
 bāt autem principes sacerdotum
 & scribæ constanter accusantes
 eum. Spreuit autem illum Hero-
 des cum exercitu suo, & illudit in-
 dutum veste alba, & remisit ad Pi-
 latum: Et facti sunt amici Pilatus
 & Herodes i ipsa die. Nā antea mi-
 nici erāt ad inuicē. Pilatus aut cō-
 uocatis p̄cipib⁹ sacerdotū & ma-
 gistratibus & plebe, dixit ad illos.

Die mercurij.

Obtulistis mihi hunc hominē quasi auertentē populū: & ecce, ego corā vobis interrogans, nullā causam inuenio in hoīe isto, ex his in quib⁹ eum accusatis. Sed neq; Herodes, nā remissivos ad illū: & ecce nihil dignum morte ac iuri est ei. Emendatum ergo illum dimittam. Necesse autem habebat dimittere eis per diem festū, vnū. Exclamauit autē simul vniuersa turba dicens, Tolle hunc & dimitte nobis Barrabā, qui erat propter seditionē quandā, factā in ciuitate & homicidiū, missus in carcerē. Iterum autē Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Iesum. At illi succlamabāt, dicētes Crucifige, crucifige eum. Ille autē tertio dixit ad illos, Quid enim mali fecit iste? nullā causam mortis inuenio in eo. Corripiā ergo illū & dimittā. At illi instabant vocibus magnis postulantes vt crucifigeretur, & inualecebāt voces eorū. Et pilatus adiudicauit fieri petitionē eorum. Dimisit autē illis eū qui propter homicidiū & seditionē missus erat in carcerē, quē petebāt: Iesum

vero tradidit volūtati eorū. Et cū
ducerent eū, apprehenderūt Simo
nē Cyrenēsem venientē de villa, &
imposuerūt illi crucē portare post
Iesum. Sequebatur autē illum mul
ta turba populi & mulierū, quæ plā
gebant & lamentabantur eū. Con
uersus autē ad illas Iesus dixit. Filiæ
Hierusalē nolite flere super me, sed
super vos ipsas flete & super filios
vestros, quoniā ecce veniēt dies in
quibus dicent, Beatæ steriles, & vē
tres qui nō genuerūt, & vbera quæ
non lactauerunt. Tunc incipiēt di
cere mōtibus Cadite super nos: &
collibus Operite nos. Quia si in vi
ridi ligno hæc faciūt in arido quid
fiet? Ducebantur autem & alij duo
nequā cum eo, vt interficerētur. Et
postquā venerūt in locū qui voca
tur Caluariæ, ibi crucifixerunt eū:
& latrones, vnum à dextris, & alte
rū à sinistris. Iesus autē dicebat, Pa
ter, dimitte illis, non enim sciunt
quid faciunt. Diuidētes vero vesti
menta eius, miserunt sortes. Et ita
bat populus expectās, & deridebāt
eum principes cū eis dicētes. Alios

passio

saluos fecit, se saluum faciat, si hic est Christus dei electus. Illudebāt autem ei & milites accedentes, & acetum offerentes ei, & dicentes. Si tu es rex Iudæorum, saluum te fac: erat autē & superscriptio scripta super eum litteris Græcis & Latinis & Hebraicis, Hic est rex Iudæorum. Vnus autem de his qui pendebant latronibus, blasphemabat eum dicens. Si tu es Christus, saluum fac te ipsum, & nos. Respondens autem alter, increpabat eum, dicens. Neq; tu times deum quod in eadem dānatione es? Et nos quidē iustē: nā digna factis recipimus, hic vero nihil mali gessit. Et dicebat ad Iesum, Dñe memēto mei cū veneris in regnum tuū. Et dixit illi Iesus. Amen dico tibi, hodie mecū eris in paradiso. Erat autē ferē hora sexta: & tenebræ factæ sunt in vniuersam terram vsq. in horā nonam. Et obscuratus est sol, & velū tempis scissum est medium. Et clamans voce magna Iesus ait. Pater in manus tuas cōmendo spiritum meū. Et hæc dicens expirauit. ✠

Videns autem Centurio quod factum fuerat, glorificauit deū dicēs. Vere hic homo iustus erat. Et omnis turba eorū qui simul aderāt ad spectaculū istud, & videbāt quę fiebāt, percutiētes pectora sua, reuerrebatur. Stabāt autē oēs noti eius a lōge, & mulieres quę secutę eū erāt a Galilæa hęc vidētes. Euangeliū.

ET ecce vir nomine Ioseph qui erat decurio vir bonus & iustus, hic non cōsulerat consilio & actibus eorum, ab Arimathæa ciuitate Iudæa, qui expectabat & ipse regnum dei, hic accessit ad Pilatum: & petijt corpus Iesu, & depositum in inuoluit sindone, & posuit illum in monumento exciso, in quo nōdum quisquam positus fuerat.

Die veneris.

Passio domini nostri Iesu Christi secundū Ioannem.

Cap. xv. ij

EGressus est Iesus cum discipulis suis trans torrentem Cedron, vbi erat ortus, in quem introiit ipse & discipuli eius. Sciebat autē & Iudis qui trahebāt eū

Passio

locum: quia frequenter Iesus cōue-
nerat illuc cū discipulis suis. Iudas
ergo cū accepisset cohortē, & à pō-
tificibus & pharisæis ministros: ve-
nit illuc cū lāternis & facibus, & ar-
mis. Iesus itaq; sciens omnia quę vē-
tura erant super eū, processit & di-
xit eis. Quem quęritis? Respōderūt
ei: Iesum Nazarenū. Dixit eis Iesus
Ego sum. Stabat autē & Iudas qui
tradebat eū cum ipsis. Vt ergo di-
xit eis ego sum, abierūt retrorsum
& ceciderunt in terrā. Iterū ergo in-
terrogauit eos, Quem quęritis? Illi
autem dixerunt: Iesum nazarenū.
Respondit Iesus. Dixi vobis quia
ego sum; si ergo me quęritis, finite
hos abire. Vt impletur sermo quē
dixit, Quia quos dedisti mihi, non
perdidi ex eis quenquā. Simō ergo
Petrus habens gladiū eduxit eū, &
percussit pontificis seruū, & absci-
dit auriculā ei⁹ dexteram. Erat autē
nomē seruus Malchus. Dixit ergo
Iesus Petro. Mitte gladiū tuū in va-
ginā. Calicē quē dedit mihi pater,
non vis vt bibā illū? Cohors autē &
tribunus & ministri Iudæorū com-

prehēderunt Iesum, & ligauerūt eū
& adduxerunt eū ad Annā primū.
Erat enī ſocer Caiphę, qui erat pō-
tifex anni illius. Erat autē Caiphas
qui cōſilium dederat Iudæis. Quia
expedit vnū hominē mori pro Po-
pulo. Sequebatur autē Iesum Simō
Petrus, & alius discipulus. Discipu-
lus autē ille erat notus pōtifici, &
introiuit cum Iesu in atrium pon-
tificis. Petrus autē ſtabat ad oſtiū fo-
ris. Exiuit ergo discipulus alius qui
erat notus pōtifici, & dixit oſtarię
& introduxit Petrū. Dicit ergo Pe-
tro ancilla oſtaria. Nunquid & tu
ex discipulis es hominis iſti? Dicit
ille: Non ſum. Stabant autē ſerui &
miniſtri ad prunas, quia frigus erat
& calefaciebant ſe: erat autē cum
eis Petrus ſtans, & calefaciens ſe.
Pontifex ergo interrogauit Iesum
de discipulis ſuis, & de doctrina ei?
Reſpōdit ei Ieſus. Ego palā locutus
ſum mundo, ego ſemper docui in
ſynagoga & in tēplo quo omnes Iu-
dę conueniunt, & in occulto locu-
tus ſum, nihil. Quid me interrogas?
interroga eos qui audierunt quid

Passio

Locutus sum ipsis: ecce hi sciunt que
 dixerim ego. Hæc autem cum dixisset,
 vnus assistens ministrorum dedit ala-
 pam Iesu, dicens. Sic respondes pō-
 tifici? Respondit ei Iesus. Si male
 locutus sum, testimonium pōhibe
 de malo: si autem bene, quid me
 excidis? Et misit eum Annas liga-
 tum ad Caiphā pontificē. Erat autem
 Simon Petrus stans & calefaciens
 se. Dixerunt ergo ei. Nūquid & tu ex
 discipulis eius es? Negauit ille, & di-
 xit. Nō sum. Dixit ei vnus ex seruis
 pōtificis, cognatus eius cui⁹ absci-
 dit Petrus auriculam. None ego te
 vidi in orto cum illo? Iterum ergo
 negauit Petrus: & statim gallus cā-
 tauit. Adduunt ergo Iesum ā Cai-
 pha in prætorium. Erat autem mane:
 & ipsi non introierunt in præto-
 rium, vt non contaminarentur, sed
 vt manducarent pascha. Exiit er-
 go Pilatus ad eos foras, & dixit.
 Quam accusationem fertis aduer-
 sus hominem hunc? Responde-
 runt & dixerunt ei. Si non esset hic
 malefactor, non tibi tradidissemus
 eum. Dixit ergo eis Pilatus Acci-

pite eū vos, & secundū legē vestrā
 iudicate eū. Dixerūt ergo ei Iudēi.
 Nobis non licet interficere quenq̄.
 Vt sermo Iesu impleretur quē dixit
 significās quā morte esset moritur⁹
 Introiuit ergo iterū in prętorium Pi-
 latus, & vocauit Iesum, & dixit ei.
 Tu es rex Iudæorum? Respondit Ie-
 sus. A temetipso hoc dicis, an alij ti-
 bi dixerunt de me? Respondit Pila-
 tus. Nunquid ego Iudæus sum? Gēs
 tua & pontifices tui, tradiderūt te
 mihi. Quid fecisti? Respōdit Iesus.
 Regnum meū non est de hoc mun-
 do: si ex hoc mundo esset regnum
 meū ministri mei utiq; decertarēt,
 vt non traderer Iudæis: nūc autem
 regnum meum non est hinc. Dixit
 itaq; ei Pilatus. Ergo rex es tu? Res-
 pōdit Iesus. Tu dicis, quia rex sum
 ego. Ego in hoc natus sum, & ad
 hoc veni in mundū, vt testimoniū
 perhibeā veritati: omnis enim qui
 est ex veritate, audit vocem meā,
 Dicit ei Pilatus. Quid est veritas?
 Etcū hoc dixisset, iterū exiit ad Iu-
 dæos, & dixit eis. Ego nullā inueniō
 in eo causam. Est autē consuetudo

Passio

vobis, vt vnū dimittā vobis in pascha vultis ergo dimittā vobis regē Iudeorū? Clamauerunt rursū oēs dicentes. Non hunc: sed Barrabā. Erat autē Barrabas, latro. Tunc ergo apprehēdit Pilatus Iesum, & flagellauit. Et milites plectentes coronā de spinis imposuerunt capiti eius: & veste purpurea circūdederunt eū. Et veniebāt ad eū, & dicebant. Aue rex Iudæorum: & dabāt ei alapas. Exiuit iterum Pilatus, & dixit eis. Ecce adduco vobis eū foras, vt cognoscatis quia in eo nullā inuenio causam. Exiuit ergo Iesus foras, portans coronā spineam, & purpureū vestimētum. Et dixit eis. Ecce homo. Cum ergo vidissent eū pontifices & ministri, clamabāt dicētes, Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilatus. Accipite eum vos & crucifigite, ego enim nō inuenio in eo causam. Responderunt ei Iudæi. Nos legem habemus: & secundum legē debet mori, quia filium Dei se fecit. Cū ergo audisset Pilatus hūc sermonē, magis timuit. Et ingressus est primum iterū: & dixit ad Iesum.

Vnde es tu? Iesus autem respōsum
 non dedit ei. Dicit ergo ei Pilatus.
 Mihi nō loqueris? nescis quia pote-
 statem habeo crucifigere te, & po-
 testatē habeo dimittere te? Respō-
 dit Iesus. Non haberes potestatem
 aduersum me vllam, nisi tibi datū
 esset de sup. Propterea qui me tra-
 didit tibi, maius peccatum habet.
 Et exinde quærebat Pilatus dimit-
 tere eum. Iudæi autē clamabant di-
 cētes. Si hunc dimittis, non es ami-
 cos Cæsaris: omnis enim qui se re-
 gem facit, contradicit Cæsari. Pila-
 tus autem cum audisset hos sermo-
 nes, adduxit foras Iesū: & sedit pro-
 tribunali, in loco qui dicitur Litho-
 stratos. Hebraicè autem Gabatha.
 Erat autem parasceue paschæ hora
 quasi sexta: & dicit Iudæis. Ecce rex
 vester. Illi autem clamabant: Tolle
 tolle crucifige eum. Dicit eis Pilat⁹
 Regem vestrū crucifigā? Responde-
 runt pontifices. Nō habemus regē
 nisi Cæsarē. Tunc ergo tradidit eis
 illū, vt crucifigeretur. Susceperunt
 autem Iesum, & duxerunt eum. Et
 baiulans sibi crucē, exiuit in eum

qui dicitur Caluariæ locū. Hēbrai-
 ce autem Golgotha: vbi crucifixe-
 runt eū, & cum eo alios duos hinc
 & hinc, mediū autē Iesum. Scripsit
 autē titulū Pilatus: & posuit super
 crucē. Erat autem scriptū, Iesus Na-
 zarenus rex Iudæorū. Hunc ergo ti-
 tulum multi Iudæorū legerūt, quia
 prope ciuitatē erat locus vbi cruci-
 fixus est Iesus. Et erat scriptū Hē-
 braice, Grece, & Latine. Dicebant
 ergo Pilato pontifices Iudæorum.
 Noli scribere rex Iudæorū: sed quia
 ipse dixit. Rex sum Iudæorū. Respō-
 dit Pilatus. Quod scripsi, scripsi. Mi-
 lites ergo cum crucifixissent eū, ac-
 ceperunt vestimēta eius (& fecerūt
 quatuor partes vnicuiq; militi par-
 tem) & tunicā. Erat autem tunica
 inconsutilis, desuper contexta per
 totū. Dixerunt ergo adinucē. Non
 scindamus eā, sed fortiamur de illa
 cuius sit. Vt scriptura impleretur,
 dicēs. Partiti sunt vestimenta mea
 sibi, & investē meā miserūt sortem.
 Et milites quidē hæc fecerūt. Sta-
 bāt aut iuxta crucē Iesu mater ei⁹,
 & soror matris ei⁹, Maria Cleophe.

& Maria Magdalene. Cum vidisset ergo Iesus matrē, & discipulū stantem quē diligebat, dicit matri suæ. Mulier, ecce filius tuus, Deinde dicit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in suā. Postea sciens Iesus quia omnia consummata sunt, vt cōsumaretur scriptura, dicit. Sitio. Vas autē erat positum aceto plenum. Illi autem spongiā plenam aceto, hyslopo circumponentes, obtulerūt ori eius. Cum ergo accepisset Iesus acetum dixit. Consummatū est. Et inclinato capite, tradidit spiritum.

Iudæi ergo (quoniam parasceue erat) vt non remanerent in Cruce corpora sabbato (erat enī magnus dies ille sabbati) rogauerunt Pilatum, vt frangerentur eorum crura & tollerentur. Venerunt ergo milites: & primi quidem fregerūt crura, & alterius qui crucifixus est cū eo. Ad Iesum autem cum venissent, vt viderunt eum iam mortuū: non fregerunt eius crura: sed vnus militum lancea latus eius aperuit, & continuo exiuit sanguis & aqua.

Et qui vidit testimoniū perhibuit, & verum est testimoniū eius. Et ille scit quia vera dicit, vt & vos credatis. Facta sunt enim hęc, vt scriptura impleretur. Os non cōminuetis ex eo. Et iterū alia scriptura dicit. Videbunt in quem transfixerunt.

Euangelium.

Post hęc autem rogauit Pilatū Ioseph ab Arimathea (eo quod esset discipulus Iesu, occultus autem propter metū Iudæorum vt tolleret corpus Iesu. Et permisit Pilat⁹. Venit ergo, & tulit corpus Iesu. Venit autē & Nicodemus qui venerat ad Iesum nocte primū ferens mixturam myrrhe & aloes quasi libras centū. Acceperunt autem corpus Iesu, & ligauerūt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Iudæis sepelire. Erat autē in loco vbi crucifixus est, ortus: & in orto monumentū nouum, in quo nōdū quilibet positus erat. Ibi ergo propter paratzen Iudæorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt Iesum. Deo gratias. Qui passus es pro nobis. Domine miserere

nobis. *ver.* Dñe exaudi orationem
meam. *Et* clamor meus ad te ve
niat.

Oratio.

DEus qui manus tuas & pedes tu
os, & totum corpus tuū pro no
bis peccatorib⁹ in ligno crucis po
suisti: & coronam spineam à iudeis
in despectum tui sacratissimi nomi
nis super caput tuum impositā su
stinuisti: & quinque vulnera pro
nobis peccatoribus in ligno crucis
passus fuisti: da nobis hodie & quo
tidie vsum pœnitentiæ, abstinētiæ,
patientiæ, humilitatis, castitatis, lu
men, sensum, & intellectum, & pu
ram conscientiam vsque ad finem,
Per te Iesu Christe saluator mūdi.
Qui cum patre, & spiritu sancto.

Die Mercurij sancti. Ad matuti.

*In primis dicitur flexis genibus Pa
ter noster, totū, & Credo similiter.
Deinde añatota. Postea psalmus si
ne Gloria patri. Et post psalmū re
petatur Antiphona.*

In primo nocturno. Añā.

Zelus domus tuæ comedit me, &
opprobria exprobantium tibi ceci
derunt super me. *Psalmus.*

Die mercurij.

Aluum me fac Deus
qm intrauerunt aque
vsq; ad animã meam.
Infixus sum in limo
profundi & nõ est su
bstantia.

Veni in altitudinem maris & tem
pestas demersit me.

Laborauí clamãs, rauç facta sunt
fauces meę, defecerunt oculi meï,
dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos ca
pitis mei, qui oderunt me gratis.

Cõfortati sunt qui persecuti sunt
me inimici mei iniuste, quæ non rapui
tunc exolvebam.

Deus tu scis insipientiã meã & de
licta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui expe
ctant te dñe, domine virtutum.

Non confundantur super me, qui
quærun te Deus Israel.

Quoniã propter te sustinui oppro
briũ, operuit confusio faciẽ meã.

Extraneus factus sum fratrib⁹ me
is, & peregrinus filijs matris meæ.

Quoniam zelus domus tuę come
dit me, & opprobria exprobratiũ

tibi ceciderunt super me.

Et operui in ieiunio animam meam
& actum est in opprobrium mihi.
Et posui vestimentum meum cilicium
& factus sum illis in parabolam.

Aduersum me loquebantur qui se-
debant in portas & in me psallebant
qui bibeabant vinum.

Ego vero orationem meam ad te domine
tempus beneplaciti Deus.

In multitudine misericordie tue
exaudi me in veritate salutis tue.

Eripe me de luto vt non infigar li-
bera me ab his, qui oderunt me &
de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquarum
neque absorbeat me profundum
neque vrgeat super me puteus os suum.

Exaudi me domine quoniam beni-
gna est misericordia tua & secundum
multitudinem miserationum tua-
rum respice in me.

Et ne auertas faciem tuam a pue-
ro tuo quoniam tribulor veloci-
ter exaudi me.

Intende anime mee, & libera eam
propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum & confu-

Die Mercurij.

tionē meam & reuerentiā meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me / improperium expectauit cor meum & miseriam.

Et sustinui qui simul cōtristaretur & non fuit / & qui consolaretur, & non inueni.

Et dederūt in escam meā fel / & in siti mea potauerunt me aceto.

Fiat mensa eorum corā ipsis in laqueū / & in retributiones, & in scādalum. Obscurentur oculi eorum ne videant / & dorsum eorum semper incurua.

Effunde super eos iram tuam / & furor irę tuę comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta / & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt / & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatē sup iniquitatē eorū / & nō intrēt in iustitiā tuam.

Delegantur de libro uiuentium / & cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper & dolens / salus tua Deus / ulcepit me.

Laudabo nomen Dei cū cantico
& magnificabo eum in laude.

Et placebit deo sup vitulū nouel-
lū / cornua producentē & vngulas.

Videāt pauperes & letētur / quē-
rē Deum, & viuet anima vestra.

Quonia exaudiuit pauperes Dñs /
& vinctos suos non despexit.

Laudēt illum cœli & terra / mare,
& omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus saluā faciet Siō / &
ædificabuntur ciuitates Iudæ.

Et inhabitabunt ibi / & hereditate
acquirent eam.

Et semen seruorū eius possidebit
eam / & qui diligūt nomen eius ha-
bitabunt in ea.

Ana. Zelus domus
tuæ comedit me: & opprobria ex-
probratiū tibi ceciderūt super me.

Ana. Auertātur retrorsum & eru-
bescant: qui cogitāt mihi mala.

Deus in adiutoriū meum intēde /
dñe ad adiuuādum me festina.

Confundantur & reuereātur / qui
querunt animam meam.

Auertantur retrorsum & erubef-
cant / qui volunt mihi mala.

Auertantur statim erubescētes:

qui dicunt mihi euge, euge.

Exultet & lætentur in te omnes,
qui quæruunt te / & dicant semper
magnificetur dominus qui diligit
salutare tuum.

Ego vero egenus & pauper sum
Deus adiuua me.

Adiutor meus, & liberator meus es
tu / dñe ne moreris. **An.** Auertatur
retrosum & erubescant: qui cogi-
tât mihi mala. **An.** Deus meus eri-
pe me: de manu peccatoris. **Psal.**

In te dñe speraui non confundar
in æternum / in iustitia tua libera
me, & eripe me.

Incipina ad me aurê tuam / & salua
me. **E**sto mihi in Deû protecto-
rem, & in locum munitum / vt sal-
uum me facias.

Quoniam firmamentum meû / &
refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu pec-
catoris / & de manu contra legem
agentis & iniqui.

Quoniam tu es paciëntia mea dñe /
domine spes mea à iuuetute mea.

In te cõfirmatus sum ex utero / de
ventre matris mee tu es protector

meus. **I**n te cōtatio mea semper
tāquam prodigiū factus sum mul-
tis & tu adiutor fortis.

Repleatur os meum laude / vt can-
tem gloriam tuam / tota die magni-
tudinem tuam.

Ne proicias me in tempore sene-
ctutis / cū defecerit virtus mea ne
derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi
& qui custodiebant animā meam
consilium fecerunt in vnum.

Dicētes, Deus dereliquit eum / per-
sequimini, & comprehendite eum /
quia non est qui eripiat.

Deus ne elongaueris a me / Deus
meus in auxilium meum respice.

Confundantur & deficiant detra-
hentes animæ meæ / operiantur cō-
fusione & pudore / qui quærent ma-
la mihi.

Ego autem semper sperabo / & ad-
ijciam super omnem laudem tuā.

Os meū annuntiabit iustitiam tu-
am / tota die salutare tuum.

Quoniam nō cognoui literaturā
introibo in potentias dñi / domine
memorabor iustitiæ tuæ solus.

Die Mercurij

Deus docuisti me à iuuetute mea
& vsq; nūc p̄nūtiabo mirabilia tua

Et vique in senectam & seniū De
ne derelinquas me.

Donec annūtiem brachiū tuū/ge
nerationi omni quę ventura est.

Potentiam tuam, & iustitiā tuam
Deus vsq; in altissima / quę fecisti
magnalia / Deus quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribula
tiones multas, & malas / & conuer
sus viuificasti me / & de abyssis ter
rę iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificētiam tuā /
& conuersus consolatus es me.

Nam & ego cōfitebor tibi in vasis
psalmi veritatē tuam Deus / psallā
tibi in cythara sanctus Israel.

Exultabūt labia mea cū cātauero
tibi / & anima mea quā redemisti.

Sed & lingua mea tota die medi
tabitur iustitiā tuam / scū confusi &
reueriti fuerint, qui quærunt mala
mihi.

Añā Deus meus eripe me:
de manu peccatoris.

Auertan
tur retrorsū: & erubescāt. **Qui**
cogitāt mihi mala. **Deinde** Pater
noster. **In hoc triduo lectioes is-**

guntur sine lube. & sine Tu autę.
Sed in tribus primis lectionibus lo-
co. Tu autem. **semper dicitur.** Hie-
rusalem, &c.

**Incipiunt lamentationes Hie-
remie prophete. Lectio j.**

ET factum est postq̄ in captiui-
tate ductus est Israel: & Hie-
rusalę deserta est: sedit Hieremias
flens: & planxit lamentatione ha:
in Hierusalę, & dixit. **Aleph.** Quo-
modo sedet sola ciuitas plena po-
pulo: facta est quasi vidua domina
gentium, princeps prouinciarũ fa-
cta est sub tributo, **Beth.** Plorans
plorauit in nocte: & lachrymę ei⁹
in maxillis eius. Nō est qui conso-
letur eam, ex omnibus charis eius.
Omnes amici eius spreuerũt eam:
& facti sunt ei inimici. **Gimel.** Mi-
grauit ludas propter afflictionem
& multitudinē seruitutis: habita-
uit in gētes, nec inuenit requiem.
Omnes persecutores eius appre-
henderũt eam inter angustias. Hie-
rosalę Hierusalę cōuertere ad dñm
Deũ tuũ. **Dalet.** In nocte Oliueti ora-
uit ad patrē: pater si fieri porell,

trāseat à me calix iste: spiritus quidē promptus est, caro autem infirma. Fiat volūtas tua. *ψ* Vigilate & orate, vt non intretis in tentationē. *ϕ* Fiat. *Leet. ij Daleth.*

*V*læ Sion lugent, eo quod non sunt qui veniant ad solennitatem. Omnes portę eius destructę, sacerdotes eius gementes, virgines eius lqualidę: & ipsa oppressa amaritudine. *He* Facti sunt hostes eius in capite, inimici illius locupletati sunt, quia dominus locutus est super eam, propter multitudinem iniquitatum eius. Paruuli eius ducti sunt in captiuitatem ante faciē tribulantis. *Van* Et egressus est a filia Sion omnis decor ei⁹: facti sunt principes eius velut arietes nō inueniētes pascua. Et abierunt absq; fortitudine ante faciē subsequēntis Hierusalē Hierusalē conuertere ad dominum Deum tuum. *Reip.* Tristis est anima mea vsque ad mortem: sustinete hic, & vigilate mecū. Nunc videbitis turbam, quę circundabit me. *Pres.* Vos fugam capietis, & ego vadam

immolari pro vobis. **V** Ecce appropinquabit hora, & filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Pre Vos fugam: **Lectio. iij. Zay.**

Recordata est Hierusalem dierum afflictionis suae, & preuaricationis omnium desiderabilium suorum, quae habuerat a diebus antiquis, cum caderet populus eius in manu hostili, & non esset auxiliator. Viderunt eam hostes, & deriserunt sabbata eius. **Heth.** Peccatum peccavit Hierusalem, propterea instabilis facta est. Omnes qui glorificabant eam spreuerunt illam, quia viderunt ignominiam eius. Ipsa autem gemens, & conuersa est retrorsum.

Peth. Sordes eius in pedibus eius, nec recordata est finis iui. Deposita est vehementer: non habes consolatorum. Vide domine afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus. Hierusalem Hierusalem conuertere ad dominum Deum tuum. **R.** Ecce vidimus eum non habentem speciem neque decorem: aspectus eius in eo non est, hic peccata nostra portauit: & pro nobis dolens, ipse autem vulneratus.

Die Mercurij

est propter iniquitates nostras **ps.**

Cuius luore sanati sumus. **v.** Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit. **ref.**

Cum. **Repetitur. v.** Ecce. **In secundo noctur. Ana.** Liberavit dominus pauperem a potente, & in opem cui non erat adiutor. **psal.**

Deus iudicium tuum regi da / & iustitiam tuam filio regis.

Iudicare populum tuum in iustitia / & pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo / & colles iustitiam.

Iudicabit pauperes populi / & saluos faciet filios pauperum / & humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole & ante lunam / in generatione & generatione.

Descendet sicut pluuia in vellus / & sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus eius iustitia & abundantia pacis / donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare / & a flumine, usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Ethiopes / &

inimici eius terram ligent.

Reges Tharsis & insule munera offerent
Reges Arabum & Sabba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges omnes gentes seruient ei.

Quia liberabit pauperem a potente & pauperem cui non erat adiutor.

Parcat pauperi, & inopi & animas pauperum saluas faciet.

Ex usuris & iniquitate redimet animas eorum & honorabile nomen eorum coram illo.

Et viuet, & dabitur ei de auro Arabie & adorabunt de ipso semper tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montibus super extolletur super libanum fructus eius & florebit de ciuitate sicut foenum terre.

Sit nomen eius benedictum in secula ante solem permanet nomen eius.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terre omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus dominus Deus Israel qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen maiestatis eius in æternum & replebitur ma-

Die Mercurij,

ieftate eius omnis terra fiat: fiat.

Añã. Liberauit dominus pauperẽ à potente: & inopẽ, cui non erat adiutor. **Añã.** Cogitauerunt impij, & locuti sunt nequitiam: iniquitatẽ in excelso locuti sunt. **Psalmus.**

Quam bonus Israel deus/his qui recto sunt corde.

Mei autem penẽ moti sunt pedes/ penẽ effusi sunt gressus mei.

Quia zelauit super iniquos / pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum/ & firmamentũ in plaga eorũ.

In labore hominũ non sunt/ & cũ hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia / operti sunt iniquitate, & impietate sua.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorũ/ trãsierũt in affectum cordis.

Cogitauerũt & locuti sunt nequitiam/ iniquitatẽ in excelso locuti sũt.

Posuerũt in cœlum os suum/ & lingua eorum tranſiuit in terra.

Ideo conuertentur populus meus hic/ & dies pleni inueniẽtur in eis.

Et dixerũt, quomodo ſcit Deus/ & freſt ſcientia in excelſo.

Ecce ipsi peccatores, & abundantes
in seculos obtinuerunt diuitias.

Et dixi, ergo sine causa iustifica-
ui cor meum! & laui inter innocen-
tes manus meas.

Et fui flagellatus tota die & casti-
gatio mea in matutinis.

Si dicebam narrabo sic! ecce nati-
onem filiorum tuorum reprobauit.

Existimabam vt cognoscerem! hoc
labor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium Dei
& intelligam in nouissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti
eis! deiecisti eos, dum alleuaretur.

Quomodo facti sunt in desolatio-
nem, subito defecerunt! perierunt
propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium domi-
ne in ciuitate tua, imaginem ipso-
rum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum!
& renes mei commutati sunt! & ego
ad nihilum redactus sum, & nesciui.

Verimentum factus sum apud te!
& ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam! &
in voluntate tua deduxisti me! & cum.

gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo / & a te quid volui super terram?

Defecit caro mea, & cor meum / Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

Quia ecce qui elongant se a te, peribunt / perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est / ponere in domino deo spem meam.

Vt annuntiem omnes prædicationes tuas, in portis filie Sion. *Ana.*

Cogitauerunt impij, & locuti sunt nequitiam, iniquitatem in excelsis locuti sunt. *Ana.* Exurge domine: & iudica causam meam. *Psal.*

Vt quid Deus repulisti in finem / iratus est furor tuus super oves pascue tue.

Memor esto congregationis tue / quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tue / mons Sion in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbia eorum in finem / quanta malignatus est inimicus in sancto.

Et gloriati sunt qui oderunt te: in

medio solennitatis tuę.

Posuerunt signa sua signa & non cognouerunt, sicut in exitu super summum.

Quasi in sylua lignorū, securibus exciderūt ianuas eius in idipsum in securi & ascia deiecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuū in terra | polluerunt tabernaculū nominis tui.

Dixerunt in corde suo, cognatio eorum simul | quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vidimus iam nō est propheta | & nos non cognos-
cet amplius.

Vsquequo Deus improperabit inimicos | irritat aduersarius nomen tuum in finem?

Vt quid auertis manū tuā & dexterā tuā | de medio sinu tuo in finem?

Deus autē rex noster ante sæcula | operatus est salutē in medio terræ.

Tu cōfirmasti in virtute tua mare | contribulasti capita draconum in aquis.

Tu cōfregisti capita draconis | dedisti eū escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes & torrētes | tu
siccasti fluuios Echem.

Tuus est dies, & tua est nox | tu fa-
bricatus es auroram & solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ |
estatem & ver, tu palmasisti ea.

Memor esto huius, inimicus im-
properauit domino | & populus in-
sapiens incitauit nomen tuum.

Non tradas bestiis animas confitē
tes tibi | & animas pauperum tuo-
rum ne obliuiscaris in finem.

Respice in testamentū tuum | quia
repleti sunt qui obscurati sunt | ter-
ræ domibus iniquitatum.

Ne auertatur humilis factus con-
fusus | pauper & inops laudabunt
nomen tuum.

Exurge deus, & iudica causam tuā |
memor esto improperiorū tuorum |
eorū, quę ab incipiente sunt tota die

Ne obliuiscaris voces inimicorum
tuorum | superbia eorū, qui te odel-
runt, ascendit semper. **Aññ.** Exur-

ge domine, & iudica causam tuā.

Ps. Deus meus eripe me de manu
peccatoris. **R.** Et de manu con-

tra legem agētis & iniqui. **Dicitur**

Pater noster, &c.

Augustinus super psalmum sexagesimum tertium. Lectio 4.

Exacuerunt tanquam gladium linguas suas, filij hominum dentes eorum, arma & sagittæ, & lingua eorum gladius acutus. Quod dicit alius psalmus, sic & hic. Exacuerunt tanquam gladium linguas suas. Non dicant iudæi, non occidimus Christum. Propterea enim eum dederunt iudici Pilato, ut quasi ipsi à morte eius viderentur immunes. Nam cum dixisset eis Pilatus, vos eum occidite, responderunt, Nobis non licet occidere quenquam. Iniquitatem facinoris sui in iudicem hominem refundere voluerunt. Nō dicitur. Tu autem sed statim sequitur. *ps.* Amicus meus osculi me tradidit signo: quem osculatus fuero, ipse est, tenete eum, hoc malum fecit signū, qui per osculū adimpleuit homicidiū. *pl.* Infelix præterniisit pretiū sanguinis: & in fine laqueo se suspendit. *ps.* Bonū erat ei, si natus non fuisset homo ille. *Prel.* Infelix.

Lectio 5.

Sed nunquid Deū iudicem fallē-
bāt? Quod fecit Pilat⁹, in eo ipso
quod fecit, aliquantum particeps
fuit: sed in comparatione eorum,
multo ipse innocentior. Instetit
enim quātum potuit, vt illum ex
eorū manibus liberaret. Nam pro-
ptereat flagellatū produxit ad eos.
Non persequendo dominum fla-
gellauit, sed illorum furori satisfacere
volens: vt vel sic iam mitesce-
rent, & desinerent eum occidere,
cum flagellatum viderent. Si reus
Pilatus, quia flagellauit dominum
inuitus: illi innocentes, qui coēge-
runt vt faceret? Nullo modo. **Ref.**
Vnus ex vobis tradet me hodie.
Vt illi per quem tradar ego, bonū
erat ei, si natus non fuisset. **ꝫ.** Qui
intingit mecum manū in parophi-
de, hic me traditurus est. **Pre.** Vt
illi. **Lectio. 6.**

Sed ille dixit in eum sententiam,
& iussit eum crucifigi: & quasi
ipse occidit, & vos o iudēi occidi-
stis. Gladio linguæ, Acuistis enim
linguas vestras. Et quando percuf-
istis nisi quando clamastis, Cruei-

fige crucifige. Propterea enim nō est pratermittendum : quia venit in mentem, ne fortē aliquem perturbet lectio diuinorum librorū.

Quidam euangelista ait, hora sexta crucifixum dominum : & quidā hora tertia. Si non intelligamus, perturbamur. Iam incipiente sexta hora, dicitur Pilatus sedisse pro tribunali. Et reuera quando leuatus est dominus in lignū, hora sexta erat : sed alius euangelista intuens animum Iudeorum, qui volebant se immunes videri a morte domini, narrādo eos ostendit reos, dicens hora tertia dominum crucifixū. **✠** Ego quasi agnus innocens ductus sum ad immolādum, & nesciebam, consilium fecerunt inimici mei aduersum me, dicētes

ps. Venite, mittamus lignū in panem eius, & eradamus eum de terra viventium. **✠** Omnes inimici mei aduersum me cogitabant mala mihi, verbū iniquū mandauerūt aduersum me dicentes **Pres.** Venite.

Repetitur Resp. Ego. **In certio nocturno. Ant.** Dixi iniquis, no-

lite loqui aduersus Deum iniquita-
tem.

Psalmus.

Confitebimur tibi deus; cōfitebi-
mur, & inuocabimus nomē tuū.

Narrabim⁹ mirabilia tua; cū acce-
pero tēpus, ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra, & oēs qui habi-
tāt i ea; ego cōfirmaui colūnas ei⁹.

Dixi iniquis, nolite iniq; agere; &
deliquētib⁹, nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altū cornu ve-
strum; nolite loqui aduersus Deum
iniquitatem.

Quia neque ab oriente, neque ab
occidēte, neq; a desertis mōtibus;
quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat,
quia calix in manu dñi vini meri
plenus m. isto.

Et inclinauit ex hoc in hoc; verū-
tamen fex eius non est exinanita;
bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in seculū;
cantabo Deo iacob.

Et omnia cornua peccatorum cō-
fringam; & exaltabuntur cornua
iusti. *Añ.* Dixit iniquis, nolite lo-
qui aduersus Deum iniquitatē. *Añ.*

Terra tremuit & quieuit, dū exur-
geret in iudicio Deus. *Psalmus.*

NOtus in Iudæa Deus; in Israel
magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius; &
habitatio eius in Sion.

Ibi confregit potentias; arcum, scu-
tum, gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à mon-
tibus æternis; turbati sunt omnes
insipientes corde.

Dormuerunt somnum suum; & ni-
hil muenerunt omnes viri diuitia-
rum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Iacob;
dormitauerunt qui alcēderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet ti-
bi; ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecisti iudicium;
terra tremuit, & quieuit.

Cum exurgeret in iudiciū deus; vt
saluos faceret oēs māsuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis con-
fitebitur tibi; & reliquæ cogitati-
onis diem festum; agent tibi.

Vouete, & reddite domino Deo
vestro; omnes qui in circuitu eius
affertis munera.

Terribili & ei, qui aufert spiritū principū terribili apud reges terræ. **Añā.** Terra tremuit & quieuit dum resurgeret in iudicio Deus.

Añā. In die tribulationis meę: deū exquisivi manibus meis. **Psal.**

Voce mea ad dominum clamaui; voce mea ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulationis meę, Deū exquisivi manibus meis nocte contra eum; & non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea; memori sui Dei & delectatus sum, & exercitatus sum; & defecit spiritus meus.

Anticipauerūt vigilias oculi mei; turbatus sum, & non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos; & annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cū corde meo; & exercitabar, & scopebam spiritum meum.

Nunquid in æternū projiciet deus aut non apponet vt complacitior sit adhuc?

Aut in finē misericordiā suā abscondet; a gnatione in generationē.

Aut obliuiscetur misereri De⁹ aut
continebit in ira sua mias suas?

Et dixi, Nunc cæpi / hæc mutatio
dexteræ excelsi.

Memor fui operum dñi / quia me-
mor ero ab initio mirabiliū tuorū.

Et meditabor in omnibus operi-
bus tuis / & in adinventionibus tuis
exercebor.

Deus in sancto via tuas / quis Deus
magnus sicut Deus noster / tu es.
Deus, qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutē
tuam / redemisti in brachio tuo po-
pulum tuū / filios Iacob & Ioseph.

Viderunt te aquę deus / viderūt te
aquę, & timuerūt / & turbatę sunt
abyssi.

Multitudo sonitus aquarum / vocē
dederunt nubes.

Etenim sagittę tuę trāseunt / vox
tonitruī tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuę or-
bi terrę / commota est & contre-
muit terra.

In mari via tuas / & semitę tuas in
aquis multis / & vestigia tua non co-
gnoscentur.

Die Mercurij.

Deduxisti sicut oves populum tuum
in manu Moyſi & Aaron. *Ana.* In
die tribulationis mee deum exqui-
ſui manibus meis. *Ps.* Exurge do-
mine. *Ps.* Iudica cauſam meam. Pa-
ter noſter quies in cœlis, &c.

*Lectio ſeptima. Ex homilia ve-
nerabilis Bedæ ſuper euangelium.*

Scripturus euangelista Iohannes me-
morable illud domini mysterium,
quo discipulis pascha priusquam ad
pasionem iret, pedes lavare digna-
tus est: primum ipsum nomen pas-
chæ quid mysticè signaret, aperire
curauit, ita incipiens. Ante diem
festum paschæ, sciens Iesus, quia venit
hora eius ut transeat de hoc mundo
ad patrem. Pascha quippe transitus in-
terpretatur: nonne ex eo vetus ha-
bens, quod transierit in eo dñs per
Ægyptum, percutiens primogenita
Ægyptiorum, & filios Israel liberans,
& quod ipsi filij Israel transierint il-
la nocte de Ægyptiaca seruitute,
ut veniret ad terram promissæ olim
hereditatis & pacis. *Ps.* Vna hora
non potuistis vigilare mecum, qui
exhortabamini mori pro me. *Pref.*

Vel Iudá non videtis quomodo nō
dormit, sed festinat me tradere Iu-
dæis. ¶. *Domnite iá, & requiesci-
te, ecce appropinquabit, qui me
tradet. Pref. Vel Iudam. Lectio. 8.*

Mystice autē significat, quod in
ea dñs trāiturus esset ex hoc
mundo ad patrem: & quod eius
exēplo fideles abiectis tēporalibus
desiderijs, abiecta vitiorū seruitu-
te: cōtinuis virtutū studijs transire
debēt ad promissionē patriæ cœle-
stis. Sciebat Dñs, qui a diabolus iá
miserat in cor Iudæ, vt traderet eū.
Sciebat quia omnia dedit ei pater
in manus, & inter omnia ipsū tra-
ditorē, & eos, quib⁹ tradēdus erat,
& mortē, quā erat passurus: vt de
his faceret, quæ vellet. ¶. *Seniores
populi conciliū fecerunt. Pref. Vt
Iesum dolo tenerēt, & occiderent:
cū gladijs & fustibus exierūt tāquā
ad latronem. ¶. Collegērūt ergo
pōtificates & Pharisei cōciliū. Pref.
Vt Iesum dolo.* *Lectio. 9.*

Sciebat quia per humilitatē in-
carnationis à Deo exiuit: & per
victoriā resurrectionis ad Deū erat

Die Mercurij.

rediturus. Sciebat hæc omnia: & ta-
men in magnæ humilitatis exēplū
furgit a cœna, & non Dei dñi, sed
hominis serui implet officiū, ei⁹ pe-
des abluens, cuius manus in sua tra-
ditione nouerat esse polluēdas. In
sententia vero, qua Petro dictum
est, Si non lauero te, non habebis
partem mecū, apertè monstratum
est, quod hæc pedum lotio spūalem
purificationem, sine qua ad cōlor-
tiū Christi nemo peruenire potest,
insinuat: nō illā, qua quotidiani re-
atus, sine quibus in hac vita non vi-
uitur, quotidiana Dei gratia mun-
dantur. ¶ Reuelabunt cœli iniqui-
tatem iudæ. & terra aduersus eum
consurget, & manifestū erit pecca-
tum illius in die furoris dñi. ¶ Cū
eis, qui dixerunt dño Deo, Redde a
nobis, scientiam viarū tuarū nolu-
mus. ¶ In die perditionis seruabi-
tur, & ad diem vltionis deducetur.

Præ Cum eis. ¶ Reuelabunt cœli.

Ad laudes. Tob. 12. Psalmus.

Miserere mei Deus, secundū
magnā misericordiā tuā.

¶ secundum multitudinē misera-

tionū tuarū dele iniquitatē meā.

Amplius laua me ab iniquitate
mea; & à peccato meo mūda me.

Quoniam iniquitatem meam ego
cognosco; & peccatum meum con-
tra me est semper.

Tibi soli peccaui & malum coram
te feci; vt iustificeris in sermonib;
tuis; & vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus con-
ceptus sum; & in peccatis concepit
me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti; in-
certa & occulta sapientiæ tuæ ma-
nifestasti mihi.

Asperges me domine, hyssopo, &
mundabor; lauabis me, & super
niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium, & læ-
titiā; & exultabāt ossa humiliata;

Auerte faciē tuē à peccatis meis;
& omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me; Deus; &
spiritum rectum innoua in visceri-
bus meis.

Ne projicias me à facie tuā; & spi-
ritum sanctū tuū ne auferas à me.

Redde mihi lætitiā salutaris tui;

spiritu principali confirma me.

Locebo iniquos vias tuas & impij
ad te conuertentur.

Libera me de sanguinibus Deus
Deus salutis meæ & exultabit lin-
gua mea iustitiam tuam.

Domine labia mea aperies & os
meū anuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium,
dedissem/vtiq; holocaustis non de-
lectaberis.

Sacrificiū Deo, spiritus cōtribula-
tus/cor contritum & humiliatum
Deus non despicias.

Benigne fac dñe in bona volū tate
tua Sion/vt ædificentur muri Hie-
rusalem.

Tūc acceptabis sacrificiū iustitiæ
oblationes & holocausta tūc in-
ponēt super altare tuū vitulos. *An.*

Iustificeris domine in sermonibus
tuis, & vincens cū iudicaris. *Psalm⁹,*

Domine, refugiū factus es nobis
à generatione in generationē.

Triusquā montes fierent, aut for-
maretur terra, & orbis à seculo, &
vlque in seculum tu es Deus.

Ne auertas hominem in humilita-

rem; & dixisti, cōuertimini filij ho-
minum.

Quoniam mille anni ante oculos
tuos; tanquam dies hesternā, quæ
præterijt.

Et custodia in nocte; quæ pro nihi-
lo habentur: eorum anni erunt.

Manè sicut herba transeat; manè
floreat, & trāseat; vespere decidat,
induret, & arescat.

Quia defecimus in ira tua; & in fu-
rore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in cōs-
pectu tuo; & seculum nostrū in illu-
minatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defe-
cerunt; & in ira tua defecimus.

Anni nostri, sicut aranea medita-
buntur; dies annorum nostrorum
in ipsis septuaginta anni.

Si autē in potentatibus octoginta
anni; & ampli⁹ eorū labor, & dolor

Quoniam superuenit māluctitudo;
& corripiemur.

Quis nouit potestatem ire tuæ; & pre-
timore tuo iram tuā dinumerare?

Dexteram tuam sic nota fac; & eru-
ditos corde in sapientia.

Die Mercurij

Conuertere domine vsquequos & deprecabilis esto super seruos tuos

Repleti sumus manè misericordia tua exultauius, & delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus p diebus, quib⁹ nos humiliasti, quib⁹ vidim⁹ mala.

Respice in seruos tuos, & in opera tua & dirige filios eorum.

Et sit splendor domini Dei nostri: super nos & opera manuum nostrarum: dirige super nos & opus manuum nostrarum dirige. **Aññ** Dominus tanquam ovis ad victimam ductus est: & nō aperit os suū. **ps.**

Deus Deus meus | ad te de luce vigilo.

Sirit in te anima mea: quā multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, inuia, & in aquo-
satis sic in sancto apparui tibi | vt videre virtutē tuam & gloriā tuam.

Quoniam melior est mīa tua super vitas: labia mea laudabūt te.

Sic benedicā te in vita mea: & in nomine tuo leuabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultatio-

his laudabit os meum.

Sic memor fui tui super stratum meum in matutinis meditabor in te quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo adhæsit anima mea post te me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam & introibunt in inferiora terræ tradetur in manus gladij, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo laudabuntur omnes qui iurant in eo quia obstructum est os loquentium iniqua.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis illummet vultum suum super nos & misereatur nostri.

Vt cognoscamus in terra viam tuam in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteatur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultet gentes quoniam iudicas populos in æquitate & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes terra dedit fructum suum.

Die Mercurij

Benedicat nos Deus Deus noster;
benedicat nos Deus & metuât eu-
omnes fines terre. *An.* Cōtritū esse
cor meū in medio mei; cōtremue-
runt omnia ossa mea. *Canticum.*

CAnterius dño gloriose eni ma-
gnificatus est equū, & ascenlore
deiecit in mare.

Fortitudo mea, & laus mea dñs;
& factus est mihi in salutem.

Ist: Deus meus, & glorificabo eū;
Deus patris mei, & exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator; oēs
nomen eius; currus Pharaonis, &
exercitum eius proiecit in mare.

Lecti pncipes eius submerli sunt
in mari rubro; abyssi operuerunt
eos; descenderunt in profundum
quasi lapis.

Dextera tua domine magnificata
est in fortitudine; dextera tua do-
mine percussit inimicū & in multi-
tudine gloriæ tuæ deposuisti aduer-
sarios meos.

Misisti iram tuam, quæ deuorauit
eos sicut stipulam; & in spiritu fu-
roris tui congregati sunt aquæ.

Stetit vnda fluens; cōgregatæ sunt

Abyssus in medio mari.

Dixit inimicus, Persequar, & comprehendā, diuidam spolia, implebitur anima mea.

Et uaginabo gladium meum, interficiet eos manus mea.

Erlauit spiritus tuus, & operuit eos mare, submersi sunt quasi plumbū in aquis uehementibus.

Quis similis tui in fortibus domine, quis similis tui magnificus in sanctitate, terribilis, atque laudabilis, & faciens mirabilia.

Ex tendisti manum tuam, & deuorauit eos terra, dux fuisti in misericordia tua populo, quem redemisti.

Et portasti eū in fortitudine tua, ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, & irati sunt dolores obtinerūt habitatores Philistim. **T**unc cōturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor, obriguerūt omnes habitatores Chanaan.

Erruat super eos formido, & pavor, in magnitudine brachij tui.

Ierant immobiles, quasi lapis, donec

pertranseat populus tuus Domine
 ne donec, pertranseat populus tuus
 in te, quem possedisti.

Introduces eos, & plantabis in monte
 hereditatis tue, firmissimo habi-
 taculo tuo, quod operatus es domine.

Sanctuarium tuum domine, quod
 firmauerunt manus tue, dominus
 regnabit in æternum, & ultra.

Ingressus est enim eques Pharaon
 cum curribus, & equitibus eius in mare,
 & reduxit super eos dominus aquas maris.

Filij autem Israel ambulauerunt per
 siccum in medio eius. *Antiphona.* Exhor-
 tatus es in virtute tua, & in reuelatione
 sancta tua domine, *Psalmus.*

Laudate dominum de cælis laudate
 eum in excelsis.

Laudate eum omnes angeli eius, laudate
 eum omnes virtutes eius.

Laudate eum sol & luna, laudate
 eum omnes stellæ & lumen.

Laudate eum cæli cælorum, & aque
 omnes quæ super cælos sunt, laudant
 nomen domini.

Quia ipse dixit: & facta sunt, ipse
 mandauit, & creata sunt.

Statuit ea in æternum & in seculum se-

culi s̄ p̄ceptū posuit, & nō p̄teribit.

Laudate dominum de terra/dra-
cones, & omnes abyssi.

Fignis, gradus, nix, glacies, spiritus
procellarū quæ faciūt verbū eius.

Montes & omni s̄ colles, ligna fru-
ctifera, & omnes cedri.

Bellia & vniuersa pecora, serpen-
tes, & volucres pennatae.

Reges terræ & omnes populi, priu-
cipes, & omnes iudices terræ.

Iuvenes, & virgines, senes cum iu-
nioribus laudent nomen dñi, quia
exaltatum est nomen eius solius.

Confessio eius super cælum & ter-
ram, & exaltauit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius, fi-
lijs Israel populo appropinquanti
sibi.

Psalmus.

Cantate domino canticum nouū,
laus eius in ecclesia sanctorum.

Lætetur Israel in eo, quia fecit eū,
& filie Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro, in
tympano & psalterio psallant ei.

Quia bñplacitū est dño in populo
suo, & exaltauit, in auctos i salutē.

Exultabunt sancti in gloria, læta-

buntur in cubilibus suis.

Exultationes Dei in gutture eorum
& gladij ancipites in manib⁹ eorum.

Ad faciendam vindictā in nationi-
bus / increpationes in populis.

Ad alligandos Reges eorum in cō-
pedibus / & nobiles eorum in mani-
cis ferreis.

Vt faciant in eis iudicium cōscrip-
tum / gloria hęc est omnibus sanctis
eius.

Psalmus.

Laudate dominum in sanctis ei⁹
Laudate eum in firmamento vir-
tutis eius.

Laudate eū in virtutibus eius / lau-
date eum secundum multitudinem
magnitudinis eius.

Laudate eum in sono tube / lauda-
te eum in psalterio & cithara.

Laudate eum in tympano & cho-
ro / laudate eū in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benefo-
nantibus / laudate eum in cymbalis
iubilationis / omnis spiritus laudet
dñm. *Añ.* Oblat⁹ est, quia ipse vo-
luit : & pctā nostra ipse portauit.

Ad benedictus. Añ. Traditor autē
dit eis signū dicēs. Quē osculat⁹

fuero, ipse est, tenete eū. **Canticū.**
Benedictus dñs Deus Israel: quia
 visitauit, & fecit redēptionē ple
 bis suæ.

Et erexit cornu salutis nobis: in do
 mo Dauid pueri sui.

Sicut locut⁹ est per os sanctorū: qui
 à seculo sunt prophetarum eius.

Salutem ex inimicis nostris: & de
 manu omnium, qui oderunt nos.

Ad faciendā mīan. cū patribus no
 stris: & memori testamēti sui sãcti.

Iurandū quod iurauit ad Abra
 ham patrem nostrum: daturum se
 nobis.

Vt sine timore de manu inimico
 rū nostrorū liberati, seruiamus illi.

In sanctitate & iustitia corā ipso:
 omnibus diebus nostris.

Et tu puer propheta altissimi voca
 beris: præbis enim ante faciē domi
 ni parare vias eius.

Ad dandā scientiā salutis plebi ei⁹;
 in remissionē peccatorum eorum.

Per viscera mię Dei nostrę: in qui
 bus visitauit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris & in
 vmbra mortis sedent: ad dirigend-

Die Mercurij

dos pedes nostros in viam pacis.

Ana. Traditor autem dedit eis signum, dicēs, Quē osculatus fuero, ipse est, tenete eū. **Postea dicatur.**

Kyrie eleyson. kyrie eleyson. kyrie eleyson. ✠. Dñe miserere. ✠. Christus dominus factus est obediens

vlque ad mortem. ✠. Qui passurus aduenisti ppter nos. Christe eleyson. ✠. Qui expansis in cruce manibus traxisti omnia ad te secula.

Christe eleyson. ✠. Qui propheticē prōphisti, Ero mors tua, o mors.

Christe eleyson. ✠. Dñe miserere. ✠. Christus dñs factus est obediēs

vlque ad mortem. kyrie eleyson, Kyrie eleyson, kyrie eleyson, ✠.

Domine miserere. ✠. Christus dominus factus est obediens vlq; ad

mortem. ✠. Mortem autem crucis. Pater noster, & cæt. **Psalmus.**

Miserere mei Deus secundum ~~que~~ ~~re supra ad laudes.~~ **Oratio.**

R Espice quæsumus domine super hanc familiam tuam, pro qua dominus noster Iesus Christus nō dubitauit manib⁹ tradit nocētū, & crucis subire tormentum.

DIE IOVIS.

Ad vespervas. Pater noster. *Añã.*Calicem salutaris accipiam, & nomen domini inuocabo. *Psalmus.*

Redidi, ppter quod loquutus sũ: ego aut humiliatus sũ nimis. *E*go dixi in excessu meo: / omnis homo mendax.

*Q*uid retribuam domino: / pro omnibus quæ retribuit mihi?

*C*alicem salutaris accipiam: / & nomen domini inuocabo.

*V*ota mea domino reddam coram omni populi eius: / pretiosa in conspectu domini mors sanctorũ eius.

O domine quia ego seruus tuus: / ego seruus tuus, & fili' ancillæ tuæ.

*D*irupisti vincula mea, / tibi sacrificabo hostiam laudis: / & nomen domini inuocabo.

*V*ota mea domino reddam in cõspectu omnis populi eius: / in atrijs domus domini in medio tui Hierusalem. *Añã.* Calicẽ salutaris accipia, & nomẽ domini inuocabo. *Añ.*

Cum his qui oderũt pacem, eram

Die Iouis.

pacificus: cum loquebar illis, impu-
gnabant me gratis. *Psalmus.*

Ad dominum cum tribularer cla-
maui: & exaudiuit me.

Domine libera animam meam à la-
bijs iniquis / & à lingua dolosa.

Quid deur tibi, aut quid appona-
tur tibi ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ / cum car-
bonibus desolatorijs.

Heu mihi, quia incolatus meus pro-
longatus est / habitavi cum habitantibus ce-
dar / multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram
pacificus / cum loquebar illis, impu-
gnabant me gratis. *Añã.* Cum his,

qui oderunt pacem, eram pacificus,
cum loquebar illis, impugnabant
me gratis. *Añã.* Ab hominibus ini-
quis libera me domine. *Psalmus.*

Eripi me dñe ab homine malo /
à viro iniquo eripe me.

Qui cogitauerunt iniquitates in cor-
de / tota die constituebant prelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpē-
tes / venenū aapidā sub labijs eorū.

Custodi me dñe de manu peccatoris /
& ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerunt supplantare & res-
sus meos absconderunt superbi la-
queum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum iux-
ta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi dño, Deus meus es tu exaudi
domine vocem deprecationis meae.

Domine, Domine virtus salutis
meae & umbrae super caput meum
in die belli.

Non tradas me domine a deside-
rio meo peccatori cogitauerunt cõ-
tra me, ne derelinquas me ne forte
exaltentur.

Caput circuitus eorum & labor la-
biorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones & in igne
deicies eos: in miserijs nõ subliſtēt.

Vir linguosus nõ dirigetur in ter-
ra virum iniustum mala capient in
interitu.

Cognoui, quia faciet dominus iu-
diciũ inopis & vindictã pauperũ;

Verũtamen iusti confitebũtur no-
mini tuo & habitabunt recti cum
vultu tuo. *Ana.* Ab hominib⁹ ini-
quis libera me domine. *Ana.* Cu-
stodi me a laqueo, quem stauerunt

mihī: & à scanda'is operantium
iniquitatem. Psalms.

Domine, clamaui ad te, & exau-
di me / intende voci mee, cum
clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea, sicut incen-
sum in conspectu tuo / eleuatio ma-
nuū mearū sacrificiū vespertinū.

Pone domine custodiā ori meo / &
ostium circūstantiæ labijs meis.

Non declines cor meum in verba
malitiæ / ad excusandas excusatio-
nes in peccatis.

Cum hominibus operantibus in-
quitatem / & non cōmunicabo cū
electis eorum.

Corripiet me iustus in misericor-
dia, & increpabit me / oleum autē
pectōris nō impinguet caput meū.

Quoniam adhuc & oratio mea in
beneplacitis eorum / absorpti sunt
fundi petre iudices eorum.

Audient verba mea, quoniam po-
tuerūt / sicut crassitudo terræ eru-
pta est super terram.

Discipata sunt ossa nostra secus in-
fernū / quia ad te domine, domi-
ne oculi mei in te speraui, non au-

feras animam meam.

Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi / & à scandalis operantium iniquitatem.

Cadest in retiaculo eius peccatores / singulariter sum ego donec trāseā. **Añā.** Custodi me à laqueo, quē statuerūt mihi; & à scādalis operātū iniquitatē. **Añā.** Considerabā ad dexteram, & videbam, & non erat qui cognosceret me. **Psalm.**

Voce mea ad dominum elamaui, / cui voce mea ad dominū & deprecatus sum.

Effundo in conspectu eius orationem meam / & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum / & tu cognouisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam absconderunt laqueum mihi.

Cōsiderabam ad dexterā, & videbā / & nō erat, qui cognosceret me.

Perit fuga à me / & nō est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te dñe, dixi, Tu es spes mea / portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam:

Die Iouis

quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persequentibus meis
quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam; ad
confitendum nomini tuo; me expe-
ctant iusti, donec retribuas mihi.

Añā. Cōsiderabā ad dexterā, & vi-
debā: & non erat qui cognosceret
me. **Ad magnificat. An.** Cœnātib⁹
aut, accepit Iesus panē: & bñdixit,
ac fregit, dedit discipulis suis **Cant.**

Magnificat anima mea dominū.
Met exultauit spiritus meus, in
Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancil-
læ suæ: ecce enim ex hoc beatā me
dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui potēs
est: & sanctum nomen eius.

Et misericordia eius à progenie in
progenies, timentibus eum.

Ecceit potentiam in brachio suo:
dispertit superbos mēte cordis sui.

Deposuit potentes de sede, & exal-
tauit humiles.

Esurientes impleuit bonis: & diui-
tes dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum: re-

cordatus misericordiae suae.

Sicut locutus est ad patres nostros;
Abraham, & semini eius in secula.

Ana. Cœnantibus autem, accepit
Iesus panem: & benedixit, ac fregit,
dedit discipulis suis. **v.** Christus fa-
ctus est pro nobis obediens usque
ad mortem. Pater noster. **Ag. ps.**

Miserere mei Deus secundum, &c.

Oratio. Re spice quæsumus domi-
ne, &c. ut supra ad laudes.

DIE VENERIS

Ad missam dicatur Passio do-
mini secundum Iohannem. Ad ma-
tutinas. Pater noster, & Credo in
Deum, &c. **Psalmus.**

Quærentes fremuerunt gē-
tes; & populi medi-
tati sunt inania:

Assiterunt reges ter-
ræ; & principes con-
uenerunt in vnum aduersus domi-
num: & aduersus Christum eius.

Dirumpamus vincula eorū; & pro-
ijciamus a nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis irridebit eos;
& dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua / & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Siō montē sanctum eius / prædicans præceptum eius.

Dominus dixit ad me, filius meus es tu / ego hodie genui te.

Postula à me, & dabo tibi gētes hereditatem tuam / & possessionē tuā terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea / & tanq̄ vas figuli confinges eos.

Et nunc reges intelligit̄ / erudimini qui iudicatis terram.

Seruite domino in timore / & exultate ei cum tremore.

Apprehēdite disciplinā, nequā irascatur dñs / & pereatis de via iusta.

Eū exarserit in breui ira eius / tibi omnes, qui confidūt in eo. **Añ.** Affiterunt reges terrę, & principes cōuenerunt in vñum aduersus dñm, & aduersus Christū eius. **Psalmus.**

Deus deus meus respice in me / quare me dereliquisti. / longē a salutē me a uerba delictorū meorū.

Deus meus clamabo per diem : & non exaudies / & nocte, & non ad

insipientiam mihi.

Tu autē in sc̄to habitas / laus Israel.

In te sperauerūt patres nostri / sperauerunt, & liberaſti eos.

Ad te clamauerūt, & salui facti sūt / in te sperauerūt & nō sunt cōfusi.

Ego autē sum vermis & nō homo / opprobriū hoīum, & abiectio plebis.

Omnes vidētes me, deriserūt me / loquuti sunt labijs, & mouerūt caput.

Sperauit in dño, eripiat eum / saluū faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me / de vētre spes mea ab vberibus matris mee / in te p̄iectus sū ex vtero.

De ventre matris mee Deus meus es tu / ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est / quoniā nō est qui adiuuet.

Circundederunt me vituli multi / tauri pingues obsederunt me.

Aperuerūt super me os suum / sicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effusus sum / & dispersa sunt omnia ossa mea.

Jactum est cor meum tanquā ce-
ra liqueſcens / in medio vētris mei.

Die Veneris.

Aruit tãquã testã virtus meã &
lingua meã adhãsit faucibus meis
& in puluerẽ mortis deduxisti me.

Quoniañ circumdederunt me ca-
nes multũ concilium malignantiũ
obseclit me.

Foderũt manus meas, & pedes me
os ðinu merauerunt oĩa ossa mea.

Ipsi verò considerauerũt, & inspe-
xerunt me ðiuiserunt, sibi vestimẽ
ta meã & super vestem meã mi-
serunt sortem.

Tu autem dñe ne elongaueris auxi-
lium tuum à me ð ad defensionem
meam conspice.

Erue à frãtea Deus animã meã
& de manu canis vnicã meã.

Salua me ex ore leonis & à corni-
bus vnicorniũ humilitatẽ meã.

Narrabo nomen tuum fratribus
meis in medio ecclesie laudabo te.

Qui timetis dñm laudate eũ, vni-
uersum semẽ iacob glorificate eũ.

Timeat eũ omne semẽ israel quo-
niam non spreuit, neque despexit
deprecationem pauperis.

Nec auertit facie suã à me & cũ
clamarẽ ad eum exaudiuit me.

A pud te laus mea in ecclesia magna
vota n. ea reddam in cōspectu
timentium eum.

E dent pauperes, & saturabuntur
& laudabūt dñm, qui requirūt eū
vivent corda eorū in seculū seculi.

R eminiscetur, & cōuertentur ad
dominum [vniuersi fines terræ.

E t adorabunt in conspectu eius
vniuersæ familiæ gentium.

Q uoniam dñi est regnū & ipse do
minabitur gentium.

M anducauerūt & adorauerūt oēs
pingues terræ in cōspectu ei⁹ cadēt
omnes, qui descendunt in terrā.

E t anima mea illi viuet & semen
meum seruet ipsi.

A nnunciabitur dño generatio vē
tura & annuntiabunt cæli iustitiā
eius / populo qui nascetur, quē fecit
dñs. **Ana.** Diuiserunt sibi vestimē
ta mea: & super vestem meam mise
runt sortem.

Psalmus.

D ominus illuminatio mea, & sa
lus mea / quem timebo?

ominus protector vitæ meæ / a
quo trepidabo?

D um appropriant super me nocē

Die Veneris.

tes svt edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.

Si consistant aduersum me castra non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me praelium in hoc ego sperabo.

Vnam petij a dño, hanc requiram vt inhabitem in domo domini omnibus diebus vitæ meæ.

Vt videant volūtatem domini & visitem templū eius.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo in die malorū protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltauit me & nūc exaltauit caput meū sup inimicos meos.

Circuiui & imolaui in tabernaculo eius hostiā vociferationis cantabo, & psalmum dicam domino.

Exaudi dñe vocē meā, qua clamaui ad te misere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisiuit te facies meæ faciē tuā dñe requirā.

Ne auertas faciem tuam a me, ne declines in ira a seruo tuo.

Adiutor meus esto, ne derelinquas me neque despicias me Deus iustus

taris meus.

Quoniã pater meus, & mater mea dereliquerunt me / dominus autẽ assumplit me.

Legẽ pone mihi domine i via tua / & dirige me in semitam rectã propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me / quoniã insurrexerunt in me testes iniqui / & mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona domini / in terra viuentium.

Expecta dñm, viriliter age / & confortetur cor tuum, & iustine dñm.

An. Insurrexerunt in me testes iniqui / & mēta est iniuitas sibi. *ψ.*

Diuiserunt sibi vestimenta mea. *β.*

Et super vestẽ meã miserunt sortẽ.

Lamentatio prima. Sadech.

MANUM suã misit hostis ad omnia desiderabilia eius: quia vidit gentes ingressas sanctuarium suum, de quibus præceperas ne intrarent ecclesia tuã. *Caph.* Omnis populus eius gemens, & quærens panem. Dederunt pretiosa quæq; pro cibo, ad refociliandum animam.

Die Veneris.

Vide dñe, & considera, quoniã facta
sum vilis. **Lamech.** O vos õnes, qui
transitis per viam, attendite, & vi-
dete, si est dolor sicut dolor meus.
Quoniã vindemiauit me, & loquu-
tus est dñs in die furoris sui. **Mem.**
De excelso misit ignem in ossibus
meis, & erudiuit me. Expandit rete
pedibus meis cõuertit me retrorsũ.
Posuit me desolatam tota die, in œ-
rore confectam. **Nun.** Vigilauit iu-
gũ iniquitatũ mearum in manu ei⁹
conuolutæ sunt, & impositæ collo
meo. Infirmata est virtus mea: de-
dit me dñs in manu, de qua nõ po-
terero surgere. **Sam.** Abstulit omnes
magnificos meos dñs de medio mei:
vocauit aduersũ me tempus, vt con-
tereret electos meos. Torcular cal-
cavit dñs virgini filia Iuda. **Sedech.**
Iustus dominus, quia os eius ad ira-
cundiam puocauit. Audite obsecro
vniuersũ populi, & videte dolorẽ
meũ. Virgines meę, & iuuenes mei
abierunt in captiuitatẽ. **Coph.** Vo-
caui amicos meos, & ipsi deceperũt
me. Sacerdotes mei, & senes mei in
vrbe consumpti sunt: quia quæ sic-

runt, cibum sibi, vt refocillarēt animas suas. *℞.* Vide dñe quoniã tribulor: conturbatus est venter me⁹. Subuersum est cor meum in me ipso: quoniã amaritudine plena sum. Foris interfecit gladius: & domi mors similis est. *Sy.* Audierūt quia ingemisco ego: & non est qui consoletur me. Omnes inimici mei audierūt malum meum: lætati sunt, quoniam tu fecisti. Adduxisti diē consolationis, & fiant similes mei. *Tau.* Ingrediatur omne malū eorū corā te, & deuindemia eos, sicut vindemiaſti me ppter iniquitates meas. Multi enim gemit⁹ mei, & cor meū mœrēs. Hierusalē, Hierusalē, cōuertere ad dñm Deū tuum. *℞.* Oēs amici mei dereliquerūt me, & p̄ualuerūt insidiātes mihi tradidit me, quē diligebā, & terribilibus oculis plaga crudeli percutiēs. *Prefa.* Acetopotabant me. versus. Et dederunt in escam meam fel, & in siti mea,

Pref. . Aceto. *Lamentatio iecunda.*
Aleph.

Quomodo obtexit caligine in furore suo dñus filiam Sion,

Die Veneris

proiecit de cœlo in terrā inclitā
Israel: & non est recordatus scabel-
lum pedū suorū in die furoris sui?

Beth Præcipitauit dñs, nec peper-
cit omnia speciosa Iacob: destruxit
in furore suo munitiones virginis
Iuda, & deiecit in terrā. Polluit reg-
nū, & principes eius. **Guimel** Cō-

fregit in ira furoris sui omne cornu
Israel auertit retrorsum dexteram
suā à facie inimici: & succēdit in Ia-
cob quasi ignē flammæ deuorantis in
gyro. **Deleth** Tetendit arcū suum
quasi inimicus: firmavit dexteram
suam quasi hostis: & occidit omne
quod pulchrū erat vultu in taberna-

culo filiæ Sion: effudit quasi ignem
indignationē suā. **He** Factus est do-
minus velut inimicus: præcipitauit
Israel. Præcipitauit omnia mœnia
eius: dissipauit munitiones eius, &

repleuit in filia Iuda humiliatū, &
humiliatā. Hierusalē Hierusalē. **Re.**

Velū templi scissum est, & omnis
terra tremuit. **Pla** Latro de cruce

clamabat, dicēs, Memēto mei dñe,
dū veneris in regnū tuū. **Amē** di-
co tibi, hodie mecū eris in paradiso.

ps. Latrol. **Lamétatio tertia. Vau.**

ET dissipauit quasi hortū tentoriū suū: demolitus est tabernaculum iuū. Obliuioni tradidit dñs in Sion festiuitatē & sabbatū, & in opprobrium, & in indignationē furoris sui regē, & sacerdotē. **Zai.** Repulit Dominus altare suū, maledixit sanctificationi suæ: tradidit in manus inimici muros curriū eius. Vocem dederūt in domo domini, sicut in die solēni. **Heth.** Cogitauit dñs dissipare murum filiæ Sio: tetēdit funiculū suū, & non auertit manū suam a perditione. Luxitq; antemurale, & murus pariter dissipatus est. **Thet.** Dehxæ sunt in terra portæ eius: perdidit, & cōtriuuit vectes eius, regē eius, & principes eius in gētibus. Non est lex, & prophetæ eius non inuenerūt visionem a domino. **loth.** Sederūt in terra conticuerūt senes filiæ Sion: consperferūt cinere capita sua: accincti sunt cilicijs. Abiecerunt in terra capita sua virgines Hierusalem. **Caph.** Defecerūt præ lachrymis oculi mei: conturbati sunt vis-

Die veneris.

cera mea. Effusum est in terra iecur
meū super contritionem filiaē popu-
li mei: cum deficeret paruulus, & la-
ctens in plateis oppidi. Hierusalē,
Hierusalem conuertere. *R.* Vineā
mea electa, ego te plātaui. *Prela.*

Quomō cōuersa es in amaritudinē,
vt me crucifigeres, & Barrabā dimit-
teres? *Verſ.* Sepiui te, & lapides ele-
gi ex te, & edificauī turrīm ī medio
tui. *p.* Quomodo. *R.* Vineā meā.

In secundo nocturno. Psalmus.

Domine ne in furore tuo arguas
me ꝛ neque in ira tua corripias
me.

Quoniā sagittæ tuę infixę sūt mihi ꝛ
& cōfirmasti super me manū tuā.

Non est sanitas in carne mea à fa-
ciæ iræ tuę ꝛ non est pax ossibus me-
is à facie peccatorū meorum.

Quoniam iniquitates meę super-
gressę sunt caput meum ꝛ & sicut
onus graue, grauataę sūt super me.

Putruerunt, & corruptę sunt ci-
catrices meę ꝛ à facie insipientiæ
meę.

Miser factus sum, & curuatus sum
vsq; in finem ꝛ tota die contristatus

ingrediebar.

Quoniam lūbi mei impleti sūt illusione
nib⁹ / & nō est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, & humiliatus sum ni
mis / rugiebā à gemitu cordis mei.

Domine ante te omne desiderium
meum / & gemitus meus à te nō est
absconditus.

Cor meum conturbatum est, dere-
liquit me virtus mea / & lumen ocu-
lorum meorum : & ipsum non est
mecum.

Amici mei, & pximi mei / aduersā
me appropinquauerūt, & steterūt

Et qui iuxta me erant, de longe ite-
terunt / & vim faciebant, qui quer-
bant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi lo-
ti sunt vanitates / & dolos tota die
meditabantur.

Ego autem, tanquam surdus, non
audiebam / & sicut mutus non ape-
riens os suum.

Et factus sum sicut homo non au-
diēs : & non habens in ore suo redar-
gutiones.

Quoniam in te domine speravi / tu
exaudies me domine Deus meus.

Die Veneris

Quia dixi, Nequādo supergaudeant mihi inimici mei | & dū commouētur pedes mei, super me magna locuti sūnt.

Quoniam ego in flagella paratus sum | & dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meā annūtiabo | & cogitabo p̄ peccato meo.

Inimici autem mei v̄uūt, & cōfirmati sūnt super me | & multiplicati sūnt, qui oderunt me inique.

Qui retribuūt mala pro bonis detrahebant mihi | quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me domine Deus meus | ne discesseris a me.

Intēde in adiutoriū meū | dñe Deus salutaris meę. **An.** Vim faciebant, qui quærebant animā meā. **Psal.**

Expectans expectaui dominum | & intendit mihi

Et exaudiuit p̄ces meas | & eduxit me de lacu miferię | & de luto t̄fcis.

Et statuit supra petrā pedes meos | & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum nouum | canticum Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt / & sperabunt in domino.

Beatus vir, cuius est nomen domini spes eius / & non respexit in vanitates, & in Ianias falsas.

Multa fecisti tu domine Deus me⁹ mirabilia tua / & cogitationib⁹ tuis non est, qui similis sit tibi.

Annuntiaui, & loquutus sum / multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium, & oblationem noluit, aures autem perfecisti mihi.

Holocauftum & pro peccato nō potulasti / tunc dixi, Ecce venio.

En capite libri scriptum est de me / vt facerem voluntatem tuam De⁹ meus volui / & legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiaui iustitiam tuam in ecclesia magna / ecce labia mea non prohibebo domine tu scisti.

Iustitiam tuam nō abscondi in corde meo / veritatē tuā, & salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuā, et veritatem tuā / à cōcilio multo.

Tu autē dñe ne longè facias miseratiōes tuas à me / misericordia tua,

Die Veneris.

& veritas tua sepe suscepit me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus / comprehenderunt me iniquitates meae / & non potui, vt viderem.

Multiplicatae sunt super capillos capitis mei / & cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi dñe, vt eruas me / domine ad adiuuandum me respice.

Confundantur, & reuereantur simul qui quaerunt animam meam / vt auferant eam.

Conuertantur retrorsum, & reuereantur / qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam / qui dicunt mihi, euge, euge.

Exultent, & laetentur super te oēs quaerentes te / & dicant, sepe magnificetur dominus / qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum, & pauper / dominus sollicitus est mei.

Adiutor meus, & protector meus tu es / Deus meus ne tardaueris. **Añā.**

Confundantur, & reuereantur, qui quaerunt animam meam, vt auferat eam. **ps.**

Deus in nomine tuo saluum me fac / & in virtute tua iudica me,

Deus exaudi orationem meam / auri-
bus percipe verba oris mei.

Quonia alieni insurruxerunt aduer-
sum me / & fortes quaesierunt ani-
mam meam / & non propolue-
runt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adiuuat me / & do-
minus susceptor est animae meae.

Auerte mala inimicis meis / & in ve-
ritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi / & confi-
tebor nomini tuo dñe, qm̄ bonū est

Quonia ex omni tribulatione eri-
pisti me / & sup inimicos meos des-
pexit oculus meus. *Ant.* Alieni insur-
rexerunt in me, & fortes quaesierunt
animam meam. *Verf.* Ab insurgenti-
bus in me, *ꝛ.* Libera me dñc.

*Lectio quarta. Ex sermone
Iohannis Chrysofomi.*

Hodie fratres charissimi, crux fi-
xa est, & seculū sanctificatū est.
Hodie crux fixa est, & mors submer-
sa est. Hodie crux fixa est, & dæmo-
nes dispersi sunt. Hodie Crux vicit,
& mors deuicta est. Hodie diabo-
lus victus est, & homo absolutus
est, & Deus glorificatus est. *Resp.*

Die veneris.

Tanq̄ ad latronē existis cū gladijs
& fustibus cōprehendere me. *Pref.*

Quotidiē apud vos erā in tēplo do
cēs, & non me tenuistis: & ecce fla
gellatū ducitis ad crucifigendum.

v. Cumq̄, iniecissent manus in Ie
sū, & tenuissent, dixit ad eos. *Pref.*

Quotidiē apud. *Lectio quinta.*

Hodie apud Iudæos terra tremuit,
& apud nos orbis terræ firmat⁹
est. Hodie apud Iudæos petre scisse
sunt: hodie amabilis Deo pietas vni
uersum cōsulit orbē. Decebat enim
ea, quæ pietatis erant, coniungi, &
ea, quæ infidelitatis, disiungi. *Rem.*

Tenebræ factæ sunt, dum crucifixif
sent Iesū Iudæi, & circa horā nonā
exclamauit Iesus voce magna, De⁹
deus meus, vt quid dereliquisti me?

Pref. Et inclinato capite, tradidit
sp̄m. Tunc vnus ex militibus lan
cea latus eius aperuit, & continuo
exiuit sanguis, & aqua. *Verf.* Cū er
go accepisset acetū, dixit, Cōsumatū
est. *Pref.* Et inclinato. *Leec. vj.*

Hodie apud Iudæos Iol obscura
tus est. Non enim ferre poterat
creatura iniurias creatoris. Retra-

xit sol radios suos, ne videret impiorum facinora. Apud nos aut nox in diem cōuerſa eſt. Fidelibus enī nox in diem mutatur in fidelibus autē etiam iſſa lux tenebreſcit. *Re.* Barabbas latro dimittitur, & innocēs Chriſtus occiditur. *Pref.* Nam & Iudas armis doctus ſceleris, qui per pacem didicit facere bellum, osculando tradidit dominum Ieſum Chriſtum. *verſ.* Verax datur fallacibus, piū, flagellat impius. *Pref.* Nam & Iudas. *Ref.* Barabbas latro.

In tertio nocturno. Pſalmus.

Eripe me de inimicis meis Deus meus & ab inſurgentibus in me libera me.

Eripe me de operatib⁹ iniquitatē & de viris ſanguinum ſalua me.

Quia ecce ceperunt animam meā irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neq; peccatū meū domine ſine iniquitati cucurri, & direxi.

Exurge in occurſum meum, & vide: & tu domine, Deus virtutum, Deus Iſrael.

Intende ad viſitandas omnes gē-

Die Veneris.

tes/nō miserearis omnibus qui ope-
rantur iniquitatem.

Cōuertētur ad vespērā & famē pati-
ētur vt canes/ & circuibūt ciuitatē.

Ecce loquentur in ore suū/ & gladi⁹
in labijs eorum/ qm̄ quis audiuit?

Et tu domine deridebis eos/ & ad
nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinē meam ad te custodiā/
quia Deus m̄e⁹ susceptor meus es/

Deus meus: m̄ia eius pr̄ueniet me.

Deus ostēdit mihi super inimicos
meos, ne occidas eos/ nequādo obli-
uiscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua/ & de-
pone eos protector meus/ dñe.

Delictum oris eorum sermonē la-
biorum ipsōrum/ & comprehendē-
tur in superbia sua.

Et de execratione, & mendatio an-
nuntiabuntur in cōsumatione/ in
ira cōsumationis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur
Iacob/ & finium terræ.

Conuertentur ad vespērā, & famē
patientur vt canes/ & circuibūt ci-
uitatē. Ipsi dispergentur ad mādu-
candū/ si vero non fuerint saturati

& murmurabunt.

Ego autē cantabo fortitudinē tuā /
& exaltabo manē misericordiā tuā

Quia factus es susceptor me⁹ / & re-
fugiū meū in die tribulatiōis meę.

Adiutor meus tibi psallā / quia De⁹
susceptor meus es / Deus meus mīa
mea. **An.** Ab insurgentibus in me
libera me domine, quia occupaue-
runt animam meam. **Psalmus.**

Domine, Deus salutis meę in die
clamaui & nocte coram te.

Intret in cōspectu tuo oratio mea /
inclina aurē tuā ad precē meam.

Quia repleta est malis anima mea /
& vita mea inferno appropinquat.

Æstimatus sum cum descēdētibus
in lacū / factus sum sicut homo sine
adiutorio inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormiētes in sepul-
chris / quorū non est memor ampli-
us / & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt rē in lacu inferiori / in
tenebrosis, & in vmbra mortis.

Sup me cōfirmatus est furor tuus /
& oēs fluct⁹ tuos induxisti sup me.

Longē fecisti notos meos à me / po-
suerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & nō egrediebar / o-
culi mei languerunt prae inopia.

Clamaui ad te domine / tota die ex-
pandi ad te manus meas.

Nūquid mortuis facies mirabilia /
aut medici suscitabunt, & confite-
buntur tibi.

Nunquid narrabit aliquis in sepul-
chro misericordiam tuam / & veri-
tatem tuam in perditionem?

Nunquid cognoscetur in tenebris
mirabilia tua / & iustitia tua in terra
obliuionis?

Et ego ad te domine clamaui / & ma-
nē oratio mea praeueniet te.

Vt quid dñe repellis orationē meā /
auertis faciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in laboribus à
iuuentute mea exaltatus autem hu-
niliatus sum, & conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ / & terro-
res tui conturbauerunt me.

Circundederūt me, sicut aqua tota
die / circundederunt me simul.

Elongasti à me amicum, & proxi-
mū / & notos meos à miseria. *Ana.*

Lōge fecisti notos meos à me tradi-
tus sum, & nō egrediebar. *II. Psal.*

Deus ultionum dominus / Deus ultionum liberè egit.

Exaltare, qui iudicas terram / redde retributionem superbis.

Vsquequo peccatores dñe / vsquequo peccatores gloriabuntur?

Effabuntur, & loquetur iniquitatē / loquetur oēs opantur iniustitiam?

Populū tuū domine humiliauerūt / & hereditatem tuam vexauerunt.

Viduas, & aduenam interfecerūt / & pupilos occiderunt.

Et dixerūt, Non videbit dominus / nec intelliget Deus Iacob.

Intelligite insipientes in populo / & stulti aliquando sapite.

Qui plātauit aurē, non audiet / aut qui finxit oculum non considerat?

Qui corripit gentes, nō arguet / qui docet hominem scientiam?

Dominus sit cogitatiōes hominū / quoniam vane sūt.

Beatus homo, quem tu erudieris domine / & de lege tua docueris eum.

Vt mitiges ei à dieb⁹ malis / donec fodiat peccatori fouea.

Quia nō repellet dñs plebē suam / & hereditatem suam nō relinquet

Die veneris.

Quoadusque iustitia conuertatur
in iudicium / & qui iuxta illam om-
nes qui recto sunt corde.

Quis confurget mihi aduersus ma-
lignantes / aut quis stabit mecū ad-
uersus operantes iniquitatem?

Nisi quia dñs adiuuit me / paulom̃
ñ habitasset in inferno anima meā.

Si dicebā, motus est pes meus / mise-
ricordia tua dñe adiuuabat me.

Secundum multitudinē dolorum
meorū in corde meo / cōsolationes
tuæ lætificauerunt animā meam.

Nunquid adheret tibi sedes iniqui-
tatis / qui fingis dolorē in p̃cepto.

Captabunt in animā iusti / & sangui-
nem innocentē condemnabunt.

Et factus est mihi dñs in refugiū / &
Deus meus in adiutoriū spei meæ.

Et reddet illis iniquitatē ipsorū / &
in malitia eorū / disperdet illos dñs

*per
ecos* **D**eus noster. **Añā.** Captabunt in a-
nimam iusti, & sanguinem innocen-
tem condemnabunt. **ꝰ.** Loquuti

sunt aduersum me lingua dolosa.

& **E**t sermonibus odij circūdede-
runt me. **Lectio septima.**

Necessariū est quærere cur latro-

Die Veneris.

niâte alios, & tales viros dominus paradifum repromifit. Crediderunt quidem illi: fed modo diuerfo dominum gloriæ ficut poffibile fuit, intuentes. Iſte autem vidit ſaluatorem, non ſuper thronum regalem, non adorari in templo, non loquentem de cœlis, non per angelos difponentem, ſed in pœna ſociatum cum latrone vidit in tormento, & tanquam in gloria adorat. Vidit in cruce, & rogat quaſi in cœlis ſedentem: vidit condênatum, & regem inuocat dicês: Domine memeto mei, cum veneris in regnũ tuum. *Reſp.* Tradiderunt me in manus impiorum: & inter iniquos præiecerunt me, & nõ pepercerunt animæ meæ cõgregati ſunt aduerfus me fortes. *Preſ.* Et ſicut gigantes ſteterunt cõtra me. *ÿ.* Alieni inſurrexerunt in me, & fortes quæſierunt animam meam. *Pre.* Et ſicut gigantes.

Lectio oãtaua.

O Admirãda latronis cõfeſſio: crucifixũ vides, & regem prædicas? in ligno pèdere cernis, & cœlorum regna meditaris? Nunquid ſcriptu

Die veneris.

ras legisti, ab iniquitate nō cessās?
Iudæi crucifixerunt, qui nouerūt le-
gē, & prophetas: & tu horū ignar⁹,
Deū vides crucifixū, & adoras con-
dēnatū? Quis te erudiuit talia dice-
re? Nō me, inquit, lex docuit, sed sōl
occultās lumē suū. Vidi quidē cruci-
fixum, sed terræmotū senti: & pro-
pter patricidas elementa indignan-
tia intellexi. ¶ Iesum tradidit im-
pius summis principib⁹ sacerdotū,
& senioribus populi. Petrus autē se-
quebatur a longe. *Pres.* Vt videret
finē. ¶ Et ingressus est Petrus in a-
triū principis sacerdotū. *Pres.* Vt
videret. *Lectio nona.*

ET petre quidē scindebantur, sed
corda hominū nonmetuebāt: &
surrexerūt mortui, & intrauerunt
in sanctā ciuitatē, vt inexcusabilē
redderēt causā eorū. Dicebāt autē
Iudæi, Nō habemus regē nisi Cæsa-
rem. Abnuerūt dei regnū, & traditi
sunt regni romanorū, quod petie-
runt. Et sanguis Christi factus est il-
lis ad condēnationē, nobis autē ad
iustificationē. ¶ Caligauerūt ocu-
li mei à fletu meo, quia elongat⁹ est

à me, qui cōsolabatur me videte oēs
populi. *Pre.* Si est dolor si nihil, si-
cut dolor meus. *ψ.* O vos oēs, qui
transitis per viam, attendite, & vi-
dete. *Pre.* Si est dolor. *&* Caligaue-
runt. *Ad laudes.* *ps.*

Miserere mei Deus / secun-
dū magnam misericordiā
tuam

Et secundum multitudinē misera-
tionum tuarū / de iniquitatē meā.

Ampli⁹ laua me ab iniquitate mea /
& à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego
cognosco / & peccatum meum con-
tra me est semper.

Tibi soli peccaui, & malū coram te
feci / vt iustificeris in sermonibus tu-
is / & vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus cōcep-
tus sum / & in peccatis concepit me
mater mea.

Ecce enim veritatē dilexisti / incer-
ta & occulta sapientiæ tuæ manife-
stasti mihi.

Asperges me dñe hyssopo & mun-
dabor / lauabis me, & super niuem
dealbabor.

Die veneris.

Auditui meo dabis gaudiū, & lætiti-
am / & exultabūt ossa humiliata.

Auerte faciem tuam à peccatis me
is / & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundū crea in me Deus / & spi-
ritū rectū innoua in viscerib⁹ meis.

Ne projicias me à facie tua / & spūm
sanctū tuum ne auferas à me,

Redde mihi lætitiā salutaris tui /
& spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas / & impij
ad te conuertentur.

Libera me de sanguinib⁹ Deus De-
us salutis meæ / & exultabit lingua
mea iustitiā tuam.

Domine labia mea aperies / & os
meum annunciabit laudē tuam.

Quoniam si voluisses sacrificiū de-
dissem / vtique holocaustis non de-
lectaberis.

Sacrificium Deo, spiritus contribu-
latus / cor contritum & humiliatū
Deus non despicias,

Benigne fac dñe in bona volūate
tua Sion / vt ædificentur muri Hie-
rusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iusti-
tiæ, oblationes & holocausta, tunc

imponēt super altare tuū vitulos.

An̄a. Proprio filio suo non pepercit Deus : sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Psalmus.

Domine exaudi orationem meā /
auribus percipe obsecrationem
meā / in veritate tua exaudi me in
tua iustitia.

Et non intres in iudiciū cum seruo
tuo / quia non iustificabitur in cōs-
pectu tuo omnis viuens.

Quia p̄sequutus est inimicus aīam
meā / humiliavit in terra vitā meā.

Collocavit me ī obscuris sicut mor-
tuos seculi / & anxiatuſ est sup me
spiritus meus / in me turbatum est
cor meum.

Memor fui dierū antiquorū / medi-
tatus sum in omnibus operib⁹ tuis /
& ī factis manū tuarū meditabar.

Expandi manus meas ad te / anima
mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me domine / defe-
cit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam à me / &
similis ero descendētibus in lacū.

Auditam fac mihi manē misericor-
diam tuam / quia in te speraui.

Die veneris.

Notā fac mihi viā, in qua ambulēs
quia ad te leuavi animā meam.

Eripe me de inimicis meis dñe, ad
te confugi; doce me facere volūta
tem tuam, quia deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in
terram rectā; propter nomen tuū
dñe viuificabis me in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam
meā; & in misericordia tua disper
des omnes inimicos meos.

Et perdes oēs, qui tribulant animā
meā; quoniam ego seruus tuus sum.

An̄ Anxiatus est in me spūs meus:
in me turbatū est cor meū. **Psal.**

Deus Deus meus; ad te de luce vi
gilo.

Sitiuit in te anima mea; quām mul
tipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, inuisa, & in aquosa
sic in sancto apparui tibi; vt viderē
virtutē tuam, & gloriam tuam.

Quoniam melior est mīa tua super
vitas; labia mea laudabunt te.

Sic benedicant te in vita mea; &
in nomine tuo leuabo man⁹ meas.

Sicut adipe & pinguedine replea
tur anima mea; & labijs exultatio
nis

nis laudabit os meum.

Sic memor fui tui super stratum meum in matutinis meditabor in te quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te, me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ, tradetur in manus gladij, partes vicipium erunt.

Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur oēs qui iurāt in eo, quia obstructū est os loquentiū iniqua. *ps.*

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis, illuminet vultū suum super nos, & misereatur nostri.

Vt cognoscamus in terra viā tuam, in omnibus gentibus salutare tuū.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur, & exultent gentes, quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes, terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus Deus noster, be

Die Veneris.

nedicat nos. Deus / & metuant eum
oēs fines terrę. **Ana.** Ait latro ad la-
tronē, Nos quidē digna factis reci-
pimus, hic autē quid fecit? Memento
mei domine, dum veneris in regnū
tuum. **Canticum.**

Domine audiui auditionem tuā:
& timui.

Domine opus tuū / in medio anno-
rū: viuifica illud.

In medio annorum notū facies / cū
iratus fueris, miæ recordaberis.

Deus ab Austro veniet / & sanctus
de monte Pharan.

Coperuit cælos gloria eius / & lau-
dis eius plena est terra.

Splendor eius vt lux erit / cornua in
manibus eius.

Ibi abscondita est fortitudo eius /
ante faciē eius ibit mors.

Egredietur diabolus á te pedes ei
stetit, & mensus est terram.

Aspexit, & dissoluit gentes / & con-
triti sunt montes seculi.

Incuruati sunt colles mūdi / ab iti-
neribus æternitatis eius.

Pro iniquitate vicī tētoria Æthiopię
turbabūtur pelles terræ Madian.

N unquid in fluminibus iratus es do-
mine? aut in fluminibus furor tuus /
vel in mari indignatio tua?

Q ui ascendis super equos tuos / &
quadrigę tuę saluatio.

S uscitans suscitabis arcum tuum /
iuramenta tribubus quę locutus es.

F luuios scindes terrę / viderunt, &
doluerunt montes / gurges aquarũ
transijt.

D edit abyssus vocem suam / altitu-
do manus suas leuauit.

S ol, & luna steterũt in habitaculo
suo / in luce sagittarũ tuarũ ibũt / in
splendore fulgurantis hastę tuę.

I n fremitu cõculcabis terram / & in
furore obstupescies gentes.

E gressus es in salutem populi tui / in
salutem cum Christo tuo.

P ercussisti caput de domo ipij / & nu-
dasti fundamētũ eius vsq; ad collũ.

M aledixisti sceptris eius, capiti bel-
latorum eius / veniētibus, vt turbo
ad dispergendum me.

E xultatio eorum / sicut eius, qui de-
uorat pauperem in abscondito.

V iã fecisti in mari equis tuis / in li-
to aquarum multarum.

Die Veneris.

A udiui & cōturbat⁹ est véter me⁹
à voce contremuerunt labia mea.

I ngrediatur putredo in oīsib⁹ meis
& lubter me scateat.

V t requiescam in die tribulatiōis
& ascendam ad populum accinctū
nostrum.

F icus enim non florebit | & nō erit
germen in vineis.

M entietur opus oliuæ | & arua nō
afferunt cibum.

A bscindetur de ouili pecus | & non
erit armentum in præsepibus.

E go autē in domino gaudebo | & ex
ultabo in Deo Iesu meo.

D eus domin⁹ fortitudo mea | & po
net pedes meos quasi ceruorum.

E t super excelsa mea deducet me vi
ctor | in psalmis canentē. **An.** Dum

conturbata fuerit anima mea dñe,
misericordiæ memor ero. **Psalm⁹.**

L audate dominū de cœlis | lauda
te eum in excelsis.

L audate eum ōnes angeli eius | lau
date eum omnes virtutes eius.

L audate eum Sol & Luna | laudate
eum omnes stellæ & lumen.

L audate eū cœli cœlorum | & aquę,

que super cœlos sunt, laudent nomen domini.

Quia ipse dixit, & facta sunt / ipse mandauit, & creata sunt.

Statuit ea in æternū & in sæculū sæculi / præceptū posuit, & nō p̄teribit.

Laudate dominū de terra / dracones, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum / quæ faciūt verbū ei⁹.

Montes & omnes colles / ligna fructifera & omnes cedri.

Bestiæ & vniuersa pecora / serpētes & volucres pennatæ.

Reges terrę & omnes populi / principes, & omnes iudices terræ.

Iuuenes, & virgines, senes cū iunioribus laudent nomen domini / quia exaltatum est nomen eius solius.

Confessio eius super cœlū & terrā / & exaltant cornū populi sui.

Hymn⁹ omnibus sanctis eius / filijs Israel populo appropinquati sibi. **ps.**

Cantate domino canticū nouū / laus eius in ecclesia sanctorum.

Lætetur Israel in eo, qui fecit eum / & filia Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro / in

Die Veneris.

tympano & psalterio psallant ei.

Quia beneplacitū est dño in populo suo & exaltauit māsuetos ī salutē

Exultabūt sancti in gloria / letabuntur in cubilibus suis.

Exultationes Dei in gutture eorū & gladij ācipites in manibus eorū.

Ad faciendam vindictam in nationibus / increpationes in populis.

Ad alligādos Reges eorū in cōpedi b⁹ / & nobiles eorū ī manicis ferreis.

Vt faciant in eis iudicium conscriptum / gloria hęc est omnibus sanctis eius.

Psalmus.

Laudate dominū in sanctis eius / laudate eum in firmamēto virtutis eius.

Laudate eū in virtutibus eius / laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eum in sono tubæ / laudate eum in psalterio & cythara.

Laudate eū in tympano & choro / laudate eum in chordis & organo.

Laudate eū in cymbalis bene sonātib⁹ / laudate eū in cymbalis iubilationis / sōnis spiritus laudet dñm. **an.**

Memento mei dñe, dum veneris in

regnū tuū. **As benedictus. añā.** Po-
suerūt super caput eius causam ip-
sius scriptam, Iesus nazareus rex
Iudæorum. **Canticum.**

Benedictus dñs Deus Israel: quia
visitauit, & fecit redemptionem
plebis suę.

Et erexit cornu salutis nobis: in do-
mo Dauid pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorū,
qui à seculo sunt prophetarū eius.

Salutem ex inimicis nostris: & de
manu omnium, qui oderūt nos.

Ad faciendam misericordiam cum
patribus nostris: & memorari testa-
menti sui sancti.

Iurandū, quod iurauit ad Abra-
hā patrē nostrū: daturum se nobis.

Vt sine timore de manu inimicorū
nostrorum liberati: seruiamus illi.

In sanctitate, & iustitia corā ipso:
omnibus diebus nostris.

Et tu puer propheta altissimi voca-
beris: præbis enim ante faciem do-
mini parare vias eius.

Ad dandā scientiā salutis plebi eius,
in remissionem peccatorum eorū:

Per viscera micordię Dei nostri

Die Veneris.

in quib⁹ visitauit nos oriens ex alto;

Illuminare ijs, qui in tñbris, et vmbra mortis sedēt: ad dirigēdospedes nostros in viam pacis. **Ant.** Posuerūt super caput eius causam ipsius scriptā, Iesus nazarenus Rex Iudæorū.

Et itatim dicatur. kyrie eleyson kyrie eleyson. kyrie eleyson. &c. vt supra in die Mercurij. Ad vesp̄as

Antipho. Calicem. Psal. Credidi. &c. cum alijs antipho. & psal. vt supra folio. 55. Ad Magnificat. **Ant.**

Cum accepisset acetum, dixit, Consummatum est. Et inclinato capite tradidit spiritum. **Canticū. Magnificat.**

Dicto Magnificat. & Ant. dicatur. Pater noster. Psal. Miserere mei Deus. vt supra ad laudes. **Orat. Kelpice quæsumus domine.** vt supra in die Mercurij in fine.

DIE SABBATI.

Ad Matutinū. Pater noster. &c. ps

Qum inuocarem exaudiuit me Deus iustitię meę in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei; & exaudi orationem meam.

Filij hominum vsquequo graui corde: vt quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificauit dominus sanctū suū: dñs exaudiet mecum clamauero ad eum.

Traſcimini, & nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris: & in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in domino: multi dicunt, Quis ostendit nobis bona?

Signatū est super nos lumē vultus tui dñe: dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui multiplicati sunt.

In pace in idipsum dormiam, & requiescam.

Quoniā tu dñe singulariter in spes cōstituiſti me. *an.* In pace in idipsum dormiam, & requiescā. *Psalmus 46.*

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: & operatur iustitiam.

Qui loquitur veritatē in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua.

Die Sabbati.

Nec fecit proximo suo malus & opprobrium non accepit aduersus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus iustitiam autem dominum glorificat.

Qui iurat proximo suo, & non decipit / qui pecuniam suam non dedit ad uirum / & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc non mouebitur in æternum. **Ant.** Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus.

Conserua me domine, quoniam speraui in te / dixi domino, Deus meus es tu / quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius / mirificauit omnes uoluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum / postea accelerauerunt.

Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus / nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae, & calicis mei / tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris
etenim hæreditas mea præclara est
mihi.

Benedicam dominum, qui tribuit mi
hi intellectum in super & usque ad
noctem increpuerunt me renes mei.

Prouidebam dominum in conspectu
meo semper quoniam à dexteris est
mihi, ne commouear.

Propter hoc lætatum est cor meum,
& exultauit lingua mea in super &
caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam
meam in inferno nec dabis sanctum
tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ adiple
bis me lætitia cum vultu tuo delecta
tiones in dextera tua usque in finem. *an.*

Caro mea requiescet in spe. *vi.* In
pace in idipsum. *z.* Dormiam & re
quiescam. ¶ *Lamentatio. j. Aleph.*

Quomodo obscuratus est aurum, muta
tus est color optimus: dispersi sunt
lapides sanctuarij in capite omnium
platearum. *Beh.* Filij Sion in chiti, &

amicti auro primo: quomodo repu
tati sunt in vasa testea, opus manu
figuli? *Gumel.* Sed & larme nuda.

uerūt māmā, lactauerūt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi struthio in deserto. Hierusalē, Hierusalē cōuertere ad dñm. Deū tuū.

R. Sepulto dño signatū est monumentū, voluētes lapidē ad hostium monumēti. **Pref.** Ponentes milites, qui custodirēt illud. **vers.** Ne fortē veniāt discipuli eius, et furētur eū, & dicant plebi, surrexit à mortuis.

Pref. Ponentes milites. **Lamentatio secunda.** **Deleth.**

ADhæsit lingua lactentis ad palatū ei⁹ in siti: paruuli petierūt panem, & non erat, qui frangeret eis.

He. Qui vesebātur voluptuosē, interierunt in vijs: qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercora.

Vau. Et maior effecta est iniquitas filie populi mei peccato Sodomorum, quæ subuersa est in momento, & ceperunt in ea manus. Hierusalem. Hierusalem. **R.** Hierusalem luge, & exue te vestibus iucunditatis: induere cinere, & cilicio. **Pref.**

Quia in te occisus est saluator Israel. **vers.** Deduc quasi torrentem lachrymas per diem & noctē, & nō

taceat pupilla oculi tui. *Pres. Quia*
in. Lect. & Orat. Jeremia prophete.

Recordare dñe quid acciderit nobis, intuere & respice opprobriū nostrum. Hereditas nostra versa est ad alienos, domus nostræ ad extraneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi viduæ. Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra prætio comparauim⁹. Cēruicibus nostris minabamur, lassus non dabatur requies. Aegypto dedimus manum, & assyrijs, vt latu raremur pane. Patres nostri peccauerūt, & non sunt, & nos iniquitates eorū portauimus. Serui doñati sunt nostri, non fuit qui redimeret de manu eorum. In aibus nostris afferebamus panem nobis, à facie gladij in deserto. Pellis nostra quasi clibanus exusta est, à facie tēpestatū famis. Mulieres in Sion humiliauerūt, & virgines in ciuitatibus Iuda. Principes manu suspēsi sunt, facies senum nō erubuerūt. Adolefcētib⁹ impudicè abusi sunt: & pueri i ligno corruerūt. Senes defecerūt de portis: iuuenes de choro psallētū. Defo

eit gaudiū cordis nostri, versus est
 in luctū chorus noster. Cecidit coro
 na capitis nostri, vq̄ nobis, quia pec
 cauimus. Propterea mœstum factū
 est in dolore cor nostrum: ideo con
 tenebrati sūt oculi nostri. Propter
 montem Siō, quia disperijt: vulpes
 ambulauerūt in eo. Tu autē dñe in
 æternū permanebis: solū tuū in ge
 nerationē & generationē. Quare in
 perpetuū obliuisceris nostri, derelin
 ques nos in longitudinē dierū? Cō
 uerte nos dñe ad te, & cōuertemur: ī
 noua dies nostros sicut à principio.
 Sed projiciēs repulisti nos: iratus es
 cōtra nos vehemēter. **Rel.** Plange
 quasi virgo plebs mea: vlulate pa
 store s in cinere & cilicio. **pl.** Quia
 venit dies dñi magna, & amara val
 de. **ꝯ.** Vlulate pastores, & clamate,
 aspergite vos cinere. **Prel.** Quia. **ꝯ**
 Plāge. **In sacro nocturno. Psalm⁹.**

Domini est terra, & plenitudo
 eius orbis terrarum, & vniuersi,
 qui habitant in eo.

Quia super maria fundauit eam, &
 super flumina præparauit eam.

Quis ascendit in montem domi-

ni aut quis stabit in loco sc̄to eius?
Innocens manibus, & mundo cor
 desqui non accepit in vano animā
 suam nec iuravit in dolo proximo
 suo.

Hic accipiet b̄ndictionē à dño &
 misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentiū eum
 quærentium faciem Dei Iacob.

Attollite portas principes vestras
 & eleuamini portæ æternales & in
 troibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ dñs fortis,
 & potens, dominus potēs in prelio.

Attollite portas principes vestras
 & eleuamini portæ æternales & in
 troibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ domin⁹ vir
 tutū, ipse est rex gloriæ. **An.** Eleua
 mini portæ æternales: & introibit
 rex gloriæ. **Psalm⁹.**

Dominus illuminatio mea & sa
 lus mea quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ à
 quo trepidabo?

Dum appropriant super me nocen
 tes vt edant carnes meas.

Qui tribulant me iniurici mei ipsi

Infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant aduersum me castra
non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me praelium
in hoc ego sperabo.

Vnam petij à domino, hanc requi-
ram | vt inhabitè in domo domini
omnibus diebus vitę meę.

Vt videam voluntatem domini | et
visitem templum eius.

Quonia abscondit me in taberna-
culo suo | & in die malorũ protexit
me, in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltauit me | & nũc exal-
tauit caput meũ sup inimicos meos.

Circuui, & immolaui in tabernacu-
lo eius hostiam vociferationis | cáta-
bo, & psalmum dicam domino.

Exaudi dñe vocem meã, qua clama-
ui ad te | miserere mei & exaudi me.

Tibi dixit cor meũ, exquisiuit te fa-
cies mea | faciem tuam dñe requirã.

Ne auertas faciem tuã à me | ne de-
clines in ira à seruo tuo.

Adiutor meus esto, ne derelinquas
me | neq despicias me deus saluta-
ris meus.

Quonia pater me⁹, & mater mea dere-

liquerūt me / dñs aut̄ asūpsit me.

Legē pone mihi domine in via tua
et dirige me in semita recta, ppter
inimicos meos.

Ne tradideris me in aīas tribulatiū
me / quoniā isurrexerūt in me testes
iniqui / & mēta est iniquitas sibi.

Credo videre bona domini in ter-
ra viuentium.

Expecta dominū, viriliter age / &
cōfortetur cor tuū, & sustine domi-
nū. *Ant.* Credo videre bona domi-
ni in terra viuentium. *Psalmus.*

Exaltabo te domine, quoniā susce-
pisti me / nec delectasti inimicos
meos super me.

Domine Deus meus clamaui ad te
& sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno ani-
mam meam / saluasti me à descendē-
tibus in lacum.

Psallete dño sancti eius / & confite-
mini memoriæ sanctitatis eius.

Quoniā ira in indignatione eius /
& vita in voluntate eius.

Ad vesperam demorabitur fletus /
& ad matutinum lætitia.

Ego aut̄ dixi in abundantia mea / Non

Diē Sabbati.

movebor in eternum.

Domine in voluntate tua: prestisti decori meo virtutē.

Auertisti faciē tuam a me: & factus sum conurbatus.

Ad te domine clamabo: & ad Deū meum deprecabor.

Quę utilitas in sanguine meo: dum descendo in corruptionem.

Nunquid confitebitur tibi puluis: aut annuntiabit veritatem tuam?

Audiuit dominus & misertus est mei: dominus factus est adiutor meus.

Conuertisti planctū meū in gaudiū mihi: concidisti saccum meū, & circumdedisti me lætitia.

Yt cantet tibi gloria mea, & non compungar: domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

Añā. Domine abstraxisti ab inferis: animā meam.

versus. Tu autē domine miserere mei.

Respō. Et resuscita me: & retribuam eis.

¶ Lectio quarta. Ex sermone sancti Augustini in sabbato sancto.

Exulta cœlū, & in lætitia esto terra, quoniā iste dies nobis ampli⁹ ex sepulchro radiauit, quā de sole re

fulsit. Dolet infern⁹, quia viuificat⁹ est. Resultat, quia ignotâ lucē post secula longa vidit: & post profūdâ noctis caliginē respirauit. *ym.* Recelsit pastor noster, fōs aquæ viuæ, ad cuius transitum sol obscurat⁹ est. Nā ille captus est, qui captiuū tenebat primum hominē. *Pres.* Hodie portas mortis: & seras pariter saluator noster dirupit. *ylus.* Destruxit quidē claustra inferni, & subuertit potentias diaboli. *Pres.* Hodie portas.

Lectio quinta.

OPulchra lux, quæ de cādido cœli fastigio promicasti: & post noctem perpetuam sedentes in tenebris, & umbra mortis subita claritate uestisti. Cōfestim enī Christo descendente, siluit stridor lugentiū, dirupta ceciderūt vincula damnatorū. Attonitę mētes obstupescūt torrorū: ōnisq; simul impia officina cōtremuit. *z.* Ovos omnes, qui trāsitis per viâ, attendite, & videte. *pla.* Si est dolor similis, sicut doler me⁹. *versus.* Attendite vniuersi populi, & videte. *Pres.* Si est dolor.

Lectio septima.

Quis nam est, inquit, iste terribilis, & niueo splendore coruscus? Nunquā talē noster excepit tartarus: nunquā in nostrā cauernā talem euomit mūdus. Inualor est iste, non debitor: effractor est, non peccator. Iudicē videmus, nō supplicem: pugnare venit, nō succūbere: eripere, nō manere. *Resp.* Caligauerūt oculi mei ā fletu meo: quia elōgatus est a me, qui cōsolabatur me: Videte omnes populi. *Pre.* Si est dolor similis, sicut dolor meus, *veri.*

O vos omnes, qui transitis per viā, attendite, & videte. *Preia.* Si est dolor sicut. *Respon.* Caligauerunt. *In tertio nocturno.* *Psalmus.*

DEus in nomine tuo saluum me fac, & in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

Quoniā alieni inirexerūt aduersum me, & fortes quęsierunt animā meam, & non proposuerūt Deū ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adiuuat me, & dominus susceptor est animæ meæ.

Auerte mala inimicis meis: & in ve

ritate tua disperde illos.

Voluntarię sacrificabo tibi & confitebor nomini tuo domine quoniã bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me & super inimicos meos despexit oculus meus. *Ana.* Deus adiuuat me, & dominus susceptor est animę meę.

Psalmus.

Notus in Iudęa Deus & in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius & habitatio eius in Sion.

Ibi confregit potentias arcũ, scutum, gladium, & bellum.

Illuminãs tu mirabiliter à mōtib⁹ æternis turbati: sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Iacob dormitauerũt, qui ascēderũt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti iudicium, terra tremuit, & quieuit.

Die veneris.

Dñs exurgēret in iudiciū De⁹ vt sal
uos faceret omnes māsuetos terrē.

Quoniā cogitatio hominis confite
bitur tibi & reliquix cogitationis
diem festū agent tibi.

Vouete, & reddite dño Deo vestro
omnes, qui in circu:tu eius affertis
munera.

Terribili, & ei, qui aufert spūm pri
cipū: terribili apud reges terrē. **An.**

n pace factus est locus ei⁹: & in Siō
habitatio eius. **Psalmus.**

Domine Deus salutis meæ in die
clamaui, & nocte coram te.

Intret in cōspectu tuo oratio mea
inclina aurē tuam ad precē meam.

Quia repleta est malis aīa mea &
vita mea infē: no appropinquauit.

Estimatus sum cū descendētib⁹
in lacum factus sum sicut homo si
ne adiutoris, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormiētēs in sepul
chris: quorū nō est mēnor ampli⁹
& ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerūt me in lacu inferiori: in te
nebrofis, & in vmbra mortis.

Super me cōfirmat⁹ est furor tu⁹: &
oēs fluctus tuos induxisti, super me.

Loge fecisti notos meos à me: & posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egrediebar: oculus mei languerūt prę inopia.

Clamaui ad te domine: tota die expandi ad te manus meas.

Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

Nūquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiā tuā: & veritatem tuam in perditionem?

Nunquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: & iustitia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te domine clamaui: & manē oratio mea præueniet te.

Vt quid dñe repellis orationē meā: auertis faciem tuam à me?

Pauper sū ego: & in laborib⁹ à iuuentute mea: exaltatus aut humiliatus sum, & conturbatus.

In me transierūt iræ tuæ: & terrores tui conturbauerūt me.

Circundederūt me sicut aqua tota die: circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicū, & proximū: & notos meos à miseria. *Antiph.* Factus

Die Sabbati.

sum sicut homo sine adiutorio: inter mortuos liber. *ψ.* In pace factus est locus eius. *ꝛ.* Et in Sion habitatio eius.

¶ Lectio Septima. Ex Hieronymo super Matthæum. cap. 28.

V Espere aut Sabbati, quæ luceſcit in prima Sabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria videre ſepulchrū. Quòd diuerſa tēpora iſtarum mulierem in euangelijſ deſcribuntur, non mendacij ſignū eſt, vt impij obijciunt, ſed ſedulę viſitationis officia, dum crebrò abeunt, ac recurrunt, & non patiuntur à ſepulchro domini diu abeſſe, vel longius. *Reſp.* Ecce quomodo moritur: & nemo percipit corde: & viri iuſti tolluntur, & nemo conſiderat: a facie iniquitatis ſublatus eſt iuſtus. *Preſ.* Et erit in pace memoria eius. *Veri.* In pace factus eſt locus eius, & in Sion habitatio eius.

Preſ. Et Lectio. 8.

E T ecce terremotus factus eſt magnus: angelus autem domini deſcendit de cælo. Dominus noſter atq; idē filius hominis iuxta vtrāq;

naturâ diuinitatis & carnis, nûc magnitudinis suæ, nûc humilitatis signa demonstrat. *R.* Æstimatus sũ cum descendentibus in lacũ. *psa.* Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos; liber. *Y.* Posuerũt me in lacu inferiori, in tenebrosis, & in umbra mortis. *Pres.* Factus sum.

Lectio nona.

VNde in presenti loco quãquam homo sit, qui crucifixus est, qui sepultus, qui clausus tumulo, quẽ lapis appositus cohibet: tamen quæ foris aguntur: ostendunt filiũ Dei. Sol fugies, tenebræ ingruentes, terra mota, velum scissũ, laxa abrupta, mortui suscitati, angelorũ ministeria, quæ & ab initio natiuitatis dñm probant. *R.* Agnus Dei Christus imolatus est pro salute mudi: nã de parentis protoplasti fraude facta condolens, quando pomi noxialis morte mortũ corruit, ipse lignũ tũc notauit. *Pre.* Dana ligni vel sol. *Y.* Lustra sex, qui iã peracta tẽpus implens corporis, se volẽte natus ad hoc passioni deditus: agnus in cruce leuatur, immolãdus stipi-

te. *Pre Damna. & Agnus. Ad lau-
des. Psal. Miserere mei Deus. supra
fol. 49. An̄a.* O mors, ero mors tua;
morsus tuus ero inferne. *Plalmus.*

Iudica me Deus, & discerne cau-
sam meam de gente non sancta,
ab hoīe iniquo, & doloso erue me.

Quia tu es De⁹ fortitudo mea, qua-
re me repulisti: & quare tristis ince-
do, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, & veritatem
tuam, ipsa me deduxerūt, & addu-
xerūt in montem sanctum tuū, &
in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei, ad Deū
qui lætificatiuentutem meam.

Cōfitebor tibi in cithara De⁹ De⁹
meus, quare tristis es anima mea,
& quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc cō-
fitebor illi, salutare vultus mei, &

De⁹ me⁹. *An̄. Plāgent eū quasi vni-
genitū: quia inocēs dñs occisus est.
p̄. Deus Deus meus. supra fol. 71.*

An̄. Attendite vniuersi populi: &
videte dolorem meum. *Canticum.*

Ego dixi, in dimidio dierū meo-
rum, vaciam ad portas inferi.

Quæsiui residuū annorū meorū | dixi, Non videbo dominum Deum in terra uiuentium.

Non aspiciam hominem vltra | & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est cōuoluta est à me | quasi tabernacula pastorū.

Præcisā est velut à texete vita mea | dum adhuc ordire succidit me | de mane vsq; ad vesperam finies me.

Sperabam vsq; ad mane | quasi leo, sic contriuit omnia ossa mea.

De mane vsq; ad vesperā finies me | sicut pullus hirūdinis, sic clamabo, meditabor vt columba.

Atenuati sunt oculi mei | suspiciētes in excelsum.

Domine, vim patior, respōde pro me | **Q**uid dicam, aut quid respondebit mihi cum ipse fecerim?

Recogitabo tibi oēs annos meos | in amaritudine animæ meæ.

Domine si sic viuitur, & in talibus vita spiritus mei: corripies me, & viuificabis me. Ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu aut eruisti animā meam, vt non periret; proiecisti post tergū tuum

Die Sabbati.

omnia peccata mea.

Quia nō infern⁹ cōfitebitur tibi/ne
q; mors laudabit te/nō expectabūt
qui descendūt in lacū veritatē tuā.

Viuens, viuēs ipse cōfitebitur tibi,
sicut & ego hodie/pater filijs notā
faciet veritatem tuam.

Domine saluū me fac / & psalmos
nostros cātābimus cūctis dieb⁹ vi-
tę nostrę in domo dñi. **An** A por-
ta inferi: erue dñe animā meā. **ps.**
Laudate dominū de cœ. supra fol.

52. **An**. Ovos ōnes qui trāsitis per
viā attēdite, & videte: si est dolor si-
cut dolor me⁹. **Ad bñdict⁹ añ** Mu-
lieres sedentes ad monumētū: lamē-
tabantur, flētes dominū. **Canticū.**

Benedictus dñs Deus Israhel: quia
visitauit, & fecit redemptionem
plebis suę.

Et erexit cornu salutis nobis: in do-
mo Dauid pueri sui.

Sicut loquutus est per os sancto-
rū, qui à seculo sunt, pphetarū eius.

Salutē ex inimicis nostris: & de ma-
nu omnium, qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum
patribus nostris: & memorari testa

menti sui sancti.

Iusiurandum, quod iurauit ab Abraham patrem nostrum: daturū se nobis.

Vt sine timore de manu inimicorū nostrorū liberati: seruiamus illi.

In sanctitate, & iustitia coram ipso. omnibus diebus nostris.

Et tu puer ppheta altissimi vocaberis: præbis enim ante faciem domini parare vias eius.

Ad dandā sciētiā salutis plebi eius: in remissione in peccatorū eorum.

Per viscera miæ Dei nostri: in quibus visitauit nos oriens ex alto.

Illuminare ijs, qui in tenebris, & umbra mortis sedēt: ad dirigendos pedes nostros in viā pacis. **an.** Mulieres sedentes ad monumentū lamentabātur, flētes dominū. **Et statim dicatur.** kyrie eleyson. kyrie eleyson, kyrie eleyson. **&c. vt supra in die Mercurij. fo. 54.**

Ad vesp̄as. Antiphona. Alleluia.
alleluya, alleluia. **Psalmus.**

Laudate dominum omnes gētes.
laudate eū omnes populi.

Quoniam cōfirmata est super nos
H ij

Die Sabbati.

misericordia eius: & veritas domini manet in æternum.

Gloria patri, & Filio & Spiritui scto. Sicut erat in principio, & nunc, & semp: & in secula seculorū. Amē.

Añ. Halleluia, halleluia, halleluia

¶ Ad Magnificat. Antiphona.

Vespere aut Sabbati, quæ lucefcit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria videre sepulchrum, halleluia. **Canticum.**

Magnificat anima mea dominū
Et exultauit spiritus meus, in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatē ancillæ
sue: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui potēs est: & sanctum nomen eius.

Et misericordia eius à progenie in progenies, timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo, dissipit superbos mēte cordis sui.

Epoliuit potentes de sede: & exaltauit humiles.

Esurientes impleuit bonis: & diuites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerū suum: recor-

datus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros:
Abraham, & semini eius in secula.

Gloria patri, & Filio, & Spiritui sã
cto. Sicut erat. &c.

Ant. Vespere aut sabbati, quæ luce
scit in prima sabbati, venit Maria
Magdalene, & altera Maria videre
sepulchrũ, halleluia. **V.** Domine ex
audi orationem meam. **R.** Et cla-
mor meus ad te veniat.

Oratio.

Spiritum nobis domine tuæ cha-
ritatis infunde, vt quos sacramẽ
tis paschalibus satiasti: tua facias
pietate concordēs. Per dominum
nostrum Iesum Christum filium tu
um, qui tecum viuit, & regnat in
vnitate eiusdem spiritus sancti De
us, per omnia secula seculorum.

Amen. Versus. Benedicamus Do-
mino, halleluia, halleluia. **Repon-
sorium.** Deo gratias halleluia, hal-
leluia.

¶ **Finis officij hebdomadæ sanctæ.**

**Dominica resurrectionis dñi statio
ad sanctã Mariã maiore. Introitus.**

H iij

Dominica.

Resurrexi, & adhuc te-
cū sum halleluia: po-
suisti super me manū
tuam halleluia: mira-
bilis facta est sciētia
tua halleluia halleluia. **ps.** Domi-
ne probasti me & cognouisti me:
tu cognouisti sessionem meam &
resurrectionem meam. **ψ.** Gloria
patri & filio. **&c.** **Oratio.**

Deus qui hodierna die per vni-
genitū tuum eternitatis nobis
aditā deuieta morte reſerasti: vo-
ta nostra, quæ præueniendo aspi-
ras: etiā adiuuādo prosequere. Per
eundē dñm. **¶ Lectio epistolæ bea-
ti Pauli apostoli ad Corinthios.**

Fratres. Expurgate vetus fermen-
tū: vt sitis noua conspersio: sicut
estis azimi. Etenim pascha nostrū
immolatus est Christus. Itaq; epu-
lemur: non in fermēto malitiæ, &
nequitia: sed in azimis sinceritatis
& veritatis. **Graduale.** Hæc dies
quam fecit dñs: exultemus & late-
mur in ea. **ψ.** Confitemini domi-
no quoniam bonus: quoniā in secu-
lū misericordia eius. **Halleluia. ψ.**

Pascha nostrum imolatus est Christus.

Sequentia.

Victimæ paschali laudes immolet Christiani. Agnus redemit oues: Christus innocens patri reconciliauit peccatores. Mors & vita duello conflixere mirando: dux & vita mortuus regnat viu⁹. Dic nobis Maria: quid vidisti in via? Sepulchrū Christi viuētis; & gloriam vide resurgētis. Dic nobis Maria: quid vidisti in via? Angelicos testes: sudarium & vestes. Dic nobis maria: quid vidisti in via? Surrexit Christus spes mea: precedit vos in galileam. Credendum est magis soli mariæ veraci: quā iudæorū turbæ fallaci. Scimus Christū surrexisse à mortuis vere: tu nobis victor rex miserere. Amen.

Sequentia sancti euangelij secundū Marcum.

In illo tempore. Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salome: emerūt aromata: vt veniētes ungerēt Iesum. Et valde mane vna sabbathorū veniunt ad monumentū orto iam sole. Et dicebāt adinuicē.

H v

Dominica

Quis reuoluet nobis lapidē ab hostio monumēti? Et respiciētes viderūt reuolutū lapidē (Erat quippe magn⁹ valde) & introeūtes in monumentū: viderūt iuuenē sedentē in dextris: coopertū stola candida: & obstupuerūt. Qui dixit illis. Noli te expauescere: Iesū quæritis nazarenū crucifixū: surrexit: nō est hic. Ecce locus vbi posuerūt eum. Sedite dicite discipulis ei⁹ & Petro: quia præcedet vos in Galileam. Ibi eum videbitis: sicut dixit vobis. *Offert.* Terra tremuit & quieuit: dum resurgeret in iudicio Deus halleluia.

Secreta.

SVicipe quæsumus dñe preces populi tui cū oblationib⁹ hostiarū: vt paschalibus initiata mysterijs, ad æternitatis nobis medelam te operante proficiāt. Per dominum. *Communio.* Pascha nostrum immolatus est Christus Alleluia: itaque epulemur in azimis sinceritatis & veritatis: halleluia: halleluia: halleluia. *Post cōmunio.*

Spiritū nobis dñe tuæ charitatis infunde: vt quos sacramentis

paschalibus satiasti: tua facias pietate concordēs. Per dominum no. in vnitāte eiusdem. *post.* Domin⁹ vobiscum. *dicitur.* Ite missa est halleluia halleluia.

¶ *Oratio sancti Augustini deuotissima.*

Dulcissime domine Iesu Christe vere Deus, qui de sinu summi patris omnipotentis missus es in mundum peccata relaxare, afflictos redemire, in carcere positos solvere, dispersos congregare, peregrinos in suam patriam reducere, contritis corde misereri, dolentes & lugentes consolari. Dignare domine Iesu Xpe absolueri & liberari famulum tuum. N. de afflictione & tribulatione in qua positus sum. Et tu domine qui generatus humanum in quantum homo a Deo patre omnipotente in custodia recepisti: & ex pietate tua, crudeli passione nobis paradysum cum pretioso sanguine tuo mirabiliter mercatus es: & inter angelos & homines pacem fecisti. Tu domine Iesu Christe digneris inter me

Oratio.

& inimicos meos stabilite & cōfir-
mare cōcordiā & pacē, & gratiam
tuā sup me ostēdere, & infūdere mi-
sericordiā tuam, & omne odium &
iracūdiā inimicorū meorū, quod cō-
tra me habet, digneris extinguere
& mitigare sicut iracūdiam & odū
Esau abstulisti, quod habebat ad-
uersus Iacob fratrem suum. Ita domi-
ne Iesu Christe super me famulū
tuū. **N.** brachium tuū & gratiā tuā
extendere: & me liberare digneris
ab omnibus me odientibus. Et tu
domine Iesu Christe sicut liberaſti
Abrahā de manibus Chaldæorum,
& filiū eius Isaac de immolatione
sacrificij cum ariete, & Iacob de ma-
nu Esau fratris sui, & Ioseph de ma-
nu fratrum suorum, Noe per arcā dilu-
uij, & Loth de ciuitate Sodomorū
& famulos tuos Moyſe, & Aarō, &
populū Israelē de manu Pharaonis
& de seruitute Ægypti, David regē
de manu Saulis & Goliæ gigantis
Susannam de falso crimine & testi-
monio. Iudith de manu Holofernis
Danielē de lacu leonū, tres pueros
Sadrach Misac & Abdenago de ca

mino ignis ardētis: Ioná de ventre ceti, & filiá Chananæ quæ erat vexata per diabolū: & Adá de profundo puteo inferni cū pretiosissimo sanguine tuo, & Petrú de mari, & Paulum de vinculis: Ita me famulū tuū. **N.** dulcissime domine Iesu Christe fili Dei viui liberare digneris, & succurrere in adiutoriū mei: quia inimici mei super me faciūt & facere volūt multa mala cōsilia: Ita dñe Iesu Christe euacuare digneris cōsiliū eorū, sicut euacuasti cōsiliū Achitophelis qui cōsiliatus est Absalō cōtra Dauid regē patrem suū: ita dñe Iesu Christe me liberare digneris per sancta beneficia tua, per sanctā incarnationem tuam quam accepisti vt homo de virgine Maria, per sanctā natiuitatē tuā: per famem, per sitim, per frig⁹ & calores, per labores & afflictiones, per sputa, per alapas, per flagella: per clauos, per lanceam, per spineā coronam: per potationem fellis & acetii, per sœuissimā mortē crucis: per septem verba que pendens in cruce dixisti: scilicet deo patri omnipo

tenti, ignosce illis, quia nesciunt
 quid faciunt. Dixisti dñe latroni in
 cruce pedēti: Amē dico tibi, hodie
 mecū eris in paradiso. Dixisti dñe
 patri tuo, Eli, Eli, lamazabathani?
 quod est interpretatū, Deus meus,
 deus me⁹, vt quid dereliquisti me?
 Dixisti dñe matri tuę Mulier, ecce
 filius tuus, deinde discipulo: Ecce
 mater tua: ostendens curam habe-
 re tuorum amicorū. Dixisti dñe. Si-
 tio scilicet salutē animarū sancta-
 rū quæ in limbo fuerūt & nostrā
 cupiēdo. Dixisti dñe patri tuo: In
 manus tuas cōmendo spiritū meū
 Dixisti domine: Consummatū est,
 significās labores & dolores quos
 p nobis miseris suscepisti, iā finire.
 Propter hos etiā rogo redemptor
 dñe Iesu Xpē, vt me famulum tuū.
N. custodias ab hoste maligno &
 ab omni periculo hic in presenti
 & in futuro. Defende me per delcē-
 sionem tuā ad inferos: per resurre-
 ctionē tuā & frequentē discipulorū
 tuorū consolationem, per admira-
 bilē ascensionem tuam, per aduen-
 tū spiritus sancti, per diē tremendi

iudicij : per hæc omnia exaudi me
 domine, & per cuncta beneficia tua,
 & etiam pro cunctis beneficijs tuis
 mihi famulo tuo collatis : quia tu
 me tecisti ex nihilo : tu redemisti
 me : tu ad fidem sanctam tuam per
 duxisti me : & cōtra diaboli tenta-
 tionem me præmunisti, vitam eter-
 nā promittendo. Propter ista & om-
 nia alia quæ oculus nō vidit, nec au-
 ris audiuit, nec in cor hominis as-
 cendit, rogo te dulcissime domine
 Iesu Chryste, vt ab omnibus pericu-
 lis animæ & corporis pro tua pie-
 tate & misericordia me famulū tuū
 nūc & semper liberare digneris : &
 post huius vitæ cursum, ad te Deū
 viuū & verū me perducere digne-
 ris. Qui viuis & regnas Deus, Per
 omnia sæcula sæculorum. Amen.

Oratio Iohannis ~~Augustini~~

Deus propitius.

DE⁹ propiti⁹ esto
 mihi peccatori,
 & custos mei omni-
 bus diebus vitæ meæ.
 Deus Abrahamæ, deus
 Isaac, & deus, Iacob,

miserere mei: & mitte in adiutoriū
 meum sanctum mihaelē archange
 lum. qui me custodiat: protegat: fo
 ueat: visitet & defendat ab omni
 bus inimicis meis visilibus & inui
 sibilibus: carnalibus: spūalibus: &
 t̄poralibus: Sanctæ Michael archan
 gele defende nos in prælio vt non
 pereamus in tremendo iudicio. Sā
 cte Michael archangele per gratiā
 quam meruisti habere te deprecor
~~deprecor te sancte Michael archangele~~
~~intra christum: et impiorum ab~~
~~omnibus malis peccatis et~~
~~tribulationibus: et in omni glo~~
~~ria: et in omni: cum omni so~~
 cietate celesti. Sanctæ Michael. San
 cte Gabriel. Sanctæ Raphael. Om
 nes sancti angeli & archangeli dei
 succurrite mihi peccatori. Precor
 vos omnes virtutes cœlorū vt nul
 lus inimic⁹ mihi nocere possit: nec
 in via: nec in aqua: nec in igne:
 nec in domo, nec extra domū, nec
 eundo, nec redeundo, nec vigilan
 do, nec dormiendo, nec aliquid fa
 ciēdo. Ecce cru^r cem domini no
 stri iesu Christi, fugite: partes aduer

ſæ, vicit Leo te tribu Iuda, radix
 David All:luia. Saluator mundi ſal-
 na nos: qui per crucem & ſanguinẽ
 tuũ redemiſti nos. Auxiliare nobis,
 te deprecamar. Agios, Otheos Agi-
 os, Iſchyros, Agios. Athanatos, E-
 leiſon, Himis Sactę De⁹, ſctę fortis
 ſactę & imortalis, miſerere nobis.
 Crux Xpi ſalua nos, Crux Xpi prote-
 ge nos. Crux Chriſti defende nos õ-
 nibus vitę noſtre. In nomine pa-
 tris & filij & ſpiritus ſancti. Amen.

¶ *Oratio de nomine Ieſu.*

O Bone Ieſu. O dulciſſime Ieſu.
 O piſſime Ieſu. O Ieſu fili Ma-
 rię virginis, plenus miſericordia &
 pietate. O dulcis Ieſu ſecundum
 magnã miſericordiã tuã miſerere
 mei O clementiſſime Ieſu, te depre-
 cor per illum ſanguinẽ preciolum
 quem pro peccatoribus effundere
 voluiſti: vt abluas iniquitates, me-
 as, & in me reſpicias miſerum & in-
 dignum veniam humiliter peten-
 tẽ & hoc nomen Ieſu ſanctum in-
 uocãtẽ. O nomen Ieſu, nomen dul-
 ce, nomẽ Ieſũ nomẽ delectabile: no-
 mẽ Ieſu, nomen cõfortãs. Quid eſt

Oratio.

Ies⁹ : nisi saluator. Ergo Iesu ppter
nomen tuū esto mihi Iesus, & salua
me ne peream: tu qui plasmasti &
redemisti me: ne permittas me dā-
nari quē tu de nihilo creasti. O bo-
ne Iesu & pijs^sime Iesu ne perdant
me iniquitates meæ. Rogo te pijs-
sime Iesu ne perdas quem fecit om-
nipotens tua bonitas. O dulcis Ie-
su recognosce quod tuum est, & ab-
sterge quod alienum est. O benign-
issime Iesu miserere dū tempus est
miserēdi: ne damnes me in tempo-
re iudicandi. Quæ utilitas in lan-
guine meo dum descēdero in eter-
nam corruptionē. Neq; enim mor-
tui laudabūt te dñe Iesu, neq; om-
nes qui descendūt in infernum: O
amantissime Iesu. O desideratissi-
me Iesu. O mitissime Iesu. O Iesu
admitte me intrare in numerū ele-
ctorū tuorū. O Iesu salus in te cre-
dētium. O Iesu solatium omnium
ad te confugentiū. O Iesu dulcis
remissio omniū peccatorum. O Ie-
su fili Mariæ virginis infunde in me
gratiam sapientiā, charitatē & ca-
ritatem: vt possim te perfecte dili:

gere, te laudare, te perfrui, tibi seruire, in te gloriari, & omnes qui diligunt nomen tuū quod est Iesus.

Oratio ad beatam virginem
Mariam.

O Bsecrote dñā sã
eta Maria mater
Dei pietate plenif-
sima, summi regis fi-
lia, mater gloriosis-
sima, mater orpha-
norum, consolatio
desolatorū, via errã-
tiū, salus omniū in te sperantium.
Virgo ante partum, virgo in partu
& virgo post partū. Fōs misericor-
diæ, fons salutis & gratiæ, fons cō-
solationis & indulgentiæ, fons pie-
tatis & lætitiæ, fons vitæ & veniæ.
Per illā sanctā & ineffabilē lætitiã
qua exultauit spūs tu⁹ in illa hora
in qua tibi per Gabrielē archāgelū
annūtiatus & cōcept⁹ fili⁹ dei fuit.
Et per illud diuinū mysteriū qđ tūc
opat⁹ est in te spūs sciūs. Et per illā
ineffabilē gratiã, pietatē, miam, a-
morē, & humilitatē, per quas filius
tu⁹ dominus noster Iesus Christus.

deſcēdit accipere humanā carnem
in venerabiliſſimo vtero tuo: & in
quibus te reſpexit, quando te cō-
mendauit ſancto Ioanni apoſtolo
& euangeliſtæ: & quādo te exalta-
uit, ſuper omnes cōtōros angelorū.
Et per illā ſanctam ineffabilem hu-
militatem in qua tu reſpondiſti ar-
changelo Gabrieli, Ecce ancilla do-
mini, fiat mihi ſecundū verbū tuū.
Et per glorioſiſſima quindecim gau-
dia quæ habuiſti de filio tuo domi-
no noſtro Ieſu Chriſto. Et per illā
ſanctā & maximā compaſſionem
& acerbiffimum cordis dolorē quē
habuiſti, quando filium tuū domi-
num noſtrū Ieſum Chriſtū ante cru-
cem nudaſti, & in ipſa leuatum,
vidiſti pendentem, crucifixū, vulne-
ratū, ſitientem, amariffimū potum
fel & acetū ori eius apponi vidiſti.
Eli clamantē audiſti, & morientē
vidiſti. Et per quāquā vulnera filij
tui, & per contractionem viſcerū
tuorum, præ nimio dolore vulne-
rū ſuorum: & per dolorē quem ha-
buiſti quando vidiſti eū vulnerari.
Et per fontes ſanguinis ſui, & per

omnem passionē ei⁹, & dolorē cordis tui. Et per fontes lachrymarū tuarū: vt cū omnibus sanctis & electis dei, tecum esse merear. Et veni ac festina in auxiliū & cōsiliū meū, in omnibus orationibus & petitionibus meis, in omnibus angustijs & necessitatibus meis. Et in omnibus illis rebus in quib⁹ ego sum iturus, facturus, locuturus, aut cogitaturus, omnibus diebus ac noctib⁹, horis atq; momētis vitæ meæ. Et mihi famulo tuo. **N**. impetres à dilecto filio tuo domino nostro Iesu Christo, virtutū omnium cōplementū, cum omni misericordia & consolatione, omni consilio & adiutorio, & omni benedictione & sanctificatione, omni saluatione pace & prosperitate, omni gaudio & alacritate. Etiam abundantiam omnium bonorū spiritualiū & corporalium, & gratiam sancti spiritus, qui me bene per oīa disponat, animam meam custodiat, corpus meū regat & protegat, mentem erigat, mores componat, actus probet, vota, & desideria mea perficiat, cogi-

Oratio

tiones sanctas instituat, præterita mala indulgeat, præsentia emēdet, & futura moderetur, Vitam honestam, castamq; & honorabilē mihi tribuat, & victoriam cōtra omnes aduersitates huius mundi mihi concedat: veram pacē spirituale & corporale mihi tribuat: bonā spē, charitatē, fidem, castitatē, humilitatē & patientiam mihi præstet. Quinque sensus cōporis mei regat & ptegat. Septem opera misericordiæ complere me faciat. Duodecim articulos fidei, & decem præcepta legis firmiter credere & tenere me faciat: & a septem peccatis mortalibus me liberet & defendat vsq; in finem.

Et hanc orationem suppliciter exaudias, & suscipias, ~~oratio~~ ~~oratio~~ ~~oratio~~. Audi & exaudi me dulcissimavirgo Maria mater Dei & misericordiæ. Amen.

Oratio ad beatam Mariam.

Mater digna dī, veniē, via, luxq; dei. Sis tutela rei, duxq; comes

que mei. Spōsa Dei miserere mei;
lux alma diei. Dignacoli, regina po
li, me linq̄ere noli. Miſa deū defē
de reū, mihi dando t̄rophæum.

Me tibi virgo pia genitrix commē
do Maria. Ieſu Chriſte fili Dei viui
miserere mei. Chriſt⁹ rex venit in
pace: Deus homo factus est.

Deus propicius esto mihi peccato
ri, & custos animæ meæ nunc & ſē
per & vbique, Amen.

Oratio deuota ad gloriosam vir
ginem Mariam,

IN manūs tuas o ſanctiſſima vir
go Maria, ego indign⁹ peccator cō
mendo corpus meū & animā meā,
ſenſus meos, & omnes actus meos,
parentes, conſanguineos, amicos
& benefactores meos viuos & de
functos: & omnes mihi recomen
datos: & quibus debitor ſum. Miſe
rere noſtri clementiſſima virgo Ma
riamater dñi noſtri Ieſu Chriſti In
clina nūc pias aures tuas ad preces
meas: & libera nos ab oī tribulatio
ne et āguſtia, & oībus affligentib⁹
ac calūniātibus nos. Op̄iſſima dei

Oratio deuota.

genitrix uirgo Maria, ne permittas
me amplius tētari quam mea fragi-
litas sustinere potest. O domina
gloriosissima uirgo Maria, ne dere-
linquas me in tribulatione mea, ut
non corruā in cōspectu aduersario-
rū meorū, ne de me gaudeant ini-
mici: sed me confortet tua gratia
ad uoluntatem filij tui faciendam,
& ad propositū meū ipsi fideliter
obseruandū. Ad te dulcissima & se-
renissima uirgo Maria petitiones
meæ & dolores cordis mei ascēdāt:
ne quæso reuertatur uacua ad me
deprecatio meā: sed misericordia
tua præueniat & sequatur me usq;
in senectā & seniū. O dñā p̄stātissi-
ma dignissima, mitissima, castitissi-
ma benignissima, fœlicissima, pul-
cherrima, misericordiosissima uir-
go Maria: ne derelinquas me in ho-
ra mortis meæ: ~~ut ab inimicis meis~~
~~occipias~~ & perd: cas miserā aiā
meam in locum refrigerij, pacis &
quietis: ubi benedicat & glorificet
atq; laudet Iesum Christum filium
tū vnā cum patre & spiritu san-
cto in sæcula sæculorum. Amen.

¶ **Sequentur suffragia sanctorum. Et primo de sanctissima T. unitate.**

Sancta Trinitas vnus Deus, misere nobis. *an.* Te inuocamus, te adoramus, te laudamus, te glorificamus: o beata trinitas. *v.* Sit nomen domini benedictum. *r.* Ex nunc & vsq; in seculum. **Oratio.**

Omnipotens sempiternus Deus qui dedisti famulis tuis in confessione veræ fidæ æternæ Trinitatis gloriam agnoscere, & in potentia maiestatis adorare vnitatem: quesumus vt eiusdem filij firmitate ab omnibus semper muniamur aduersis. Per dñm nostrum. *&c.*

¶ **Oratio ad Deum patrem v.** Pater de cœlis deus: miserere nobis.

Domine sancte pater omnipotens æternus Deus qui coequalis, consubstantialis & coeternus tibi ante omnia secula filium ineffabiliter genuisti: cum quo atq; cū sancto spiritu ex te eodemq; filio procedente cœlum & terram atq; omnia quecunq; existunt visibilia & invisibilia mirabiliter creasti. Tibi gratias ago te adoro, te laudo, te bene

dico: teque magnifico. Esto quæso propitius mihi miserrimo peccatori: & ne despicias me opus manuum tuarum: Sed libera, salua, & adiuua me propter nomē sanctum tuum. Qui uiuis & regnas in vnitate. &c.

Oratio ad filiū. V. Fili redemptor mundi Deus miserere nobis.

Domine Iesū Christe fili Dei uiui: qui es ver⁹ & onipotēs De⁹, splendor & imago patris & vita æterna: cui est vna cū æterno patre & spiritu sancto æqualis honor: eadē gloria, coæterna maiestas, vna substantia: tibi gratias ago, te adoro, te laudo, te benedico, teq; glorifico, nec me obsecro perire patiaris, sed salua & adiuua me propter nomen sanctum tuum. Qui uiuis.

Oratio ad spiritum sanctū. Ver. Spiritus sancte De⁹ miserere nobis.

Domine spiritus sancte De⁹ qui cōæqualis cōsubstantialis, & coætern⁹ patri filioque existēs, ab eis ineffabiliter procedens: qui que super eundem dominū nostrum Iesum Christum in columbæ specie, & super lectōs apostolos in linguis

igneis descendisti: tibi gratias ago, te adoro, te laudo, te benedico, te que glorifico. Repelle a me quæso tenebras totius iniquitatis & perfidiæ & accende in me lumen misericordiæ tuæ & ignem Sanctissimi amoris tui. Qui in Trinitate.

De sancto Michael. Añã.

Michael Archægele, paradisi præpositè, veni in adiutorium populo Dei: & velis nos defendere a potestate inimici: & tecum ducere in societatem Dei, *ψ.* Stetit angelus iuxta aram templi, *ψ.* Habes thuribulum aureum in manu sua.

Deus qui miro ordine angelorū ministeria hominumque dispensas: concede propitius: ut a quibus tibi ministrantibus in cælo, semp assistitur: ab his in terra vita nostra muniatur. Per dominum nostrum.

De sancto Ioanne baptista Añã.

Inter natos mulierū non surrexit maior Ioanne baptista, qui viam domino preparavit in eremo, *ψ.*

Fuit homo missus a Deo, *ψ.* Cui

Proponen erat Ioannes. *Oratio.*

Resta qui unus omnipotens Deo

82
 vt familia tua per viam salutis ince-
 dat: & beati Iohannis præcursoris
 Christi hortaméta sectando ad eū
 quem prædixit secura perueniat
 libertate, per dominum nostrum
 Iesum Christum filium tuum.

De sancto Petro commemoratio

O Beate Petre cla-
 uiger a theree
 intercedere digne-
 ris pro me ad domi-
 num, qui tibi tradi-
 dit clauēs regni cœ-
 lorum: vt tua inter-
 cessione placat⁹, cō-
 cedat mihi meorū
 veniam peccaminum. Pete mihi a
 Deo vere penitentia compuncti-
 onem, sicut habuisti quando ama-
 re flebas post negationem magistri
 tui: & sicut te eripuit de manu He-
 rodīs, & de omni expectatione ple-
 bis Iudæorum: ita dominus Deus
 meus dignetur me pro tuis sanctis
 intercessionibus eripere de mani-
 bus omnium inimicorum meorū,
 visibilium & inuisibilium: & post
 hāc caducā vitam, me ad æternam

gloriam pducat. Amē. *v.* Petrus a
 postolus & Paulus doctor gentiū.
 Ipsi nos domuerunt legē tuā dñe.

De sancto Andrea. Antiphona.

Salue Crux pretiosa: suscipe disci-
 pulum eius qui pepedit in te ma-
 gister meus Christus. *v.* In omnē
 terram exiuit sonus eorū. *re.* Et in
 fines orbis terrę verba eorū. *Orac.*

Maiestatem tuam domine sup-
 pliciter exoramus, vt sicut bea-
 tus Andreas apostolus extitit præ-
 dicator & rector: ita apud te sit p-
 nobis perpetu⁹ intercessor. Per do-
 minum nostrum Iesum Christum.

De sancto Iacobo. Antiphona.

O Beate Iacobe omni corde & ore
 cantande: o patrone singularis
 & amabilis, intercede p nobis ad
 dominum. *v.* In omnem terrā exi-
 uit sonus eorum. *re.* Et in fines or-
 bis terrę verba eorum. *Oratio.*

Esto domine plebi tuę sanctifica-
 tor & custos, vt apostoli tui Iacobi
 in unita p̄sidijs, & conuersa-
 tione tibi placeat, & securamente
 deseruiat. Per dominum nostrum,

De sancto Bartholomeo. Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus,
 qui huius diei venerandam san-
 ctamque letitiam, in beati aposto-
 li tui Bartholomæi festiuitate tri-
 buisti: da ecclesie tue quæsumus, & a-
 mare quod credidit: & prædicare
 quæ docuit. Per dominum nostrum.
De sancto Sebastiano. Antipho.

O quam mira re-
 fultit gratia Se-
 bastianus martyr
 inelytus qui mili-
 tis portans insig-
 nia sed de fratrum
 palma sollicitus, cõ-
 fortauit corda tre-
 mentia, verbo sibi
 collato cœlitus. Ora pro nobis bea-
 tæ martyr Sebastiane. **Re.** Vt me-
 reamur pestem epidimie illæ si trã-
 fire & pmissione Christi obtinere.
DEus qui beatum Sebastianum glo-
 riosam martyrem tuam in tua
 fide & dilectione tam ardentem so-
 lidasti: vt nullis carnalibus blandi-
 mentis, siue tyrannorum minis, nul-
 lisquæ carnificum gladijs, siue sagit-
 tis, a tua cultura potuerit reuoca-

ri: da nobis miseris peccatoribus, dignis eius meritis & intercessionibus, in tribulatione auxilium, in persecutione solatium, & in omni tempore contra pestem epidemiam remediū, quatenus possimus contra omnes diabolicas insidias viriliter dimicare, mundum & omnia quæ in eo sunt omnino despiciere: superbiam quoque & vanam gloriam cum omnibus vitijs superare, & quæ à te iussa sunt recta intentione perficere. Per dominum nostrum.

¶ De sancto Vicente Antiphona.

Iam tibi charissime diuini verbi curam commiseram, nunc quæque pro fide qua astamus responsa committo. **V.** Corona aurea super caput eius. **R.** Expresso signo sanctitatis. **Oratio.**

A. Desto domine supplicationibus nostris, ut qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus: beati Vincentij martyris tui intercessionem liberemur. Per dñm nostrum.

¶ De sancto Antonio, Responsorium.

Si queris miracula, mors, error, calamitas, demon, lepra, fugiunt:

gri surgunt sani, Cedunt mare, vin-
culi, membra, reliq; perditę, petūt
& accipiant iuuenes & cani.

v. Pereunt pericula, cessat necessi-
sitas, narrent hi qui sentiūt, dicant
Paduani. *prela.* Cedūt mare. Glo-
ria patri. *prel.* Cedunt mare. *v.*
Ora pro nobis beatę Antoni. *rem.*
Ut digni efficiamur promissioni-
bus Christi. *Oratio.*

ECclesiam tuam Deus beati An-
tonij confessoris tui solennitas
votiu letificet, vt spiritualib; sem-
per muniatu auxilijs, & gaudijs
perfrui mereatur æternis. Per Chri-
stum dominum nostrum.

De sancto Blasio.
AVe p̄sul honestatis: martyr
magnę fidei: sancte Blasi
vir laudande, toto orbe predican-
de, & opere comprobande. Quidas
lapsis releuamen, & infirmis das iu-
uamen, tu pro nobis intercede, vt
cœlesti nos mercede, ditet Deus cū
beatis, regno suę claritatis. *v.* O-
ra pro nobis beate Blasi. *re.* Ut di-
gni efficiamur promissionibus Chri-
sti. *Oratio.*

DEUS qui per orationē beati Blasij martyris tui, atq; pontificis, cunctis euldem memoriam facientibus, a quacūque tribulatione, infirmitate, seu aduersitate teneantur liberari, concede propitius, vt cuius memoriam agimus in terris, eodem præcante gloriam cōsequamur in cœlis. Per dominum.
De sancto Laurentio Antiphona.

LEUITA Laurentius bonum opus operatus est, qui per signum crucis cecos illuminauit, & thesauros ecclesiæ dedit pauperibus. ✠. Posuisti domine iuper caput eius. ✠.
 Coronā de lapide precioso. *Oratio.*

DA nobis q̄s omnipotens Deus vitiorum nostrorum flammās extinguere, qui beato Laurentio martyri tuo tribuisti tormentorū suorum incēdia superare. Per Christum dominum nostrum.

Oratio de sancta Anna.

CELESTE beneficiū introiuit in Annam, per quam nobis nata est Maria virgo. ✠. Ora p̄ nobis beata Anna. ✠. Vt digni efficiamur promissionibus Christi. *Oratio.*

Suffragia

Deus qui beatæ Annæ tantâ gratiam cōferre dignatus es, quod beatissimam matrem tuam in suo gloriosissimo utero portare meruit, da nobis per intercessionem matris & filæ tuæ propiciationis abūdantiam, vt quarum cōmemorationem pio amore amplectimur, earum precibus ad cælestem patriâ peruenire valeamus. Qui viuit &c.

De sancta Katerina.

Gaude virgo katerina, quâ refulset lux diuina, ter quaterque nobis. Gaude quod tua doctrina, philosophos aruina, transtulisti erroribus. Gaude quia meruisti, confortari voce Christi, precibus diuinitus. Gaude quia cōuertisti, spōlâ regis & vidisti, rotas fractas cælit⁹. Gaude seruo coronata & inlyna venerata, olli stillamine. Esto nobis aduocata, apud deū virgo grata in nostro certamine. ✠ Ora p nobis sancta katerina. ✠. Vt digni. **Oratio.**

Deus qui dedisti legem Moyli in summitate montis Synai: & in eodem loco corpus beatæ katerinæ virginis & martyris tuæ, per lan

Etos angelos tuos mirabiliter collo-
casti, presta quod ut eius precibus &
meritis ad motem qui Christus est
valeamus peruenire. Per eundem.

De sancta Lucia Anaphora.

Rogavi dominum meum Iesum Chri-
stum, ut ignis iste non domine-
tur mihi, & impetraui a domino indu-
cias martyrii mei: ut creditibus ti-
morem auferam passionis. *Oratio.*
pro nobis beata Lucia. Ut digni ef-
ficiamur promissionibus. *Oratio.*

Exaudi nos Deus salutaris noster,
ut sicut de beatæ Lucie virginis
& martyris tuæ festiuitate gaude-
mus: ita piæ deuotionis erudiamur
affectu. Per dominum nostrum.

Index in hoc libello contentorum.

Tabula festorum mobilium	
Calendarium eius iuis & bulle litere domi- ni celsi & aurei numeri	
Quatuor euangelia.	Inuocatio sancte trinitatis.
Oratio estis ad lectum. xiii	
Oratio cum surgis a lecto. idem.	
Oratio. S. Gregorii.	Oratio ibidem
Psalmus contra diuersas tribulationes. xv	
Uersus sancti Bernardi.	xvi.
Officium conceptionis beati Marie.	xvii.
Oratio pape pii in viam pacis.	xviii.
Oratio ad dextrum latus Christi	xix.

Oratio sancti Anselmi / Domine deus	10.
Officium beate Marie	xxiii.
Officium beate Marie a nativitate domini vsq; ad purificationem	C. lvi.
Missa beati Marti	C. lxxi.
Septem psalmi penitentiales cum orationibus de anima	C. lxxv.
Officium mortuorum	C. lxxv.
Officium sancte Crucis.	CC. lxxviii.
Officium Spiritus sancti.	CC. lxxviii.
Officium sancti Sacramenti	CC. lxxv.
Canticum graduum	CC. lxxvii.
Oratio ad beatam Mariam / Stabat mater	CC. lxxvi.
Oratio ad imaginem Christi conditoris	CC. lxxvii.
Oratio ad faciem domini.	CC. lxxviii.
Oratio venerabilis Bede.	CC. lxxix.
Oratio in fine cuiuslibet operis	CC. lxx.
Officium hebdomade sancte secundum Romanum curia	lxxi.
Quatuor passionibus domini.	lxxi.
Oratio sancti Augustini dulcissimi.	lxx.
Oratio sancti Augustini Deus propitius	lxxii.
Oratio de nomine Jesu.	lxxiii.
Oratio ad beatam virginem Obsecrate.	lxxiiii.
Alia oratio ad beatam virginem.	lxxv.
Oratio deuota ad virginem. In manus.	lxxvi.
Sequuntur suffragia sanctorum: et primo de sancti Trinitate. fol. lxxvii. Cum aliis plurimis sanctis / vsque ad finem.	

CONIMBRICÆ.
 Excudebat Joannes Barrelius.
 M. D. LXII.

Sala
Gab
Est.
Tab
N.º

a
b.
c.
d.
e.

12